உ

கடவுள் துணை

(*)

VI. C. 2

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

(*)

இஃது,

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அநுமதியினால் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகச்சேர்த்து,

*

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

*

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௪ ௵.

௳

கடவுள் துணை.

புத்தகவிளம்பரம்

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னையைச்சார்ந்த சூளை இருங்குன்றம இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொட்டிக்கலைகுமாரப்பமுதலியார் வீதியில் ௩௬-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திராநின்ற பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையில், இதனடியில்கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவிதவேதாந்தசித்தாந்தகிரந்தங்களும, வயித்தியகிரந்தங்களும், ஜோதிஷகிரந்தங்களும், மகம்மதமார்க்க கிரந்தங்களும், இன்னும்அநேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசரசமாய் விற்கப்படுமாகையால், வேண்டியவர்கள்மேற்படி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய தி. இ. பரசுராமமுதலியாரிடத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமகாபாரதக்கீர்த்தனை காலிகோ பவுண்டனைகிரயரூபாய்-௩,0		தக்ஷிணாமூர்த்திதிருமந்திரம்–ரூ	௩ரூா
ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணவசனம்		தன்வந்திரி கலைஞானம்	ரூா
பிரமோத்தரகாண்டமூலமும்–உரையும		சிமிட்டிரத்தினசுருக்கம்	௩கூய
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம்		அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம	௩உா
பதார்த்தகுணவயித்திய அரும்பொருளகராதி ...		மேற்படியார் பாலவாகடம	௩ா
பதார்த்தகுணசிந்தாமணி		தன்வந்திரிவைத்திய சிந்தாமணி ...	௩உா
சதுரகராதி		ஜினேந்திரமாலை	
ஸ்ரீமகாபாகவதம் (௨அ) லெத்தகிராப்படத்துடன்		சிதம்பரபுராணம்	
ஆத்மரட்சாமிர்தமென்னும் வயித்தியசாரசங்கிரகம்		விராடபஞ்சபட்சி	
அகஸ்தியர்வைத்தியமென்னும் பஞ்சகாவிய நிகண்டு	அா	அராபிக்கதை–௩–வாலும்	
		நளவீமபாகசாஸ்திரம்	
		சீருபுராணம்	
		ஐந்துபடைப்பேர்	
		அப்பாசுநாடகம	
		பலவித்துவான்கள் பதம்	

☞ ஸ்ரீமகாபாரதவசனமும், ஸ்ரீமகாபாகவதவசனம்–௨அ–சித்திரவிசித்திரலெத்தகிராப் திருவுருப் படங்களுடனும், ஸ்காந்தபுராணவசனமும் ஸ்ரீகம்பநாட்டாழ்வார்செய்த கம்பராமாயணக்கவி சப்தகாண்டங்களுடனும், அச்சிட்டுக்கொண்டுவருகிறோமாதலால் வேண்டியவர்களுக்கு கூடியவரையில் விலைசகாயப்படுத்தி கொடுக்கப்படும்.

ஸ்டாம்பு அனுப்பினாலன்றி கடிதம் பதில் அனுப்பப்படமாட்டாது.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீகடாக்ஷஸம்பந்நஸ்து.

ஸ்ரீ மஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்

கோ-சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

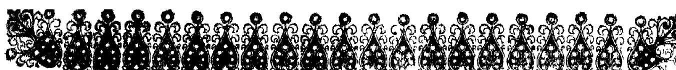
—— * ——

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிபிழற்றுமைங்கற்பகநன்னிழலிற் றனியரசுபுரியிந்த்ரனும், தலைமைசேருப்பாமநாதபுரநற்சமஸ்தானமாமேதையென்னும், அண்ணன்மதவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர் அமரராமகிலத்தினோர், அகமகிழ்ந்தாட்கொளத்திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரரும்புவிகதி, பண்ணவருமுயர்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியப்; பதிமருவுவித்துவான் சச்சபாலயனெனப்பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும்புலவர்புகல் கவிகளாங்கடலையவரிணையின்மதிமந்திரத்தால்; இனிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரோ. க

தலைமைபெறுமதிசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் கருராமநாதபுரநற் சமஸ்தானமகனுக்கு மயர்பரம சிவனடிதனக்கு மாநேசர்வழுதி, தானேன்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரிபெய் தனைமையதனாற்பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள்தனுமாரர்புகலவுளவில், சுலைகருணர்தில்லையம்பூர்ச்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவுமுசிதகனவித்துவான் கச்சபாலயருமவர்தம், கருத்தின்படிக்குச்செய்திருவோமெனவக் கணங்கங்கணங்கட்டியே, கனைகடலிடைப்பலவிடங்களிற்சிதறிவெகுகாலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அலகினற் பொருடனைக்கண்டெடுத்தினடிசெலர்க்கதனைதாறுமாறு, அவனியில்வழங்குமெணணறுதனிப்பாடல்களனைவக்குணயமுற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவர்களுத்திறகனுவும்வழுவாதனந்தமுறையதிருடப்பாய, ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த்தகிலமெல்லாம்புகழவச்சிற்பதித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங்கல்வித்திறத்தையோர்ந்துணரானவித்தைக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணைவிழிவெள்ளை றமுதகவனெளிதகங்குன்றினின்றான், உயர்முனிவனென்சானுடப்புயொரு சாணினுமொடுங்கினனிவாபுலமைதேர்ந் தாதவெக்தொருநாலருந்தினிழியிமையாவலோடியதமுற்றனனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாட்சமஸ்து.

சாற்றுகவிகள்.

---*---

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியோர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணுறுந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருளைச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பனாதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
நலமுறவாங்கருங் கொழுங்கியகனியாம்
தண்ணுறுமமுதை மண்ணவர் செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொலிவுறுதொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்துஞ் சங்கேந்துதிருமால்
திரியவர்மடங்கல் சற்குணமேரு
அரிவையர்க்குருவ மாகியவங்கசன்
பன்னுறுகவிதனைப் பாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புன்மையுநக்கொடுப் போக்கெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனுமர் பூபாலன்
தன்மனமுவந்து நயக்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுகென்ன
அரியதவத்தருய பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மன்னுதில்லையம் பூரென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழித்தகனியினை
வான்கவிகவ்வுபு உமந்திக்கிந்து
தானாடரிர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெயரினன்
வழுஉக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழுஉவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இஃது.

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
வித்வான்-காஞ்சிபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டுளவாமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ் வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களதையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
யொல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுமென்று
எண்ணிபெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுவப்புறூஉம்பாண்டிநன்
னாட்டிலிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூயகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடும்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மதித்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாறறியுந் தேர்ச்சினனூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயர்தனாற் றனபதியிவனென
மண்புவியோர்கள் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
தன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
இல்லையம்பூர்ச் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தருபெயரறிஞன்
புந்தியினாய்ந்த பொருளுளநாநதனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியாற்றிகழப்பதித்தனன்
கனிதமிலாவளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முமப்புறற்பொருட்டே.

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விசங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராம்வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமாநீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கதலியும்
சீருயரௌவையாரெனுஞ்சாலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம்வட்டவாரிசமும்

சாத்துகவிகள்.

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்து திகிரியும்
உம்பர்வியந் திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்புகழும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவகையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தங்கெழீஇ இந்தூரன்மணியின்
லாக்கமதனைப் பொற்சப்பியானபோல்
வடுத்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்தவிளுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிதர்பூசெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசசேறுவினை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்க்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராமநாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வருதவத்தரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றறிந் தன்னையனாப்பவனை
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தான்
நன்மையமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
அரிதிரைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினில்
மல்லலம்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசபண்டிதனு லாசறத்திற்றிருத்தித
தேமலர்ச்சோலையுந் தாமரைவாவியும
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுதிறை சைவசிகாமணி
பாவியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
திவளுநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
யெனப்பெயர்மருவிய வனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச் சங்கத்துமதரசா ஈ ஆஜம்என்னும்பாடசாலையில்.
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்.
க-சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையம்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்ந்துண்மை
தொடர்பெருந்தோர்திருக்கடவுட்பலனைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்தசேர்ந்த
செல்லையம்பூருகத்தினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெனப்பயத்தற்கியநூலன்றிச்
சிலநிமித்தத்துநேற்றுபலகவிதைச்செம்பொன்
திகைமறைந்தசங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனெனுமஞ்சனங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினிற்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெடக்களித்தலங்குந்திறந்தந்தானாற்
றில்லையம்பூர்சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூயமையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொன்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணலிப்பதிப்பெரியதம்பிவேளே.

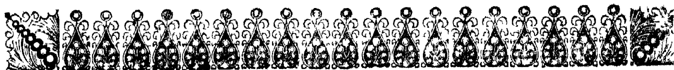
இஃது-தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகம்நவில்பொய்யாமொழியௌவையத்துணைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவென்னைப்பொன்னுசாமித்தேவன்பொறையான்மிக்கோன், சிற்குணன்றன்பணியனைபன்சொலைச்சந்திரசேகரனுங்கவிராசன்திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரியதம்பிமணலிவாசனிருஞ்சிலைமேலெழுத்துப்போலியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலையின்முகிலுலவச்சிறப்பின்மேவுந்திருக்காட்டுப்பள்ளியெனுமெழிலூரன்செங்குவளைச்செழும்பூந்தாமன், கார்கொண்டவேங்கடநன்மலையானோர்பாலிருந்திபுடையோன்கன்னன், கடலுலகம்புகழ்ந்திடுநல்வேளாடர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன், வார்கொண்டமுலைமாதாபடலூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீலன், வாய்மைபெறிராமசாமிக்குரிசிலோரைம்பான்வருடங்காரும், ஏர்கொண்டவன்பினொடும்பொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யுளிதனிற்றேடி, எழுதிவைத்துப்பலபாடப்பிரதியொன்றுதந்துபுகழிங்குற்றனனே.

சாத்துகவிகள்-முற்றுப்பெற்றன.

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

———()———

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக் காவி லுறை யென்னானைக்கன் றீன்றெடுத்த
போரானைக் கன்றுதனைப் போற்றினால் - வாராத
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரவுற் பத்திவரும்
சத்திவருஞ் சித்திவருந் தான்.

——— () ———

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தே வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்)

ஆமணக்குக்கும்-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்கு மேலே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்குந்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம்.

வைக்கோலுக்கும் யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம்.

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பல்பட்டான் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்

காளமேகப்புலவர்பாடல்

தேப்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம்.

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்—ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம்பெள்ளெனவே யோது.

பிண்ணாக்கு பிளவுள்ளநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம் பழத்துக்கும்.

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம்.

(அரி—காற்று எரிபடல்)

முருகனுக்கும்-முருங்கைக்காய்க்கும்

வளைவரியாயுந்திடலான் மாசான பசும்பறிடலான்
சொல்லையுமாமாபுடைத்தசேர் கோன்றுதலால்—வல்லமையா
அகத்தகனிசேருமையாவ் வென்றுகொங்க
முருகனுமேயாகும் புகழ்

சந்திரனுக்கும் மலைக்கும்.

நிலாயய்விளையாதலா ஒளிவானடிக்க
கலைபோதலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதிரதுவாலா வயர்மாமலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து.

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்.

ஓடிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது—சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு.

மீனுக்கும்—பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மற்றலையிலேமேயும்
பின்னீசிற்குத்தும் பெருமையால்—சொன்னேன்கேள்
தென்னுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ் சரியாமே.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் காலேசவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாற்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து.

வெற்றிலைக்கும் வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையானீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற்கட்டுக கிடக்கையால்-தெள்ளுதமிழ்ச்
சேற்றிலையைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசை யாமே.

கண்ணாடிக்கும் அரசனுக்கும்.

பாவலருக்குமுகஞ்சேர் செய் [illegible] த்தமெய்வவாய்ப்
[illegible]வினையாய் [illegible] காத்தலால்-மேலும்
[illegible] யேற்றதனால்
[illegible].

[illegible]தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

[illegible] வைமேவுதலால்
சேட்டைப்பாவிட [illegible] செய்வதலால்—நாட்டமுடன்
[illegible] நடந்தலாமுறை [illegible]
[illegible] யாகத் [illegible] ([illegible])

[illegible]ருக்கும் [illegible]க்கும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] வரையில
[illegible]யாமே. [illegible]—பலை [illegible]—பலர்)

[illegible]ப்பாதகிக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியுரைக்கையால் காண்மாறிப்பாய்கையால்
கொட்டிமறிக்கினையு மேன்மையால்—முட்டப்போய்
[illegible] திருமபுகையால் வண்டிப்பாதகியுடன்
[illegible]யாகுமே,

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

மெய்யுட் கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகை யிட்டுமுட்டும்
ஐயமறவேற்றா ளடர்க்குமே-தய்யாகிலை

தேடிப்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கரவு நிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும் ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலே பூரணிநின்றால் கொண்டகன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினனடைய தாதலால்—உம்பர்களும்
தேடுந்திருமலைராயன்வரையில
ஆடுங்குதிரையு நேராம். ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-தலைச்சுருளுக்கும்.

ஆணிவரையுறுமா [illegible]
சேணை [illegible] டலை-திரிவத்தி
செப்பார்க்குவா [illegible] திருமலைராயன் [illegible]
துப்பாக்கியுந் தலைச்சுருள் ௰௯

[illegible] க்கும்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (பசி-பவரோகம்-தக்கரோகம்) ௨௰

பூசணிக்காய்க்கும் [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (கருமையம்) ௨௧

[illegible] க்கும்-[illegible]

[illegible]
[illegible] —உலகிய
[illegible]
[illegible] ௨௨

காண்டாக்குக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டொருகுதலை யின்பவெள்ளை தோன்றுதலால்
மட்டிட்டெடுமுடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தொறுண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
காண்டாமுய பெண்குறியுங் காண்

ஆகா திருச்சிற்றம்பலவாணவர்
தாகப்பமேகசிக்கம பாதே

வசிதப்பாதே வசிசம்பாதே
வசிதப்பாதே வனே. ௨௪

இந்தோ திலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொந்தோதகளபமுலை கோவிந்தா சந்ததமும்
வேதோவிணைவிழிகள் வேங்கடவா நல்லையிரு
ஞலோகா ணுரா யணா. ௨௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு. ௨௬

று-டு-வரப்பாடியது;

ஏ, கா, மா, வி, தோ, வுரைப்பன் டு, டு, டு, டு, டு,
ஈகாருகுடநகைநகர்க்கதிபர்-வாசாம்
எடுப்பாரடமிசைவோ ரேறுவாரணபாகருக்
கொடுப்பாரணிவர் குழைக்கு. ௨௭

எடுப்பா-ரேடு, நடமிசைவோர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பார்-வீடு, குழைக்கணிவா-தோடு.

கூடற்றிலேகங்கை-யடங்குமெனப்பாடியது.

வின்றுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்தே வைத்த விறைவர்சடாம
குடத்தே கங்கையடங் கும். ௨௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்று பாடியது.

மாயன்றுயினறதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
ாயகுருந்திற்கொண்டேறியதும்-தூய
இடப்பாகனசென்னியினமே லேறியதுமபச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். ௨௯

மாயன்றுயினறது-பச்சைவடம், மாமலராள்சொல்-பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியது சேலை, பாமசிவன் சிரசினமேலேறியது-சோமனை, பச்சைவடம-ஆலிலை.

கின்னரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

ஆ ...ரிந்த...ன்னாறு மங்காளிலேழவா
பா... ...ன்றும் பாண்மையினால்-கூடலிலே

நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பரிற்றினனென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி. ௫௦

பொன்னுவரையிலைகாய் பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்க்கதுவு முண்பாகோன்றன்னுல்
எடுத்ததுவும்பள்ளிகிடையப்படுத்ததுவும்
அங்காளெறிந்ததுவு மணப்பிணிந்ததுவும்
பொன், னு, வரை, யிலை, காய், பூ. ௫௧

தோய்ந்தான்பேய், நான் தடையாச்சூர்ந்தினான்மேன்மேலாச்
சாய்ந்தாளெறிந்தானைச் சாப்பிட்டாளை—ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவரதத்தில்வரு மாசாமிநாதனே
பொன்னுவரையிலை கா [illegible]. ௫௨

செங்க[illegible]பூங்கோ[illegible]பாடியது.

வாதமணாக்கீறியது [illegible] செங்கமல
ஆகிகித்தாட்கொண்ட [illegible]
காளகொண்டளித்ததுவு [illegible]
கேலெசெழுகைபூக் [illegible]. ௫௩

ஆணைபோயது—செங்கமலம் – மாயன்பயின் [illegible] ஆகி [illegible] ஆணை வரு—கிழப; காள்கொண்டாநதது—கு (கு-பூமி)

[illegible]தோமென்றுபாடியது.

அரையின்முடியி லணிமாபி [illegible]
தெரிவையிடத்தபாகதான் சேனை–முனைமாருமே
மாருர்விபுயெ, ம, [illegible]
ஆறை, நா, ஈ, [illegible], தே.

கோட-கெருசில, [illegible] புகேடென மருவியது.

[illegible]பாடியது.

வாரணங்கெளட்டு மகிழ் [illegible] நுவங்கடனுட
தாரணியுமெல்லாஞ் சலித்ததுவால—[illegible]
டணபாயிடைசெ [illegible]
புண்ணியமிலியெய்யத்த போது. ௫௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப் பகைகாட்டுமெனப் பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்று மழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகை காட்டும். ௩௪

விநாயகர்—முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னானுகையால்
இன்னிலத்திற்கோடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணாறு நலானுங் கணபதியுஞ் செவ்வேளும்
எண்ணானு நேராவரே. ௩௫

(நாலுகை—தொங்குங்கை, குளம்-வெள்ளம்-நெற்றி)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனைப்பாலு செந்நெற்கடுகு
மற்றிசிறிகண்டுமணி நாம்—பொறியரவம்
வெற்பீறு நுள்ளன்னம் வேதனானமாலுக்குக்
கற்றுழும் வேசறி. (கல்—மலை, காழும்—ஆழமானநீர்) ௩௬

இராசிகளை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பாருங்கான்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம் விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வகையறுராசி வளர். ௩௭

தை மாசி பங்குனியாமென்றுபாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தானுயிர்க்கதுவுஞ் சக்கரத்தோன்—ஊணாறும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௩௮

பாணர்க்குச் சொல்லுவது—தை, பைம்புனலைமூடுவது—மாசு, தானு-
ரித்தது—இபம், சக்கரத்தோனூண்-கு, எம்மானையேத்துவது—உனி, ஈ
னிடத்தது-மாது, சிரத்து—அம், உன்னி உனியென்றாயிற்று.

ஞானசபைகனகசபைசிற் றம்பலம்பே
ராவர் தக்கூடந் திருமூலட் டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம் பமண்டபஞ்சிவ கங்கை.

சங்குதீர்த்தந் திருச் சாளரவாயிலவீர
சிங்காசனந் திருவந்திக் காப்பு—பங்குனிமா
தத்திருநாட்டத்தந் திருவிளக்கன் கோயில
உத்தரபாகந் திருவாரூர். ௪௨

அப்பா குமரகோட்டத் திறைசெவிவிமேட்
டுப்பாக்கறைகாய்ப்பருத்திக் குழிநீர்—செப்புவர்
சற்காற்றுக்கம்பக் கடிபிறவகருமா
றிப்பாயசசலயார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவில் யாலவகாரஞ்சொன்னது,

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிரானசென்ம மெய்க்கவா—மச்சாகூர
மாகோலாசிங்கா வா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமா வா வாய ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர் செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா—விரிகரையின்
ஓரணிமுகக்கோட்டங்கா சோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி சடை. ௪௫

மன்னனென்றெடுத்து மனுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணாமலைசம்பந்தாண்டார்க்குத்
தன்னுடைச்செவியம் பண்ணுவதென—மன்னுவின
இன்னதன்டபர்தவன் குடும்பமறி
வன்னத்திழுத்தார் குட்டா மனுக்கு. ௪௬

சோகாமா ஏவா தாவென்றுபாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லினமூணக்கட்டியுமை
பாகாரகுவெல்லை பரமேசா—வாகாய்
தரித்தாபெரித்தா தரித்தாருதைத்தா
உரித்தார்கணைப்படைத்தா ரொகக்கு. ௪௭

சோமன் காமனை மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயனை

கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில
விட்டைப்பாக்குமபாகம் வெண்பாக்கும்—முட்டநஞ்சே
ஆரணனு நாரணனு மாதிமறையுந்தேடிய
காரணனைக் கண்டு களிப்பாக்கு. ௪௮

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல—மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே. (விளக்குமாறுவிளக்கும்வழி) ௪௯

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரியதனைவேயுத்த கையாவளையேந்
தரியயற்குமெட்டா தவையா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய் பண்ணாள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீ யுமி. ௫௧

கூதிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப்பாகவென்றே போய்விடுமே—ஆதி
நாக்காட்டகவரியை நற்சாபமாகிச்
சுருக்காவிடினஞ் சுணி. ௫௨

சிந்துபூத்தென்றுபாடியது.

அப்பூநந்தெள்சடைமே லாபுலியைப்பார்த்துப்பார்க்
தெப்போதுஞ்சிந்துப்பூத் தென்னவே—மூப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணையா. ௫௩

பாற்கடலிற்சென்றொழும்பப்பாடியது.

சுத்தபாற்கடலினடுவினிற்றானிதோன்றியவதிசயமதுகேள், மத்தகக்கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதருந்திடுமாற்றம், வித்தகக்கமலைசெவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக், கைத்தலமலரான்மாரபுறப்புடைத்தா ளெழுந்ததுகலவையின்சென்றாள். ௫௪

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனார்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமவந்துற்றதுகை காலெழாதனினத்தியென்னை
இடுக்கடிபாயைச் சுருட்டியேகடியம்பலத்தே.

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்—மற்றையவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ௫௬

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும்—திருமுட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிச்சு
மாரிலேகொம்பானவாறு. ௫௭

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன் பான்
பாலாநானூற்றுநாற்பத்தொன்பான்—மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுபத்துநாலாடலுகக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன். ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதோ—சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ௫௯

குரங்கனைவில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
கரஞ்செறியப்பாம்பலவன் கவ்வ—விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பசைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார்சேட்டைக் கிடம். ௬௰

நீறுவாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனி கொளுந்துவாய்—மாறுக
நட்டமாவாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பா யினி. ௬௧

ஈருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா—திருக்குடந்தைக்
கோட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய். ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்—பெருமாள்
இருக்கிடத்திற்கம்மா யிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். ௬௩

வாலெங்கேநீண்டவயிறெங்கேமுன்னிரண்டு
காலெங்கேயுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீவிர்
கவிராயரென்றிருந்தக்கால். ௬௪

நச்சரவம்பூண்டதில்லை நாகரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப்புறப்பட்டும்-உச்சிதமாம்
காளமேன்குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற்றுன்முழங்கும்
மேளமேன்ராசாங்கமேன். ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதிலரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளியெழும். ௬௬

இஃது-துதியும்-வசையும்.

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறினா ரென்றே-நேயமாங்
கன்னன்மொழியங்கயற்கட்காரிகையாளையோ
அன்னமிரவகாமலிருந் தாள். ௬௭

எட்டொருமாவெண்காணிமீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற்பாய்ந்ததே-சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறிவீதிவரக்கண்டு ௬௮

மூப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும்பறிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென். ௬௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது. ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநாறியென்றுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமல்-மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாய்ச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யழ. ௭௧

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ—சீலமுட
னாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால். எ௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினே ழானதே—மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை காண். எ௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாண்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி—சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. எ௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண்முழுநீலம் மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டப்பு. எ௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே—துன்னுமதக
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. எ௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள—எந்நேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி. எஎ

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா—வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகளிகிளற
வந்தமாசந்தமா மா. எ௮

ஆடாரோபின்னியவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்—தோடாரும்
மெய்க்கோபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக் கால். எ௯

வள்ளலெலாம்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்—தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினார். ௪௰

நல்லதொரு புதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவோசொல்லவா சொல்லவா—தொல்லை
மதுரைசிங்கினேசுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. ௪௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடி பணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்—வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு விறுவிடுமென்று
முலைச்சுறிவிப்பாரிலையே முன். ௪௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகைத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத—திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச ரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. ௪௩

நேற்றிரவநொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றூராமொன்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வாஞ்சியமேசென்றான் மறைந்து. ௪௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீரமைச்சுமந்த பித்தனார்—எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினா ராம். ௪௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சி காண் ௪௬

நாட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகாலானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசொல்லாயப்புலி ௪௭

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறினளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன்போட்டானோ—மீண்டொருவன்
வையானோவின்முறிய மாட்டானோதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானால

௮௮

கொங்குலவுந்தென்றிலைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலா காத்திருக்கச் செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவா வோரகத்திலையுடபுகுந்தே
ஆடெடுத்ததெந்தவுபாயம்.

௮௯

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமென்றுமகற்று
விடுஞ்சமுசார மேவிட்டு—கூடிச
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரண்டாச்சே
இறக்குமுரொற்றியாச்சே.

௯௰

இங்கணுதலார் திருமணைய போலேகிரிப்
பொங்குகடலுப்பைப் புகட்டியே—கங்களிட
ஆச்சாணுக்கூறுகா யாகாமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகமாங் காய.

௯௧

அம்பேர்துங்கையா னவன்பதியிலேர்மாவைக்
கொம்பேர்திதந்தைபணி கொண்டதோ—அனபா
அரிந்தமகவை யமுதுக்கழையென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட்டிலே

௯௨

அம்பேர்துலைகயான்—அகத்தியன், கொம்பேர்துதந்தை - பரமசிவன்
ம்மா கால்-(கால்—காற்று)

முற்றுதகாஞ்சிபினு முலையினும்பாலையினுங்
கற்றான்பின்சென்ற கருணைமால—பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதிகதா ரளகத்தியாட்கயனோ
வேலைப்பதித்தா விதி.

௯௩

கஞ்சமுகமுங் களிறானையின்கொம்பப்
அஞ்சுமுலைகாலுமுலை யானதுவும்—மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றனமாலை பிறாக்களித்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண்.

௯௪

தங்கைபிறந்திறவாத் தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்கும் வன்மையினால்—முந்தொருநாள்

விணிக்குவேலை யெரித்தான்மகன்மாமன்
காணிக்குவந்திருந்தான் காண். சுடு

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்ததித் தூததே—தாதொத்த
துத்திதத்தாதேதூ தித்திதேதாதொத்தீது
தித்தித்ததோதித் திதி. சுசா

முந்நான்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்—முந்நான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோ ஒமைமடமயிலே
அன்றணைந்தான் வாராவிட்டால். சுஎ

ஆரூரிலேயே யயனுந்திருமாலும்
காணாடிமுடிமுன் காண்பதற்கு—மேனாள்
இரவுதிருவாரூரி லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி. சுஅ

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகர்க்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே—சங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலை பித்தாநின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலை பார். சுகூ

வாதக்காலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறாம் புத்திரனுக்—கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியாவேளூரர்
எந்தவினைதீர்த்தாரிவர். எ0

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்—ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனுமானால். எக

உத்திரத்துக்கோர்நாளு ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்—எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணன்பிறந்தநாள்

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்தூரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாயுடுத்தான்—வருத்தமுடன்

காளமேகப்புலவர்பாடிய

வாடுமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தருஞ் சுண்ணி. ௯௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மிதிலே. ௯௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோமேசன்
பாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவணவென்
றப்புளங்கைதோய்ச்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றாறுங் குரங்கு. ௯௫

பொன்னஞ்சடையரகம் புல்லுக்கும்பூப் புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத் தாவுமே—அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமானகன்று ௯௬

எய்ர்த்ததனங்களிரண்டு மிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே—தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிச்சு பூதேவியாள்கமலைக்
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௯௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகணை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடி-தன்னிலும்வந் தெய்வானே—விஞ்ச
முலைச்சிகரத்தாலமுகத்தி முகதமிட்டுசற்றே
கலைகசிகரத்தாலணைத்துக் கால் ௯௮

நீத்தானுங்கண்ணிலே நீத்தானுங்கையிலே
நீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே—நீத்தானுன்
மெய்யலாமபுள்ளிருக்கும் வேளூராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந்தாள். ௯௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியானிருக்கக்
கண்ணனமேல்வைத்த களவேது—பெண்ணைத்
திலையிரசமாதான்மால சாப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயினறு னான்.

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசாக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்—நெட்டுதற்கே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

ஆயிரம்யானை யொருநாளுங்கூன்பகடு
பாயும்பகடெண்பகடு தந்தது. ௱௰௧

தண்டாக்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டக்குறையளிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைக்
சேடியுமண்ணாவிட்டோர் தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலாணி வரைகதும். ௱௰௨

நாராயணனைநாராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்னவுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றுணாரென்பேன் நான். ௱௰௩

வாழ்க்கதிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்ந்சகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகெட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௱௰௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிறாகும்
மாலையிலும்பூமுடிக்க வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்தூருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ௱௰௫

மண்டலத்திலேயும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்னூதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௱௰௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பணூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௱௰௭

பண்புளருக்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்கானற்காலி-திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரையழகியசொக்கர்க்காவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ௱௰௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதாயிசைவைத்திலரேயாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின் முண்டகக்கை வைப்பானேயென்று
பொருங்களத்தி னூறறுவர்முன் போய். ௱௰௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங்கொடுக்குமே—கொண்டத்தூர்
சண்டைகாலம்மை சமைத்துவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டாக்காமீசருக்கு மாம். ௱௨௰

போலகிறமானார்க்குப் பூணாமாவாரை
லைவனைச்செய்தா வியல்பாமோ—சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலை வேந்து. ௱௨௧

கண்ணிறைந்தகறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும்பற்றாதோ—தன்னோடு
மட்டுறுஞ்சோலை மருதீசரேயன்றிக்
குட்டியையேன்றீதரீர் குறித்து. ௱௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கானெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடைவைதப்பும் பறை. ௱௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா—நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாய்
மங்கையிடத்தாற்காகு மண். ௱௨௪

கண்ணபுரக்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டாரெண்ணெயுண்ட மாயனார்—அண்ணலும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டீசா
இரக்கப்புறப்பட்டா ரென்று. ௱௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோவெடுத்து
நின்றுகுழலூதினான் நீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௱௨௬

திருந்தாடாவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய்திடுவார்—பொருந்த

ஒருகாலேயல்லவே யொண்டொடிக்காவன்
றிருகாலுஞ்சந்துபோ னால். ௱௨௭

சந்துபோதல்—தூதுபோதல்—உண்டைவிலகல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருசோடி
வெள்ளாங்காலந்திரிந்து விட்டோமே—உள்ளபடி
அழூர்முதலியமார்கோணிக்கிருக்கப்
போமூரறியாமற் போய். ௱௨௮

கம்மாளனைக்கி கணக்கனெனக்கொதித்து
செம்மானைத்தூதாக நீநயவிசை—அப்பாகேகும்
வாணியனும்பொன்னோடும் வருஞ்செக்கானுமோ
சேணியனுமென்றோ வந்திந்து. ௱௨௯

கம்மாளன்—சாபலத்தையுடையவன், அக்கசாலைக்காரன்— அழுக்கன் ளையுடையகக்கன், செம்மான்-(சக்கிலி) செம்பட்டையுடையவனை, வாணியன்— பிரமன், பொன்னோடு— அழகையுடைய இலக்குமி, செக்கானுஞ்— பாற்கடலையுடையான், சேணியன்—இந்திரன்.

பாசாங்குந்தாதுவோ மையாபின்கொடிசந்தும்
பரகவிசையாரைநகதுமே—உமை நதி
சடைக்ரகனைநகருந் தைபலரையாராலே
கண்டது யாரூரன் கழல். ௱௩௰

காலாற்படியளந்துங் கண்ணிடந்தப்பிகநும்
சேலாக்கமடமாகு சிங்கமாய்—பாலாரும்
ஆலிலையிற்றுயிலு மைவர்க்குந்தூதாரும்
விழியப்பரேறும் விடை ௱௩௧

(கமடம்—ஆமை.)

கடம்பவனைச்சொக்கருக்குக் கண்ணென்றேன்றோவரோ
இடம்பெரியகண்ணொன்றை யீந்தான்—உடம்பதனிற்
சொம்பாதியானுன் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானான்றேவியுமானான். ௱௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுமீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொனதுகேள்—முன்னாளில்
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது ௱௩௩

ஆனைகுதிரைதரு மன்னகனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காயநன் றீயவனை—பூசையுடன்

கட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து.

அன்னவயல்சூழ்ந்ததிருக்கு டமாரூரானெஞ்சத்தில்
இன்னவயிர மிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டனமகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றான் தான. ௱௩௫

வாலிமடிந்ததுவும்வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்—சால
மதியுடையநூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரதத்தாலவந்த தாழ்வு. ௱௩௬

கோளிருக்குமூர் கோள்சரவுகற்றவூர்
காளைகளாயநின்று கதறுமூர்—நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான. ௱௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தானசா வனமே—வம்புசெறி
பூவைகாள்கிளிகாள்பூங்குயில்காளென்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி. ௱௩௮

கம்பத்தான்—இராவணனை, கடையிற்கட்டினான்—வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்கால்— அரிதாள.

சாரங்கபாணியாரஞ் சக்கரத்தர்கஞ்சனைமுனை
ஓரங்கங்கொய்தவுகிர் வாளா—பாரெங்கும்
ஏகதிடமையாக ரினிதாயிவருமைக
காததிடவெமெரப்போதும காணா. ௱௩௯

சாரங்கம்- மான், வில், கஞ்சன்- பிரமன், கம்சன், உமைபாகர்— சிவன், மையாகா- மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழக்
கண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான்றிருப்பனந்தாட்பட்டனே ௱௪௰

விள்ளப்புதுமையொன் றுண்டாளவாயினின் மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணான்றிட்டியாலோர்குரும்பைகுறிதமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிளநீர்கச்சுறைந்ததுவே ௱௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென்னீதிநினையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைசசுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றோவிடங்காளிட்டசொல்வழக்கில்லையே ௱௪௨

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளோருமொற்றி
பேரூரறியத்தியாகரென்றேபெரும் பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே ௱௪௩

வாணியன்பாடவண்ணான்கமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுனைறொழக்கீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்நகக்கருமானுரிதனைக்கொண்டணிந்த
வேணியனைவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே ௱௪௪

வாணியன்— பிரமன், வண்ணான்—நந்தி, வடுகன்- வைரவன், செட்டி-முருகன், சேணியன்- இந்திரன், கடற்பள்ளி- மாயன், கரும்பைக்கோணியன்— மதன், கருமானுரிகில்— யானைத்தோல, தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியும்பிழைபொருட்டள்ளிநன்னூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்காற்கொண்டு வங்களிந்து
மொழியும்புலவர்மனதேடியிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிகருக்கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே ௱௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணற்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே ௱௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசார்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிறகடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமாங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே ௱௪௭

சத்தாதியைந்தையுந்தாங்காததெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு

பத்தானவன்னைங்கன் பொய்கேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுக
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே ௱௪௯

திரண்டிமைபோர்தொழ் செனரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
றிரண்டுடையோனுமெகிரசென்றதாலெதிர்தாசமைகண்
டருணெடுமைவாக்ரத்தேரூபவனைகொளவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே ௱௫௰

மக்கைகரங்குக்குருகுர்வளாசகவா ... ர்ஏரு
தாக்கசசரபங்குரு ... வ்வா ...
ஆகப்பி ...
காக்கைகொருகொக ... ௱௫௧

தென்னுகரு ...
என்னுகருவன் ...
பொனனுக்குநன்னை ... றபெய
மின்னுகருககதைகிர ... ௱௫௨

கரியொன்றுபொன ...
எரியொன்றுசெலவனை ...
சொரிகின ...
கரியொன்றுசொத ... ௱௫௩

கரி—கணபதி. (பொனனை-சாமி) பொகப ... —பொனசாமி,எரி யொன்றுசெலவன், ... (... மா ... லாத) மாபுரமென்பதி—மயிலை, ... உமை, சோறு — ... கரி-சமபு-சொநதககனை—நநதி.

இருந்தாரைகேள்வனைபோக குமாரனையெபூபுனைந்த
இருந்தாரவனியை முனமுடிததோனசெயயவேகொப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன சுநதரனறாதனசமரிலன்று
பொருந்தாபுரததிடடதீபபோனமதியமபுறபபட்டதே ௱௫௪

தாரைகேள்வன்-சுக்கிரன், வாலி—திருந்தார்— ஆக்கியாலே, பகைவா,வன் னி—பததிரம, ஓராககன—முடிததல—தரிததல,கொலலை, வேளமுருதன. மதன்—சுநதரன் தூதன்—சுந்தரப்ருத்தூதன, சுநதரனுகிய இராமனுக் குத்தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாறறாரிற்சோமியமுகுகண்டு
நாராயணனெடுமாலினுண்மறறைநான்முகனும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான்விண்மாராவுருவழிந்தான்
போனவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம்பெற்றனனே ௩௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்.

பறவாததும்பியருகாத வெங்கரிபண்புரண்டே
இறவாதநந்தியருகாத பாகங்கயிந்தாநால்
திறவாதசெந்தாமரைப்பூசாக்கள நெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாதவா ... பெற்றனனே ௩௫

கப்பமதகடகளிறு முன் றிலெலாமும்
கணபதிதன்பெருவயிறறைநகண்டுவாடி
உம்பரொளாய்விழித்திருந்தாரயிலவேற்செங்கை
உடையவநுமுகவனுங்கண்ணீராறுனை
பாப்புசுடாக்கண்ணனுமேமகஞ்சுண்டாசமால
யமடைந்தானுமையுமூடடையாதியாளுள்
... புலியைப்படைத்த கௌதமமே ...
றபனுமன்னம்பிறங்காமலைநின்றனே ௩௬

பலமணங்கமழுகின்றகயிற்றாற்றுப்பெருமாவேழிலாகேள்
வேசியென்றுவிவலைபதிலுநாழிகைக்குமேலாயிரமென்
றொசின முறித்ததுவன்றிமபயிரானையங்கூடசகலசேர்செய்தாய்
நாயினியார்சுமப்பாசெந்தாமுமைகோயிலைசந்தானே ௩௭

வீமனெனவலிதருக்கு ... ராயங்சீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையிலையவேழு ... மேலாகப்புகுந்தான்சங்கபாணி (வேழச்
... ர்த்துநின்றூர சிவன்கயிலைப் பொருப்பி
... ரைக்கண்டாலாழுஞ்சோதித்தானே [illegible]

ஆதிமதுரகவிராயர்.

பூச்சவிடுமுலைமே ...
ஆச்சதென்றுலாயிரம்பாட்டாகத்தாட்டே சென்ன
வெள்ளக்கவிபாளை ... யினனுடைய
கள்ளக்கவிக்கடைக் கட்டு. ௩௯

தெய்வப்புலமை.

ஔவையார்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்—அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனுமவேம்பேனு நன்று. ௨

வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோனறவிளமுலையாள்—இவ்வளவா
நைந்தவுடலானலமேமெய்மனமதனுமன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள். ௪

ஐயமிடுமின்னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிடுமின்—தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோர்ந்து மறும. ௫

அற்றதலைபோக வற்றதலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ—வற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மாலைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி.

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௭

காதந்தனிலிளைத்த தோகைகசிர்த
விரதந்தனிலிளைத்தமேனி—விரதம்

கொடுத்திலைத்ததாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்திலைத்தகல் விராமம். ௯

நம்பனடியவர்க்குநல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங் காண். ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடே குலாரபண்டாதவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௧௧

வெய்தாய்நறுவிதாய் வேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த—பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பநதேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வஞ்சனாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தைநீளும்வண்டதி
றலைக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல் ௧௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்றா யுயர்மரமாய்ச—சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயாத்தின்பழமாய்ப்
வண்டுபோனிற்க பலா. ௧௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத்தினைதந்தாள்—சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்பிக்குமென்ற னுளம். ௧௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திப்போனும்—முட்டவே

கூசிநிலைநில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். ௧௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மானொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே—வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றியெரிகின்றதையோ
அன்பில்லானிட்ட வமுது. ௧௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப—வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்—சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

கானொந்தேனொந்தேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யானைவந்ததூர மெளிதன்று—கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணாந்த காவிரிசூழ்நாடா
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபறித்த பறியும்பழையனூர்க்
காரிகொடுத்த களைக்கட்டுஞ்—சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவியும்மதத்தநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்—பரிவுடனே
கண்ணாலவோலை கடிதெழுகவாராயேல்
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

செரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊராளுந்தான்வருகவுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனனாடன்சோழன்
நகாதென்றுதானம் இருந்து—நகாதே

கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பானுள்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனேமாமலையன் கோவல்—திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியையாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணைமுதுநீரதுகவித்துத்
தத்தியநெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர்பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நானவயலரிசி யாகுமூர்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குநதிருக்கோவலூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கலித்தாழிசை—அல்லது—அந்தத்தடிநீண்டிசையாமையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலுமாம்.

திங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றாமணப்பந்தரிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றியடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே ௩௧

ஆபன்பதியிலான்பதிவந்துற்றளக
மாயனுனாதக்கருவியாளனும்—தூயபணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலையாடன்னுடனே
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைச்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னுடொன்—றீந்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடையின்சீர்

நூற்றுப்பத்தாயிரம்பொன்பெறினுநூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு நைந்துவிடும்—மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருதடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுங்கிழியாதென் பாட்டு. ௩௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்தமோரும்—திரமுடனே
புள்ளேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௩௫

ஏசியிடலினிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று—நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௩௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எருதாய்முழப்புடைவையாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்காலபெற்றுமிகத தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

பாடல்பெறானே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்கூடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தெனமலர்ந்தென்ன காண். ௩௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்—சாலவே
முல்லையைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோ நாம். ௩௯

கற்றதுகைம்மணவுகல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள் மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாபுலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௪௰

நாலெனிலோ கோல்சாயு நத்தமரே வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோ வங்கே குடிசாயு—நாலாவான
மந்திரியு மாவான் வழிக்குத் துணையாவான்
அந்தவரா சேயரசு. ௪௧

செம்மான்காத்தனருள் சேயெநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற்ற நன்வேலா இமமான்
கரும்பிறைக்குமெண்ணைப் பிறைக்கும கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குங் கூந்தலினை. ௪௨

மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடி பெறும், உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியார் தம்மனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும், கோடி கொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு கூடுதல் கோடிபெறும், கோடானுகோடி கொடுப்பினுந்தன் னுடைநாக் கோடாமைகோடிபெறும். ௪௩

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதொனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும வையகக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூழ்ந்ததூறுரியபேய்
சுற்றுஞ்சுடுகா டுடிகரையின்—புற்றில
வளர்ந்தமடற் பனைகள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை—அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
ஈயாரெச்சம்போலறு. ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தானபேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் காலறுவானங்கிளையும்
எச்சமறுமென்ற லது. ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந்தானுந் தொடர்ந்தழுதகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்று லறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவிச்சூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை-அருப்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் ஈயத்தார்கொள்வாரே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றயையுளதால்-ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டுநீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாதகோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரெருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
வீரவுந்துஞ்சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியது கேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே ௫௫

தனிப்பாடற்றிரட்டு

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதினிது வேகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௫௬

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான் முகன்படைப்பு
நான்முகன்கரியமா லுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோவரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள் சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோவிறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோதொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே. ௫௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானுட ராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீங்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீங்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௫௮

பாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபஞ்
ஓடில்லான்செங்கோ லொடாத்துவது - கூடும்

குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லான் வீடும் விழல். ௫௯

நேசனைக் காணா இடத்தே நெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை எவ்விடத்து மப்படியே - வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையில் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலை முடிவில். ௬௰

ஆலைப்பலா வாக்க லாமோ அருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச் சீராக்க லாமோ. ௬௧

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமின் ஈசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின் - பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய். ௬௨

காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கப் புலிப்புலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெரும்பைப்புலி - ஆசு
வல்லவர்க்கு வண்ணம் புலியா மறிதலைப்
புலவர்க்கு வெண்பாப் புலி. ௬௩

ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல் பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித் - தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனை நினைந்திம் மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு. ௬௪

தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோம்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம் - ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோ டெவையும் போம். ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு - ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பா மில்லைத்
துறவிக்கு வேந்தன் றுரும்பு. ௬௬

மேற்பார்க்க மைந்தருண் மூவா வெருதாம் விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலுநன் னிலமு முண்டாகி நின்னிடத்திற்

பாற்பாக்கியவதி தீங்காதிருந் தாம்பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாமலன்றோ பெருங்கோவிலிறையவனே ௬௭

ஆகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிருக்கோவையும்
பாடியவென்றனை பனுவலைவாயால
காளையுப்பாடுக வென்றானெங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்க ளிறுபடுசெங்கோல்
கண்ணிற்காணீர் வெள்ளிறுபடுகல்யாம்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலவவாயசிய ரிளபுலைப்புல்லீர்
புலவாவாய்ச்சொற் புலமைபனுக்கிரங்கிலீர்
உணூரூண்ணீர் கோபர்கொள்ளீர்
ஓவாகக்காணத் தயாமைபபோலத்
தாவாக்களிப்பிற் றோணறினீரே. ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்த நிற்பதெனை-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வல்லாளகுறமபோன் மாண்டு. ௬௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிசவியாணைத்
தண்டபொருக்க முறைகேக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேனறன் மண்டே னீளபசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன். ௭௰

ஆகச் செய்யுள்—௨௨௯.

ஔவையார்முதலியவெழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ.

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீறானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பிறையன்றோ யான. ௫

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்கும் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்—உருப்பெறநல
வடடி வளர்க்கானோ வோகெடுவாயனைப்பேன்
வாட்டமுனைக்கேன் மகிழ். ௬

உருவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளாயிர் தன்றபருக்கக்காணரூர்க்கட
அண்டத்துயிராபிழைப்ப தாச்சரியம்—மண்டி
அலைகிறைவன்று யானுடையவுண்மை
நிலைகணடேயறிந்து நில். ௭

கபிலர்.

கன்றுமுலைப்பாக்காட்டும் கருங்கற்றவினைக்கும்
உண்ணுப்படியறிந் தூட்டுமெவா—கண்ணுய
நமக்குப்படியளப்பா னரியோபாகா
தமக்குத்தொழிலென்ன தான. ௮

வளியமை.

அன்னைவயிற்றி லருக்கிவளாத்தவனான
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றேய—மன்னவன்று
சூடுபெருமான் சுடுகாட்டினின்றவினை
ஆடுபெருமா னவன். ௯

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்ட
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௰

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு

—()—

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லனோ—வவ்வி

அருகுவது கொண்டிங் கலைவதேனன்னே
வருகுவது தானே வரும். அ

பூவிலயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து. கூ

ஐயரென் றுரைத்தீரநாயேற் கடுக்குமோ வருளிலேனைப்
பொய்யொடு களவுமற்றுப் புலனைகளொடு நசிக்கொண்டு
உய்யவே புலன்கடந்து மெய்யாபரவெளி புள்ளாக்கி
வெய்யவெண் மதியுமபோல விரவுவரை பாரவர். ௰

ஞானவானென்று சொன்னீர் நாதவிந்துங்கடந்து
கானலையைப் போலுலக கடுவெளியாமானந்தத்
தானுமாயு மவையிரண்டுந் தவிர்ந்து தன்வசமுங்கெட்டு
போனதாய்கடந்தேயப்பால் முடிந்தவா ஞானியாவார் ௧௧

சாதியிலே தொண்ணூற்றறுவர் ஞான சாதி
சம்பத்தில் பதினாறுஞ் சமயமாகும்
நீதியிலே சிவனுடைய நீதியாகும்
நிலைமையிலே மோனநிலைமையாகும்
ஆதியிலே பெருமை தருஞ்சூரியாகும்
அந்தரத்தில் போயடைவோமபோர் தன்னிற்
சோதியிலே பரஞ்சோதி சட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்கு போதகமாகும் முத்தலமகாமே ௧௨

காதலுஞ் செம்பீரீந்த கலு பிரிந்தனீர்
அந்தலுஞ் செய்தியறியீரோ—வந்தவூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமாய்
அப்பாலும் பாழென்றறி. ௧௩

நில்லுமிலவென்று சொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புலனறிவோடுவாங்கப் புலைகொலைகளவுமற்றுச
சொல்லுதற்கரிய ஞானச் சுழுமுனை முடியினமீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார் ௧௪

இருடிருமென்று சொன்னீ ரேற்குமோ வேழையேற்குத
தருபொருளுணர்ந்துணைவசமயமுமனைத்துநீங்கி

மருட்டுருவினைப்பீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினிருப்பாவினைப் பொருந்தவிரப்பாதாமே. ௧௫

போமெனவுணாததிரெனவினைப் பொறிபொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடு மங்கினைமகிழ்ந்துதுகொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச
சோமனாபதியைவிட்டுத் தூரகவாபோவானன்றே. ௧௬

அடிசிறக்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாசபாவாய்—அடிவருடிப
பின்றூங்கிமுன்னெழூஉம் பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. ௧௭

ஆகச்செய்யுள் ௨௪ 3௨.

நகாகவியாகியசப்பா

அவ்வவ்வெல்லைகள் கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதம்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல் ௧

வெள்ளாறதுவடக்காம் மேற்குப்பெருவழியாம்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும் உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்காம் ஐம்பத்தாறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்த்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகும் உள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியான்பள்ளிப்பணையே யவன்கடைந்த
வாழிவரையின் மணித்தாம்பே-யூழியான்
பூணைபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல நட. ௫

மங்கையொருபாகர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடலைக்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சிறிபதன்மேலூர்ந்த தெய்வத்திருநாணே
வறியபண்பேயிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமக்கப்படைவாயே பார்கயக்கண்ணான்
வீரணிடந்துறங்கு மெல்லணையே-ராமதிச்
செஞ்சடையானபூணுந் திருவாபரணமே
நஞ்சுடையாய்த்தூர நட. ௭

சிரம்பார்க்கானீசனயன் றேவிநலைப்பார்த்தான்
காமபாகநானெசங்கமலக் கண்ணன்—உரந்தேசர்
மலைவெந்தகதின்புகத்து வண்ணனைசிராமன
கலைவெளுத்தோர்த்திதனைக் கண்டு. ௮

ஆரார்தலை வணங்கா ராராதானைகொடார்
ஆராதான்சத்திரத்தி லுண்ணாதார்—சேர்ந்த
தென்புலியூர்மேவு சிவனருளைச்சேரப்பட்டத்
தம்புராணவாசலிலேதான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையரசாயதனைப் போராக்க—நற்கவல
மன்றிலவர் மலிவா யவானைசக்க
தென்றலேயேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

போரசாதேவி மா பொற்றமதலையர்தம்
மாரபகலங்கண்டு மகிழ்வரே—போர்புரிய
வல்லானகளங்கன் வாணனறிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௧௧

உலைக்குரியபண்ட முவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்—றலைக்குரிய
வாணாகோனுறை மகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனுடனென்ன பகை. ௧௨

கம்பர் பாடியவை

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோ மாதர்கோன்
வாணன்புகழுரையா வாயுண்டோ - வாணன்
கொடிதாங்கி நில்லாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
அடிதாங்கி நில்லா வரசு. ௧௩

உமையவளு நீயு மொருங்கொப்பே யொப்பே
உமையவளுக் குண்டாங் கோளுனம - உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன்றான் பாண்டியநின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு. ௧௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவரால் கன்றென்று
வீட்டளவும் பால்சொரியும் வெண்ணெயே - நாட்டில்
அடையா நெடுங்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லும்
உடையான் சடையப்ப னூர். ௧௫

வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்கும்
சுற்றும் பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே - சுற்றோர்
திறங்காக்குங் காக்குநந் செகமுழுதுந் தாங்கும்
அறந்தாங்குதொண்ட வரசு. ௧௬

கந்த மலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார் நகெல்லாம்
அந்தவிளநீரை முலை யாக்கினான் - சுந்தரநீசர்
சோற்றமிதவலிக்குத் தோபடை முலையாக்கினான்
ஏற்றமிதிலையார் தானியம்பு. ௧௭

இருந்தவளைப் போனவளை பெண்ணையவளைப்
பொருந்தவளை பறித்துப் போனான் - பெருந்தவளை
பூத்தத்தத் தேன்சொரியும் பொன்னிவளநாடன்
மாத்தத்தன் வீதியினில் வந்து. ௧௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான் குன்றெறிய வேலென்பான் - பூழியான்
அங்கைமழுவென்பா னருள்பெரிய மாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற் சென்று. ௧௯

குடகர் குணகட லென்பர் குடகுக்
கிடகர் வடகடலென்பர் - வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்து தாரச் சுதநின்
முன்கடைநின்றார்க்குமுரசு. ௨௰

தினைவிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செங்கோ
றனைவிளைத்தார்முற்றமது தானுங்-கனையு
முரசுணங்கச்சங்குணங்கு மூரித்தேர்த்தானை
அரவிணங்குமச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
னிறையாறுதிங்க ளிருந்தான—முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்பா வச்சுதாவந்நாளில்
வாலிகிளையான் கடை. ௨௨

அரசனகளங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்நாள்—முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தளையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரோயாவி
களையினுமென்கண்டிறந்து காட்டேன்—வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன்மாவிசயன் மால்யானைதன்னெருத்திமேவந்
தென்கண்புகுந்தா ளினி. ௨௪

பாண்டியனைப்போமாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றனை யறியேனே—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணுவுனது
பேர்மாற்றுவதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானைத்திங்குராவுய கேட்டதற்பி—னாட்டம
பொருந்தாயிரவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்றுகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழ்வரு மேகம்பர்—வாணன்
கரும்போதகமேறின் கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமே வரின். ௨௭

படுபெருந்துஞ்சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ்செந்நாய்
கொடுகெழுகுமித்தனையுங்கூடி—வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

என்பிலிகையென்கலிகை யென்றுவசமென்கவசு
மென்பரியீதெனகரியீதென்பரோ—மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௮௯

சேற்றுக்கமலவயற் றென்றுறைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசிதாச் சொல்லக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமானைகந்தான கற்றவாகருச்செய்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன். ௯௰

தேருருளைப்புரளிவாரணத்தொருதி திறைகொணர்ந்தரசருமன்னரின்
தேசமேதனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவுபாணர்கேள்
வாருமொத்தகுடிநீருநபுமகிழ்தவணுறைநகாகாவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிர்க்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர வொருகுபேருமவன்முனறிலவாய்
நித்திலச்சிகாமாடமாளிகை நெருங்குகோபுமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்கும்வளர்பனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமாசைச்சுமந்தசிலவத்திநிற்குமடையாளமே ௯௧

அலங்கலணிமார்ப னுறையர்கோன்வாணன்
இலங்குகொடிவருக வென்றான்-இலங்கிலையுயிர்
சேரர்க்கோசோழர்க்கோ தெனபாண்டிநாடாளும்
வீரர்க்கோயார்க்கோ விலங்கு. ௯௨

பாப்போதனாலொருதம்பியாளப்பனிமதியர்
தாப்போனொருதம்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வாட்போனமைந்தற்குத தாதைபொறுதயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சுாப்போவெனக்கிங்கினியா ருவமையுரைபபதறகே ௯௩

கண்டாயோபாரவேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாலி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெறறெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங் கை. ௯௪

கன்னிக்கலசமுலையாடன்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென்றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
பின்னுக்கெழுதியிடைக்கெழுதிவேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடியராவரே ௩௬.

மன்னவனு நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந்தோ தமிழை யோதினேன்—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ வுண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு ௩௭.

அனறையிலுள்வைப மகன்றதோ வல்லவென்று
குலவெடுத்துத் தீதிருத்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாரைக் காக்கு மகளங்காதுங்கா
நடந்தாயோ நாலடி. ௩௮.

காதலிருப்பதுநான் கொழியக் காகினியை
ஓதக்கல் கொண்டெறிந்தோ—யேதினிப்
கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்பவாநீ முனைந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெலாஞ் சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங் கல்லுமுள்ளும்
ஊரெலாம் பட்டிதொட்டி யுண்பதோ கம்பஞ்சோறு
பேரெலாம் பொம்மன் திம்மன் பெண்களோ நாயும்பேயும்
காருலாங் கொங்குநாட்டைக் கனவிலு நினைக்கொணாதே ௪௰

குழிண்டியும் பண்ணையுங் கூடப்புளக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
களிண்டியுமுடிப்பத் தின்னவல்லோ ரிந்தநீணிலத்திற்
றுமிண்டியம யகலமொட்டை யமபாலெய்யுந் தூர்த்தர் கண்டீர்
கமிண்டியிற் பாளையகத்தனை பேர்களு நல்லவரே ௪௧

செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே—முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெக்காலுங்
காப்பாரே வேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை சூழ்வினையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைக்குங்கை நீடூழி
காக்குங்கை காராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்ரான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரீங்கில்லையே
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிசருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே ௯௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீருண்ணப்பழிசுமப்பர்
காரியார்தாமறிவார் நாமவனைநத்தாமை
கோளைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கோவிமலைநன்று-
ஊனைவாய்மூட வுலைமூடிதானில்லையே ௯௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய்மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுந்தேறுவையேயென்றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே ௯௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
விசலம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௯௭

களைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளமைக்
களைத்துவழிசார்ந்தத தொட்டப்பேய-உரைத்தும
மறைக்கவழியறியாத வன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்தி கொண்டு. ௯௮

காலப்புயனிகர்காராளர்தம்மைக்கடலுடுத்த
ஞாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமா
கோலதிருமுகத்தாலே முகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்கரப்படையான்றலைமீதுசுமந்தனனே ௯௯

கல்லங்காடுதனில்விளையாக்கடுகெலத்திற்றான்முளையா
அல்லனிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமீனகடோறுந் தேடித்திருந்துங்காணாத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோறதினைநீசுமந்துதிரிவாயே ௱

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கின வண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிருகண்ணுறங்கிலனையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குல தீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாசஞ்சலமஞ்சவென்னவடுக்குமே ௱௧

அம்பிகாபதியுங் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும். ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரம்புறப்பட்டதே ௫௩

வெங்கணையிவர்ந்து வெடிவான் முழங்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்கைப்பிணைக்கவருங்களிறேபணதிரணியனைப்
பங்கப்படவிரண்டேகூறுசெய்தபரனுகந்த
சிங்கப்பெருகுதுகாண்செவ்வாயென்றன்சிந்தையிலே ௫௪

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால்வெந்து வீழ்கைக்கு
நேரமுண்டோவெனநேர்பட்டகாலையினைஞசைவிடப்
போமுண்டோசொல்லொண்ணாதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையமேனெயென்பாவமினிச்சொல்வதே ௫௫

உருகிடக்கருகிப்புள்ளிரப்பரறி
காரியகவியாதென செய்வேன்—அரியரவு
கமழுரிபோர்த்த கண்ணிழிபடையணிபெருமான்
செழுஞ்சிலையிட்ட செருப்பு. ௫௬

வானம்புகழ்ந்தகெல்லை வாழ்ந்ததுவோர்நாவெல்லை
வானமைப்பூசுமெல்லை மணமெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள். ௫௭

சில்லாதபல்லும்பறியட்டகூந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடைவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத் தேடுற்றுமற்றுத்தியங்கியோனும்
இல்லாதபாவிதனக்கார்துணைபொன் னிராட்டினமே ௫௮

வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்மருதவனத்
தீசனடியாரெழுபதின்மர—நேசத்

இரவலர்மேனீடுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்மேனீடுவர் பொருள். ௫௯

இடைக்காடபாடிய வசிமுறி.

ஆறறங்களையி னாகிருக்குமாமாதகிற்
காக்கையிருந்து கஃகூசஃகெனச—சாக்கைதனை
எய்யக்கோலில்லாமல இசசிசசெனவெய்தான்
வையைகோனாரின மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன் மனைவி.

சேனைதழைபாக்கிச செங்குருதிநீரேக்கி
ஆனைமிதித்த சேறாக்கி—மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்து நட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கள் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டி.

நெறபடி விளைசமுனிபுனை—குபுநெடிய விவாழுகசரன்
சறபடி பனைசோ [illegible] கணைகணகணைவன்
விறபடவா னுசனொணமனைவிமினமினமினமினமி
சொறபடிமேலைசெயுமமவேளா தாததாம்தரிதரிகி ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வண்ணிகைகொடிதாயுய
கொட்டுவாணைகயினி நூக நகமோ—கட்டமல
அரகராவெனனுமே யமபலசோமாசி
ஒருநாளவிடமேடேலா துவம். ௬௩

தென்னவா மன்னவா சிங்கிமாறுபதுமை
மனனவாபாணடி யவசராயா—தனனுனே
கருப்புககுககாவிதக்க தமபதம்முசடா
கரும்புக்கு வேயமிலே கண். ௬௪

மாப்பைக்தார்க்கல்முத்து வண்ணத்தாரக்கல்லைவஞ்சி
வேப்பங்தார்சகாகைசெரணடுவிட்டாவோ—பூபவைபநயா
சோந்திருககுநெலவேலிச சிவிமாறுகமிழை
ஆயந்திருக்குமவீர யாறு. ௬௫

வேம்பாகிலுமினியசொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ—மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைதத மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைததாண மான். ௬௬

இலகுபுகழாறை யேகம்பவாணன்
அலகைவருமவருமென் றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னியினை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோ தின்ப விருப்புடனே தாசியரைத்
தீண்டியகையா லெனைநீ தீண்டாதே—பாண்டியரா
முலைகதிரா முகம்பார்த் தகலகின்று
சொல்லைக்கடயதெல்லாஞ்சொல ௬௮

கலையான்மூலைமுடிக் கண்வலைக்குள் ளார்க்கும்
விலைமாதர் காய வளமிட்டாரோ—விலைபாச
கொங்கையிலே கோர்த்த குறையதாத்துப்பசிவ
கங்கையிலே நீராடுவார். ௬௯

ஆக—செய்யுள்—௬௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—*—

சலைவாணி நீயெனி னுறுப்பாலைக்கனிகையோரைத்
குலையக் ககாப்பு ஆய வாயப் வாற்றைச் சுவைதரு நயம்போன்றே
சிலவாணுறை விசுக்ப்பிரமையாககித்து முயற்சியனுராஜன்
தலையாலெடுத்துமறுமெசுகுந்த குயபெற்றிட்டீகையைசெயவாயே

நிலைதந்தாருலகினுக்குமியாவருக்கு மானமதைநிலைக்கத் தந்தார்
கலைதந்தா ரவனிதனக்குகவினத்தைச்செய்திடவென்றேகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்தரென்கவிக்கே விலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்கு மொட்டக்கூத்தனென்னப் பெயரினையுந்தாந்தந்தாரே

பத்துக்கொண்டனதிக்குப் பகுதிபபோயலையப்
பைம்பொற்றுரைகசிந்தப் பகிரண்டத்தனைத்தீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிக்கைக்கொண் டருண்மாறுபாறு
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருகோக்குஞ்சினவேள
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கொத்தற்கும்பதுமக் கொத்தயனுக்குமலதிக்
  கூழைத்தண்டமிழுக் கேன்கொடியுங்காளமுமே ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னொழிந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூடு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லி தன்னைப் பிறைற்காமபவாரிதியால்
ஓங்கியபூமலர்மணையோனறிஞுணும் பர்மதியாற்
றீங்குறுமோநல்லெழில்குன்றுமோகொப்புசிரகெடுமோ
காங்கெயமேல்சொல்ல களங்கனேகம்பைககாவலனே ௬

காண்டகண்ட துசோனிக் கஞ்சியமான்கருங் நங்குவிலே
இரண்டவெள்ளத்திற பிணமீதுசென்றனள்சேர்நதயனே
ஆண்டவின்பங்கொடு மீளக்காய்பறறவையகொணுரால்
குராண்டயனைததிறுயைதத்தனள்காணைங் குலோத்துங்கனே ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
  கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேப்புநிக ராகுமோவம்மானை
  ஆதித்தனுக்குநிக ரம்புலியோவம்மானை
வீரகுல்வீரனொரு மன்னவனோவம்மானை
  வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீனகொடியோவம்மானை
ஊநகுறைந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானை
  ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை ௮

புகழேந்தி.

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
  சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
  ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறைந்தையிலோவம்மானை
* கரையெதிரேறியது காவிரியோவம்மானை
  கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானை

பரவைபட்டிருந்துஞ்சோழன் பதந்தனிலேவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும்பாடியது.

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்த பிரானிந்தநீணிலத்தில்
பாடுபுலவர்புகழொட்டக் கூத்தன்பாதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்திகல் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
அகளங்காவுன்ற னயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௰௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின்வல்லுகிர்—பொன்னிநா
டாளிக்கும்வேந்தரபயகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றேதனை. ௰௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித்தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக் கண்டார்பெருத்துப்பணைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர் தங்கடடபகுட
சத்தம்பசத்தங்காண்கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திற்றார்மன்னனே ௰௪

புகழேந்தி.

மானவனானந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனவ்வெரியுந்தணன்முன்சுனைகடலின்
மீனவனானந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனானக்கதிரவன்றோற்றநற்றார்மன்னனே ௰௫

 ஒட்டக்கூத்தரும்புகழேந்திப்புலவரும்பாடியவை

ஒட்டக்கூத்தன்.

காய்னயினியுனே வேணாடுவதிலைநனிமலாகு
தேனேகபாடநதிறநதிடுவாய திறவ விடிமோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபனவாடிரவரு மாற
ஞமேனதிறககுநினையாமேதமூரசிய தாமரைமய ௰௬

புகழேந்தி.

இழையொனறிரண்டுவகிரசெய்ய நுண்ணிடை... வன்னோ
குழையொனறிரணடுவிழியணுகசேகொண்டகோப...
மழையொனறிரண்டுகை மா ... மணிவாயிர... மாற
பிழையொனறிரண்டு பொறுக்கோகுழ பிறபிறககுவமே ௰௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளநதடகாசசுடியானமேலிருமுனைமிசேறிர
துளிபமுசலைசகிபுரதுாணைமுரசுனிபோடிறநெருனதோன்றுட
களைகருமமபொருபறதச கண்டரவண்டாமோபாப
பிளவமதிகலைடமபோனை பெரியமதியுமிருநதாமோ ௰௮

ஔவையார்

ஒட்டாரொருபதிகேட்டாப

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவாபலவினகனியைபபறிதுதசென்று
சங்கிட்டெறியகுரங்கினாத்தனைகொணடெறிபுநதமிழநாடா
கொங்கைச்சமாபதியளிகத கோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கடபிறைசகுஙகருயபிள றுநருய பெலிநதயபிறைககுயனிழிவேவே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புளாிருக்குர்தார்பார்பன் பூமபுகாாவாழ்களியேம்
சுள்ளிருக்குககவியாயுணடுரு சோாவிலேய—உளளபடி
சொலலவாவாசிதுமோபரைதயைசூககரிந்த
தல்லவாமபாரதப. (வாவி— அரவககொடியையுடையதுரியோதனன்) ()

என்றுபெறுவேனயா னிசன்றிருமுடிமேல
சென்றுனியாடிறைறதிபமே-னைறும
செருப்புககுத்தோல்வாஙகுஞ செனணியகளங்கன்
பொருப்புககுதகோலாபபுயம. (தோல—யானை) உக

வேளாளன்.

கோக்கணமென்னர்குரைகடற்புக்கிலர்கோககப்
பூககண்டுகொட்டியுபபூவைதொழிந்திலபுமுழுதும

காக்கினறார் ன்னகவியொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பாகளோதமிழ்பாடியபாவலரே ௨௨

கருமான்

செல்லன்புதல்வன் திருவேங்கடவன்சொந்தக்குருவாங்
கொல்லனகவிதைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பலைப்பிடுங்கிப்ப நந்தாட்டமாட்டிப்பனைகவாமுனை
அலுமபகலுமடிப்பபேன்சவிப்பிருப்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கெனவெள்ளுமயலூறின்விதவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிக்குநின்றாய்பொட்டையாய்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினுமம்பட்டனைக்கவிவாணர்முன்வே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீட்டக்கிட்டிப்பாயினனே ௨௪

குயவன்.

போனையுடைச்சமிழுமாமக்குழுமமொரு
யானைமுனவந்தெதிர்த்தவனோடா
கலையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும
பானையுமவனையுங்குசப் பையலொன். ௨௫

தச்சன்.

மொசமலாதநக்கவியாவருஞ்சொல்லுவாரொசாறகையமே
இன்னசநக்கவிமேபதென்றபோதிலெதிர்த்தவனை
வண்ணசந்தங்கெட வாளைபகிழிந்திகவாச்சியினா
கன்னநகவிகளிரிகவிபாபைக்கடாவுவனே, ௨௬

தட்டான்.

தங்கிவட கச டசெங்கோலபான்செழுஞ்சிலைமயிற்
பருமிபொட கூத்கட்டனைநாணபபனைக்கவிபின்
பிருகவொட்ட தட்டிவிட்டகையோடிஇருநககுத்திப்
புருகவொட தகட்டிமேலணுகாவண்ணமபோசெய்வனே ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுமுதுகுக்கிடான்கவசம்—ஒன்றும்
வெறியாதொடைகமழு மீனவாகோன்கைவேல்
எறியானபுறங்கொடுக்கி னென்று. ௨௮

பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டாமிக்கப்பாரினுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றாலகளங்கனுங்க

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெண்சக்கரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியக்தோவுமலைகின்றதே. உ௬

திக்குவிட்டுக்கயற்றுக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சார்ந்ததைக்கவிட்டோர்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுசசற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிழுங்கிக்கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள் ௩௰௫.

கவிவீரராகவமுதலியார்

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்தானே
என்பிறந்தான்கண்ணுறு நினியானே—வான்சிறந்த
சீதேவியாநடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியென்பிறந்தான் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யென்கொணர்ந்தாய்பாணனீயென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன்பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம்வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன்றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள்பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற்களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மாகலங்கினாளே. உ

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசீகையில்வாழ் தாணனைப்போல் யாழ்ப்பாணன்யான், பலவிரித்திருந்தகால் வெண்சோறும்பழந்தூசும் பலியாமற், கொல்லநின்னேதனது நால்வாயைப்பரிசென்று கொடுத்தானையாதருள், தொல்லையெனதொருவாய்க்குநால்வாய்க்கு மிரையெங்கே தரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும்யாக்கையொன்றாகமுயங்கினையால்
பின்னாட்பிரியன்விரியையென்றாயினம்பேசலுற்றும
இந்நாட்கொழுநன்மனையென்றாயினமின்னமுமோர்
இன்னாளெப்படியோவையநீயின்றுசெப்புகவே ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மாணில்லைமாணில்லை
ஏழுமராமரமோ வீங்கில்லை—ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
இலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சடையின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்ச
விரதமேபூண்டிருக்க மேதினியையாண்ட
பரதனையுஞ்சாமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துமொண்டுமற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதிமறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
மடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப்பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுகென்றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்ததேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

மாதரணிமென்முலைதோய்மாராசிதம்பரசூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதர்
மறுகிடத்தேம்பொன் மடவார்பழிகூறெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந்துணைப்பெண்வா

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லியனை
விண்கலக்குயர்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுணை
பெண்ணலக்கங்கொண்டிநின்முன் பேர்.

வந்தனக்கமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கல்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுனை
அன்னைமனங்கொண்டயவே யாங்கு.

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவையாசீ திக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாசீதிக்கு.

பங்கஜமென்மேனியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்த·ங்களிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிநமல்
காஞ்சிதம்பரயோ கா.

இன்னங்கலைமகள்கைமீதிருபுத்தகமேந்தியர்தப்
பொன்னம்பலந்தனிற்புகுந்திருக்காளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடேனக்கற்றுவொருமுத்தமிழையுமே. ௧௩

மூன்றாட்டுத்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லைமம்
தென்னாட்டுமேலாரிடைகளும்பாரிடைகளும் புறநிடக்குஞ் சென்றாரேர்க்கார
இராடப்புலவருனைகதெதிரிலேயேகவிவீரராகவனே நீ
பொன்னாடப்புலவருடனவாது செய்யப்போயினையேபுகழுவாயே ௧௪

கோளரவேந்தலகிலிருப்புதமையுண்டோவெனமொழிந்தகுறுமுனிகேள்
மாளவேந்தனைமதி[illegible]புடையபாஞ்சாலியனைக்கவிமன
யாளிபோலருகிருக்கமலயமேறபின்றருதுவசமாமறைச
[illegible] ௧௫

[illegible] ௧௬

[illegible] ௧௭

கட்டுச்சேர [illegible]

[illegible] ௪௯

சேடயாகனன்-அரங்கதேவன்.

[illegible] ௫௰

சோலையுங்காத்துக[illegible]லையுங்காத்துக்கு[illegible]
தாலையுங்காத்தலைட[illegible]லையுங்காத்[illegible]
மாலையுங்காத்த[illegible]லையுங்காத்தாமடுவிலவிழ்ய
ஆலையுங்காத்தவமேயெனைக்காப்பதரிதல்லவே ௫௧

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப் பொய்யா காத, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றேய்பிறைபோற்றவங்குறையு மிடியுண்டாகும், தாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைப்பிணி தொலையாவென்றும், உய்பவருடேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தா னரகமதுவுண்மைதானே. ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௬.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தட்டுமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
யென்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே ௧

பெற்றாளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாதுகஞ்சிகுடிக்கத்தராமலப்பாலிரக்கச்
சிற்றாளுமில்லையிவ்வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாவல்லையாவலைமாநகர்காளத்தியே ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோரா
பழியாமற்புள்ளையும்பாலென்றழாமற்பசிநோயுஞ்சொல
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்,

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்கும்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால்சீதக்காதிவரோதயனே ௪

நேசிக்குவந்தகவிராசராங்கட்குநிதந்தந்தம்
பூசிக்குநிலைகைப்பொருளொன்றுமேமாற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சதுகடபாக்கும்வேசிக்கும்வேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதியாநிதியே

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்சொர்ணம்பிடிபிடியா
ஈயமலிபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகல்வியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்கடோல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே ௭

தேட்டாளன்காயற்றுறைசீதக்காதிசிறந்தவர்ம
நாட்டான்புகழ்க்கமலநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவாகடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்பியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மனைவாளுக்குக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேழத்துக்குவாயளப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே ௯

சொல்லாதமூவாசகருக்கெத்தனைகாசுக்கீபோதிக்கினும்
நல்லார்களுண்டானதுஞ்சம்பருபோகப்போததிரியிற்
சல்லாப்புடைவைசுளிதாங்குமோகச்சந்தையினிற
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோதில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே ௰

மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றில்லிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே ௧௧

முன்னைப்பின்னைவினைமுழுதுந்துடைமையிட்டுமூக்குருசிக்கிக்
கன்னமுங்கிள்ளையநாளலைவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும்போலிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுந்திசைவன்றுஞ்செந்தூரிலிருப்பவனே ௧௨

மூர்க்கரையப்பனையோறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதிக்குங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டிடிவையெக்கெங்குதிக்குஞ்செங்கரும்பின்
சாக்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன்செந்தூரினூர்த்தானத்திலே ௧௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைசெங்கோட்டுப்பிள்ளைசிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளைபூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்றருணைவென்றசாக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளைசெந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே. கச

நாட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொருபைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தாயினிதாவென்றுகூப்பிடுதே கரு

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும்போய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகமலமிசர்
தண்ணுக்கிசைங்கவனசந்த்ரோதயசாமிபிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளிந்தான்புலவோர்முகம்வாடியதே கசு

மறந்தாகிலுமரைக்காசுங்கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவதென்னவிருந்தாவதென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுரைசீதக்காதிதிருமபிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப்பிழைப்பில்லையே கஎ

என்னையொருவன்றுமுத்தனைக்குளிக்குமிறையவனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கனறிபின்னனைக்குதவாவன்புளாய்வருந்திவாடுவனே
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்தமுதுபனையவன்பிதாவுறுமற்
கன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரக்ககவுத்துவாகாயனைதிபனே. கஅ

கல்லடிக்கழுளிபிரண்டுகொடுடிச்குவடிப்பதெனக்கவிதைகெட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப்பறையடிச்குறிநெஞ்சர்தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்குப்பிரம்படிக்குமகல்லடிக்குமவிருப்பிகினறமெய்யனின்ற
பெல்லடிக்குநடவனையிறசேரடிக்கலையடிக்குஞ்செலுத்திலோனே. ககூ

முட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லை
குறம்பியளவாக்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டனைமட்டறுப்பதற்கோவில்லியிலலை
இரண்டொன்றாமுடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனிலலை
விளையாடாக்கவிதைகளைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே. உ0

சவ்வாதுபுலவர்பாடிய

சீதக்காதியின்பேரில்தாசிபாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
 தென்காயற்பதிடானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
 தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளானை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
 தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடைமையெல்லாம்கள்ளர்கையிற்
 பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே உக

ஆகச்செய்யுள்-௩அஎ.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையானைன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய
இளையாகலவியிடத்துநாப்மீசரெடுத்ததுமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசமறேவளையுமகுடமன்னர்
தலையாடியனைகயிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே க

பானுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்குமயில்கண் மாவிசயானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கண். உ

பாலையிலான்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னென்படுவாளோ-சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூரானந்தரங்கதுரை
நாடுதனிலெனனிவெயினைறுள். ௩

பஞ்ச—உளியென்றுகோபிப்பாள்.

அலையான்கவடுபடாறுடங்காயான்
இலைபெண்பதோராநாளு மிலலை—கலைதேர்ந்த
சாலைமுதத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார்சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பிறுமணிகள்
கல்லதருமேகவநிதியஞ்—சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான்பத்தானவே. ௯

கச்சி—செல்லப்பனென்றானறியின், அவனேறிச்சேர்ந்த ஆ—ஒன்று இரண்டாயின, மணி—மூன்று—நான்காயின, கரு—ஐந்து—ஆறாயின, மேகம்—ஏழு—எட்டாயின; நிதியம்—ஒன்பது—பத்தாயின.

ஆக செய்யுள் ௧௯௨.

காளமேகம்.

நெல்லைச்சொன்னடபாணக்கைக் கைம்மாணவாங்கிதமும்
வெல்லச்சொன்னவலர்க்கியுங்குழந்தைவிசயனைபாற்
செல்லச்சொன்னவெனைனயிப்போதென்னையலைத்திர்க்கிடென்று
சொல்லச்சொன்னாள்தமின்னாள்பன்னிமலர்ச்சோலையிலே. ௧

பழுத்தான்மாத்திறபறவைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தநான்வழங்குங்குழந்தைவேண்கொங்கைக்கூருகிறாள்
அழுத்தாதவேளையிலவெண்ணீபன்னீர்மதியுமாழ்சேர்
கொழுத்தானமதனுங்கொழுந்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே ௨

பொன்னாமருமதனைப்பூம்பாவைவேலைப்பூவைநன்
மனைக்குழந்தைக்குருநாதகேலோதயனே
பணைஞண்மலர்க்குழறபின்னுவெனநாளுமபரிந்தனைய
நன்னினநாள்வரச்சொன்னாண்டினனையணநாவெனனவே. ௩

மாகடலைக்கண்பூப்பாவைவேலைப்பண்ணைந்தகமின்னை
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினினபோழையைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதேவிரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைந்ததுகைக்குழனமக்கிந்தனலமல்லவே. ௪

போதத்தைதபேணுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போமதன்செய்
பேதத்தையுங்குறிஞைசகதையுந்தனக்கின்னாநமினை
போகத்தையுநதுயிலாத்ததையுமயனமுட்டுதெனறல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லிவாகத்தையே. ௫

பண்டாகிநைசைபயின்மாலையின்வேலைப்பண்ணைமந்தனிநி
கொண்டனைகிலையைவளர்க்கான்குழந்தைக்குமட்டின்றிமோ
பண்டாகைசைபினன்பால்கொண்டிபாம்பைக்கனகமினைடுக்
கண்டாகவேபசுகிநிபதாலென்னபாவங்கருதயமே. ௬

பாம்பன்—அர்வாபாணன்—குளத்தினடுக்கண்—சென்றிக்கரைகுறைகிய அ
கனி—தாங்கி—அவன்வாகனமாகிய—ஆடு.

வணக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சைவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழிலசொல்லவோதமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும்பாரிக்கும்பூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குநதனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௭

ஆக செய்யுள் ௩௯௯.

பாண்டியன்கலித்துறை.

சராசரசப்புவைரியெனமாதுசரீரமெல்லாம்
பொராசாதடுக்கிவள்பொருட்டேபசும்பொற்கிரண
அராசடிப்பகிரீடவிபாடகதுடித்தடக்கைப்
பராசராவணராமபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காளைமுகிறகுலமெல்லாம்விளங்குகுடிந்திட்டநீ
வேலையுமப்படிசசெய்திலையேவிளைநெலவயலில்
வாளைகுதித்துவளாபூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவாபராக்ரமபாண்டியனே. ௨

ஆக்குங்குளிருநிலவுயர்கோணின்னலங்கல்பெறு
வாக்குங்குமமுலையாட்கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும
மேற்குங்கிழக்குமொருவெளுப்பாய்நின்றவீண்ணையெட்டிப்
பாக்கும்புகழுக்கிறைவாபராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூரமபொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரமபொறுககவருந்திலனோயிந்திராணிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுததபுயம்தொலாயிராநாவுக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெளிலொ
எறிக்குமபொழுதுவந்தாயிலையேயிலங்காபுரியைச்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துங்குரங்கைவிட்டுப
பறிக்கின்றசனபகமாருபராக்ரமபாண்டியனே.

கரும்பேய்க்குமவாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்சோபகுயகோல

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கரும்பேய்க்குமென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே.

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாதென்செய்வாரிந்தஞாலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந்தரிற்பூமணம்யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்னாகுமற்றமதுரங்களே

எண்ணீர்மைநூலுக்ககத்தியனாமிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவீரகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைதேருமபராக்கிரமமாறன்பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்க்கற்றதே.

கா... வனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வோ... தனக்கும்விதியிலையோவெருண்டாச்சியர்கள்
தா... பிணடிக்கவுரலோடுகட்டததடைப்பட்டுச்சிப்
பா... பிணடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

கட... தூங்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்கண்டுகண்கண்முத்து
வட... தூங்குவாடும்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விட... தூங்குபாமபின்படதின்மிசைதிமிதித்தியெனப
ப... தூங்கவாடும்புயலேபராக்கிரமபாண்டியனே.

... பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகிர்தலைசாய்த்துநின்று
... பழுகருங்கைதைநற்றுணையிற்றெங்குழப்புடைக்காய்
... ம்பழுக்குங்கொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
... மபழுககுமசிறையம்பழிகாசருணக்கிலமோ. ௰

... பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவரோதயனின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கிரத்தியடங்கசாநின்னுடைத்தோடழுவாக்
கறறைசகுழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே. ௰

விருத்தம்.

ஏறுவா... தலை... ண்டுளங்களிக்கவுயாவான்முகடுகிழித்தெறிந்து
மருவா... ருவின்மரங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிவீரா
அரவார்வோ... பின்... கங்கண்ணரியந்தியிறைவிக்கருளொன்று
இரவாதிருககரியளிகதறகிரகாதிருந்தாயிதுகாளே

இரட்டையர்.

சேகதுபுரைகூசிவனேவல்லானியப்பா
நாகைவ்பசிததிருகணைஞாயமோ—போங்காணும்.

பாண்டியன் பாடியது

...குடோன்முரசகொட்டோசையல்லாமற்
றேற்றுக்கண்டறியார் சொல். ௰௪

மூடர்முன் பாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்த தென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனானால். ௰௫

வேயிறைமுத்தர் தலைவெட்டினானே வினையன்
தாயின்றமேனிதயங்கவே—போய்கேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடந்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௰௬

மாகைகாட்டுமோ ளண்மகளை மருமகன்பாற்
போகவிட்டுப் பம்புணர்ந்தானே—தூங்காறுமே
தக்கண்... றின்பமறவா
சொற்கேட்டவின்பழுஞ் செவிக்கு. ௰௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றும் புளிமரத்தேகண்டோமே—ஒன்றுந்
தொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங் கூறில்
இடாதோ மக்கின் விடி. ௰௮

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

காமொன்றுனாலிருக்குக் கற்சாபங்கைப்பாம
பாணக்காவையணைத்து நற்பாணமே—தானுமே
சீரார்மேவுஞ்சிவனே நீயெப்படிபோ
கோபுரமெரித்ததோ. ௰௯

ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்குமே
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தழலாய் வேகுதேயையையோ
மண்டின்றுபாணமென்றவாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

புராதனமான தமிழ்ப்புலவீர் தப்புன்குரவகு
மராமரம்பட்டிழ ஒருவந்ததன் றேவகை கேட்டிலையோ
தராதலம்வென்ற தமிழ்மாரனையுந் தன்தம்பியையும்
இராகவனென்று மிலக்குவனென்று மிருந்ததுவே.

ஆக செய்யுள்—௨௰.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடியது - அகவல்.

ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும் பால்காணமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயானும்
நின்முகநோக்கிவந்தனன்குமணா. க

குமணராஜன்.

அந்தநாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்ததன்
விலைதனைப்பெற்றுன்வெறுமைநோய்களையே. உ

மாந்தையிலேவாழுமகுடத்தியாகியுனைக்
கேந்துதழும்போவிரணமுளதே-வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புன்கையிலே பார்.

வெற்புவகாலைவெதும்புவிழுஞ்சிரம்
செயபொன்கோடிவிலையெனச்சிந்திநான்
உடபாலகொடுமுலகிலுந்தேடினும்
காயபியோலெமகியாவருமே ௩

ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறுமூற்றமையாதோவுலகாற்றத்-தேற
வறுமையேயானாலுமென்கவியையாற்றச்
சிறுமையோசீகுமணா செப்பு.

விலைவளையாதேடீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முலைமரப்பைபொன்மேனிமேதாதே-நில்லடா
வந்தாரமுறுகர்வநெகடப்பந்தாளைத்
தந்தாடயவைமதா.

நெருநிற்குமரர்திருவழகைக்கண்டவுடன்
மந்திரகுமாரனவனைத்தக்கிருன்-அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனதுமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்தாக்கேயிச்சிப்பார்—எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங்காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். ௮

இடுவோர்சிறிதிரங்கப்போர்பெரிது
கெடுவாய்கமனேகெடுவாய்—படுபாவி
கூவகத்துநாரணனைக்கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிகரு. ௯

கையூருங்கண்ணார்மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன்கண்ணானே—மெய்யூர்
வளவனைபிறைன்பிரிந்தவாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையிறுனென் றுரை. (வளவன்—நயினான்) ௰

ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதேயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறுகொண்டதோ—ஊழி
திரண்டதோகங்குறின்காணுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத்துள். ௰௧

அரவங்கரந்ததோவச்சுடரமிற்றுப்
புரவிக்கயிறறுபட்டுப்போச்சோ—இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோதீவினையோயாங்கியெனைக்
கொத்தால்விடியுமிரா. ௰௨

முலையுன்கழலுபுனோபாகந்நேருமினை
கலையுமைவாயுநகறன்றுள்—மலையிலே
இராப்பகலிபாவேனறிவருந்தேசிவமணிமேயானைக்
கொப்பாப்புரிபுனகொள்ளா னிவள். ௰௩

பாகாயடியன்றூரானேன்பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆகாயமைகயிலைந்தியதொனறானேனே—வேண்டியபோ
தள்ளானைசதந்தேறனேனோமதலைப்பூத்தயின்
புள்பாகனைத்தேறனேனுனக்கு. ௰௪

முட்டைக்குப்பன்றி முளரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டக்குப்பன்றிக் கிடந்தேனே—தொட்டு

மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாவேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா. ௰௫

பாதர்க்கிதங்களிவாணர்க்குச்சாலவணக்கமுரு
நாதர்க்குநீதியோடாசாரமனையிணையந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்யர்க்குப்பொய்ம்மைசோருக்குச்சோரமறிவி
லாதர்க்கிட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே. ௰௬

குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகைவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றேநின்றிருச்சுடர்நீயவன்றன்
அழற்கால்விரிசடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலவணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே. ௰௭

பாட்டாளனைதவண்டுபாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமரையைத்தொழுதேகனிகனிபெண்றலைவிலவிதி
நீட்டானகருமுகிலபோலேவருபஞ்சசேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான்வந்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

மோகனமாமகளகோமானுமேகதிகதினம்பணிக்கு
பூமாலைகதியாதனைசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாதகிநேறனவாறுவாதிகபாடுபட
எமாவுநானுலினியபாலெனபாவினியெய்துதற்கே. ௰௯

தடங்கொண்டகல்விலவின்மேலெனப்பூட்டித்திமதுரத்தில்
வடங்கொண்டசாதிவிடங்கொண்டபாத்துமணிகளரும
பங்கொண்டபாபிறபழகியபிணைபலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றியார்சாபற்றிலிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிக்கண்டகாதேசபரிபாடிசரணமெய்யயினைப்புற்
றிடங்காட்டியல்லியொருபுறங்காட்டியனைமேட்டுமறைத
தடங்காட்டிபபொழிலொருக்கியாகாதமது பொறறுட்
படங்காட்டியாடிநின்றுநலகேபுபபணியெனமே. ௨௧

புரந்தனைபால்வசதாரனைபகனைபபோகியைமுப்
புரந்தனைசாதிதனைமாசபட்டபாமேலமைசவாழ்
புரந்தனைமாணுந்திருவொற்றியூரனைபொனமணிகமோ
புரந்தனைகண்டனனகாணறுதிகருமபரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

காமபரமியமனிருமோ ஞானதனுக்கெட்டாதான்
படையுடைகது விடாவடவாளி

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய

இடையாளேமுன்னுலக மேழுளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது. (அப்புலியணிந்தோனாள் ஆகினை) ()
எட்டாநாள்—அத்தம்—கை—வில்—புநவம்-அம்பு—கண்.
வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வண்களுங்கைதக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்—பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வானறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௭

கஞ்சிகுடியாளேகம்பஞ்சோறுண்ணுளே
வெஞ்சினங்கொண்டும விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுகக்காமாட்சி காண். ௨௮

சிதாறவிக்குபுயன்றென்னவன்றன் றின்பிலம்பிற
போதாலங்கணைறு மபோர்செய்வோர்—கோதும்
கொடியிடையாரசயமாற் குணயாவோவிக்கத்
தடியீடையாரொண்ட தயர். ௨௯
போதாமிபோர்செய்வான்-மன்மதன-கண்ணுறுபோர்செய்வான் [illegible]
வன் இவர்கள் கொடிமினம்—இடப்—இவற்றினிடையிலாள் [illegible] —
ஆகு.

அப்பிளைகோயாரிட் டநிதகந்க்காமகீர்த
[illegible]
இசகவியகம்போறுளென் னேக [illegible]
[illegible] விருக்கசெல.

[illegible]

[illegible] ஜை குருச்சுவாமிப்பிள்ளை.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின்சென்னியிலே யுறைகின்றமடமங்கை யாரென்னவுமைவின
வவும் - அன்னதொருமடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித்தழகொழு
குதரளப்புனலெனக், கயலொளிர்நாணங்கரியவிழிகாதுவாய்த்தோயதநி
லுண்டோவெனச்- சொல்லருங்கமலமர்காவிமலர்கொடிவள்ளை தூயசெங்
குமுதமென்னப், பொய்யுளநினைசுதுநற கொங்கையுங்கூந்தலும்புனலி
னிடையுண்டோவெனப்- புரிசடைவலமேதனைமறுத்துப்புகன்றிடு
திங்காவெனத், கையலைவேலனென்ன நாணுடிவணங்கியென்றன்பிழை
பொறுத்திடென்றே- சங்கரனுரைத்திடததிருவுளமகிழ்ந்த சிவசங்கரியு
மைகாக்கவே. ௨

மானவளிடத்திலே யைங்கரன்வந்தானையவென்செவியையிகவு
ம்- அறுமுகனெனென்றேசினுங்கிடவுடக்கன்வேலவனைநோக்கி,
விரைவுடனவனைவேபணையென்ன சென்னியிலிலங்குகண்ணெண்ணி
னுனென-வேழமுகபிள்ளையைப்பார்த்துநீயப்படிவிகடமேன்செய்தாயெ
ன, மருவுமென்கைநீளமுமலகாவென்ன மயிலவனைக்குநிற்க-மலை
யாயனுகவவருமுமையவளைநோக்கிநின்மைந்தனைப்பாரெனக்கருகரிய
கடலாடையுலகுபலவண்டங்கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி- கணபதியையரு
கழைந்தசமசிழ்வுகொண்டனள் கவுரிபுடனுமைக்காக்கவே.

அம்பிகையான்றன்னைநோக்கி யுன்றுபாணமாவமெனவுமையைநோ
க்கி- அரியபரவசயானைதகையாவுருவமானதைத பறியாரெனாலெறிதமென்
ன, நம்பியவனேகாயிரந்தாறுமாண்டு நீயெனனைநானறுகனதிவேனெனா
னவையுறுமெப்பயபுகனறீனை பாரந்தடைந்தவேதகாரியமென, வெம்பி
யொருவன்பிரமபாலைடிதகாவென்ன விளங்கழைபொருதகுதாம்பால்-விசின
னுசொல்லென்னவென்றுபிரமபெண்கணமிருதற்றைபநீக்கினேயெனப், ப
ம்புகற்பினிலோ ரிரட்டிப்புநீங்கினது பதுறமனிகேளெனப்- பரமருடனி
வ்வாறு வினையாடிபசவைப்பாசுரகொடி யுமைகாக்கவே ௪

அசசுதனைபிட்டனிலமுழமதுவேபன்விதைதயருளுவன் பலபத்திரன்-
அலமுதவுவன்சமன்பகடு வனந்தமக்காளதோ ரேறுமுண்டே, முச்சிர
வயற்படையினைகொழுவனாக்குவோ மொய்ப்புடனிழுத்திறக்க- முந்தி
யவடக்கயிற்புடனமறுநமதன்பர்முனைபோயிருந்துகொள்வோம், இச்சை
யுடமதிலையதனையறுகியகநத னினிமையொடுமொடுமேய்ப்பேன் - இனி

யுழுதுபயிரிட்டுச்சனன்றநன்றிதைவிட்டிரந்துண்பதினமெனவே பச்சுழலை மாதுமையுரைத்திடப்புத்திரியைக்கைக்கொண்டு சக்தியிதுநற்--காரியமென க்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுதலுமைகாக்கவே. ௫

கவுரிகமலாயாளிரந்தசோறிதுவென்றசையலையுண்கண்டேனெனக் கா லையொன்றேயசற்கெனமாடுமேய்த்ததைக்கட்டியாடாளுமோகேலைச், சிவ னொருவர்தாதெனவர்தா தூசென்றதைசெப்பிவொருபாரதம்மனச்-சே சொடுதிருடிஞனொனெனக்கட்டுண்டசெய்திநாமறியோமென, சவையின டமாடிஞனெனென்னவவ்வாடலாவாறியாதோவென -ஆலமதையுண்டா னன்றனென்னமண்ணுண்டவதனையறியோமோவென, விவாமொடுமலை மகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடியிகழ்ந்துரைபாடி- மேவிவருபுதாமித்தி ரனத்திரருடன்மேன்மேலுமிகவாழியே ௬

நிறையவுளதோ வெளிதோகொளுவோர்
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான்-உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரியாவாய்நீயிங்
கிருக்காட்டுப்பள்ளி யெமக்கு. ௭

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா லந்தகனைக்கோபா
அடாத்ததுவுஞ்சத்தியமேயாகுல்-மடுத்தெழு
மாங்கனிக்காவென்னை மடிபிடிக்குமோபாவி
சாங்கனிக்காதிரதன்வசத்தான. ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக்கோமுன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு-வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் தில்லேதானமேருவெப்பாலை
யவருடையானென்னனுமூரை ௯

விருத்தம்.

சேய்கொண்டாருங்கமலச செம்மனுடனேயமை
பாய்கொண்டானுப்பணியும் பட்டசசாததாமனை
நோய்கொண்டானுங்கொல்லா றுனுவயதாயவளும்
பேய்கொண்டானுமபெண்கொள்ளாகொளளமாட்டேந ௰

கிட்டையிலேயிருந்துமனத்துறவடைந்த பெரியோர்களிமலன்றனைச் சடையிலேதொடுத்துமுத்திபெறுமளவும்பெரியசுகங்கிடைக்குமெகாய; கட்டையிலேமதியங்கிச இறுவாருக்குமணங்பேசிவிருப்பித்தாலி, கட் டையிலேதொடுத்துநடுக்கட்டையிலேயடைத்துப்பேடுப்படுகவலைதாமே மே

திருந்துமதிக்கலைவைந்திணைக்கோவைவிருத்தகிரிச்செல்வர்க்கோது ம், பெருந்தகைமையுடையம்பாம்விடுமோலைகொண்களூர்ப் பிடாரிகாண்கா இருப்புவியிலொருமுருங்கைக்கொப் பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குமீகம், மு ருங்கைதன்னைவேரோடுங்களைந்தனையென்றுனக்குமுறைநன்றோ. ௰௨

இவர்பிதா.

காயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லியங்காயுனது
செயலையந்தவம்பார்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெங்கைநிக்கிரான்வாய்த்தகுதை [illegible] றெனக்கு
வயல்வாய்ந்ததுமலைவாய்த்த [illegible] தர்கள்வாய்த்ததுமே ௰௩

முன்னமொருசமயத்திலவன்றனையுங்கொண்டசவைமுதிர்ச்சியாலே, த ன்னிடமுமுரைத்தசமையமுன்னினைக்கவர்ந்துதடங்காளத்தி ப ன்னகன்றெனதுவாகைத்தின்வலிகிரமண்ணின்மீதே, என்னுடன் வந்தவரிதவிளைநருணைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே ௰௪

நாரிபெண்பனைநாரிபெண [illegible] த்திடுநகையால்
[illegible] வானதுவலம்நதுபோய்புருந்தவென்றும்
[illegible] காநவியங்காரிகை கண்டால்
[illegible] ப்பென்பதும்புதிதோ ௰௫

[illegible]
[illegible] கதோன் [illegible] முல்லை
[illegible]
[illegible] காலை.

கேலையகவாபிரவா.

[illegible] போல்வாய் விரகைசயிளிற் [illegible] மேன் றே, பூண்டவுலகதனி [illegible] புகலவதுகேட்டிருந்து பெண்ணாதலை தாமே, காண்டருகவையணிமேரகல்மொங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீகா ம். பாண்டவனென்றறிந்திருந்து முபிசாரிகேன்யாணுபிரு வன்வென கேமினா. ௰௬

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

நீயு நின்மனைவியுந் தென்றிசைக் குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச் சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற் பல்லி
பாடுபார்த்திருக்கு மெம்மனைவியைக் கண்டு
எங்கோன் மாறன் வழுதி கூடலில்
ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலது தழீஇப்
பேழையுள்ளிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக் கண்டனமெனுமே. ௰௮

வெறும்புற்கையு மரிதாங் கிளைக்குச் சோறுமென்வீட்டில் வரும்
எறும்புக்கு மார்பதமில்லை முன்னாளென்னிலங் கவியாம்
குறும்பைத் தவிர்த்த சொக்க நாதனைச் சென்று கூடியபின்
தெறும்புறக் கோடியானைக் கவளங்கொள்ளுமற்றெவ்வட்டியமே ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சவென்றகரந் தலைமுகங் கண்பணமுங் கங்கணமும்
மறைக்கிளைசங் கபுலியுடையும் பாம்பும் செஞ்சடையும்
சஞ்சலமறச் சேவடியும் வானோர் தொழுஞ் சிலம்பும்
கருணைபொழி திருமுகமுங் கண்சகோரமுமொன்று
நஞ்சையுண்ட மணிமிடறு முநாலுபாதமும்
நலந்திகழ் வெண்ணீறுமொளியுமாய் மாதுமருவும்
பஞ்சடிச் சிற்றிடையும் மாதொரு பாகமும்
பாலவண்ணனுடைத் திருச்சபையுமுண்டோ வெமக்கே. ௨௰

அவ்வையார்.

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை பணைத்தணையா பொருளை
யந்தொலியைப் பாராபரத்தைச் சபுறமாமறிவை
நீக்கமற வுயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கும்
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவினெழுங்கடலைப்
பாக்கியங்கள் செய்தவர்தந் தவக்குறைகண் முடிக்கும்
பழவடியார் தமக்குத் தவும் பசுந்துணைக் கற்பகத்தை
வாக்குமனோ விகற்பகத் தானைவுபடாவொன்றை
மாசற்ற வெறும்வெளியை மனவெளியிலடைப்பாம். ௨௰௧

ஆக—செய்யுள்-௨௰௧.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

நின்றாடியளகருநீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுரைவாங்குடங்கைமிச்சுராருக் கொன்றுக்
குறைகருங்குறையீங்காரொன்றநனுகவென்றோ
வரைநகுமறையியா ரவர். ௧

எடுத்ததசனனங்கடொறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாகனைத்தாயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பர தேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றானை முன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றூன்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதறுவென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேபோவெள்ளமாம்-காணுமலர்ச்
செம்மாதுறலவுந்திருமறைக்காடுசம்
எம்மானுக்கெங்கே யிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேபுனைந்குமலரியன்
தான்பணிந்தாலவன்றனைறிலேயேசொன்னுந்தாமணிபுன்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகனே. ௫

மெய்க்கேபணியும்பணியேயென்பேபுமேற்றிடுந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாவெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைச்சொல்லுங்களே ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடன்றுசாங்கப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கா
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்காசிருந்தா
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேயிரம்படிபட்டனரே.

ஆகத்திலேபொருபாதி பெண்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்று கொண்டாபவன் மற்றைப்பாதியுமுன்
றேகத்திற்பாதியுஞ் சோர்ந்தாலிருவருண்டே சிவனே
வாகத்திராவிருப்பாய்களங்கையும் பெண்ணெஞ்சகமே ௮

துணையானகாரிபுனியையெல்லாம் பெருந்தொகலைவடிக்
கணைபானதுபுன்பொலைபெடுத்தான் றுங்கைச்சிலைகள்
இணையாகினறுபுனிபினைக்காங்குமெனறுவினிபான்
பணையார்களநகைத்தப்பதியாசெயலையெனபன்றுவதே ௯

முன்றொன்றக்கூட்டிட்டேவாடிவக்காலைமுளரிமகா
பொனறனைவேறிபிறப்பாலைபபுழிபண்மைக்கருணைத்
தின்றனைபொன்றுகலைனைக்கிட்டானைத்திருப்பதுரை
மன்றனைவித்தியமேறினநதானைவணயதுதுமே ௰

காக்கின்றொருநாயகாகாவென்கிறதநாமுங்குங்
குமகலிகாகணைகபாகத்தாகலைகாசனையாளிரசொகுகோளாவிற்
சிமைச்குப்பிறைபையானிசாலகற்சதிருமடாசிரா
முபச்சூகாலைகணபோபலைககளைபயுழிரமபறுமே. ௰௧

ஆனையுரித்தாமசானைபோர்சதிட்டபடியுபட்டு
மானமழிக்சங்கிரசேசந்திசதாமதுரைசசொககா
ஞானமிகப்பொடீனமுறைவெரலைசசொககாயகியாள்
பானைபிடிசதமுகரதகசநீலையாதபாகமியமே ௰௨

அப்பு சதுப்பந்தினை பெல்லணைமீதன்னை நகிருந்து
நீமுதசர்காலென்றவாசொசகயவேலைபிரிதகரிகசரி
வேய்முதசொசோடென்சமாபலைபெளைபொமளசய்பராவரல
வாய்முதகஞ்சிதிலிடுமோமேலேயபவடிவண்ணமே ௰௩

குதியானமனையுதைத்தாளங்காலினிற்கூனிபிா
மயாகக்கேய்த்தவ்விளைகேகசணமாமுடிபத்தாக
நதியொன்மிதிததமுயலகன்மேனிதருங்களிலு
மிதியாகின்றுருளெங்கேசொக்கேசர்தம்பொன்னடிக்கே ௰௪

மண்ணொன்றமண்டலமெல்லாப்பரசக்குட்வழுகிசற்றாங்
தணைணொன்றகெந்சக்கரிததிலனைசஞவேடனைச்சில்
உண்ணொன்றபோதண்டவர்சொக்காநாதியுடலப்பைசு
பெண்ணொன்றிநதபபுததாமெனப்வாதுவிரமபுகொளாடு ௰௫

இன்றெருக்கவேண்டியெல்லாமொருக்குமோவெழுதில்சேர்பளிங்கைக்
குன்றெருக்குங்கோபுரமொக்குமக்குன்றகுபோல்
அன்றெருக்கவேண்டுமென்னல்வினைதீவினையாமிரண்டும்
என்றெருக்குமோவினிநமெந்தன்களக்காடனையாள்பெறவே ௰௬

மாதாப்படியுண்டுமெய்சிவந்தாண்சுழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாப்பழங்கனிவாய்சிவந்தாளைச்சேர்பவர்தந்திருவின்
ஞாதாங்கனக்கைதந்தாஞ்சிவந்தாளைவார்துதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான்சிவந்தாணமலைப்பல்லவனே ௰௭

பாடுங்கவிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தாண்மல்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுநரியாநிரட்டைகளுங்கணசெய்து
போடும்பொழுதென்னபூட்டகமாறப்புல்லைக்கொண்
டாடும்பொழுதிருக்கனைத்திலேநின்றடிகக்கின்றதே ௰௮

கான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையெனக்கனையாளைய
தேன்றுண்டைவாய்ச்சிலைபுதைதென்கூடலவாய்ச்சிறுமெடண்பிள்ளையை
யாவறெண்டனிட்டபொழுதேதயியமனைக்குப்படி
வன்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமெனறேலெயழுதுவனே ௰௯

மறந்தேறுமொருவனைக்கண்டதுண்டோசத்தியவாசகராய்
உறந்தோய்மழுந்தவெண்ணைப்பிறந்தாயக்கொருநீகாடிபொய்கள்
சொறந்தேறுந்தாமைமலைசாடசியெனதுசொன்னேனுமலைலால
கற்றோர்கள்வம்பினைகளைசெப்பின்கள்பொருமினயள்கதையிலே ௨௰

அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனும்புகழ்ந்தேத்தவரும்
பண்டெக்கணைகளைச்செய்துமோமனப்பந்தலிலே
ஆண்டப்பிறையணிசொக்காகைதந்தாலிக்குதீன்னிநது
கண்டதனைத்தேடினேயகூடலவாழுக்கயற்கண்ணியே ௨௧

அறப்பின்றதாயென்றனைப்பணித்தாளென்னைநீயெல்லாம்
பொற்பினைப்பூஷணமேபோற்குறிந்தாப்புகழ்ப்புகூடலிலைவாழ்
கற்பினைக்கட்டிக்கருப்பேயுனக்குக்கன்றெனப்புகழ்ந்தான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே ௨௨

பேயல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிநிங்கல்
லாயல்லவோவின்மனைவெட்டியானதுபற்புநந்தன்
நீயல்லவோமதுரேசபரூபவணியெனக்குத
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவசாமபவியே ௨௩

ஆம் பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்பாடிய

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றீண்டு
மூண்டோதிவந்திடும்போதமமைக்கோயின்முனைமேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே உ௪

செகத்தாயெனவந்தாதெள்ளமுதேதென்கைலையனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கண்ணமமேநின்னையனக்கிறைவ
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விராங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே உ௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினமவிறறசொக்கேசனைமேவியன்பாச்
சுகமதிதந்தவிளையாள்சயபராகண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியினப்க்ராமணிபொய்முத்துமூக்குத்தியே உ௬

பொன்னேடலையத்துசநைபிராயின்றெநிகத
பின்னேயுனதுவதனந்தைபொவெண்மதியமெனத்
தன்னேயசுதாவொருநாகையானதுசான்விருமபி
முன்னேகிடந்திளமபாககின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே உ௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடல்விலவாழ்விராசகர்வந்திரும
பிடிகொண்டபிடகெருமணமேணசுமந்துபெருமகராக
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரப்பால்
அடிகொண்டபோதிடியாரவாபொன்னடிகொண்டதே உ௮

அக்குவடம்புனைபானந்தவெள்ளசடையாங்கயற்கண்
பக்கதிருந்தபவளாசலத்தைப்பழயபொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கனைக்கண்டாலனறிக்கதிராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே உ௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பாலவரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றறுகுவளே ௩௰

உரையேனுன்பேரையுணரேன்நின்சீரையுனக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேசமீழ்தரந்தகந்தரமே ௩௧

மூக்கட்பராபரனைச்சொக்கப்பிரானெனுமுன்னவனை
நோக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிபாதிசிபுறறுநிகச
செகச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாதந்தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினைப்பெட்டிப்பார்ப்பவரே. ௧௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணர்மேயிர்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதவரதுதியாகினைப்பாற்சொலவிபோசலிக்க
றுட்டாரநீசெய்யபாகாதுபாருநண்டிமைகசனை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவெகுநாணிறகுமே. ௧௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவிலைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பருந்தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியைபுடித்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தானமதுரைதரிசித்தான்சயுக்தபாண்டியனே. ௧௪

மைக்காறகுழற்பெண்ணையடிவானைதெதென்னவன்மாமகளை
அக்காளைபோன்பணிலாததாளைமாறங்கையானைனைக்
இக்காதொழுங்கயற்கண்ணுளையோர்கினருஞ்சேவைசெயதால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே. ௧௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கைவரைகளுஞ்சாற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாகமுங்கைதொழுந்தன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சனனையிடுகைகத
துண்டிடவோசிறுபிள்ளையென்றாருக்கனுப்புவனே. ௧௬

பொன்னேபொருந்தும்புகழேபொலிகமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னையுமேதயாருளேயமாரககநம்பொருளே
மின்னேவியன்சுடரேமதுராபுரிமீனம்மையே. ௧௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைதிரத்தமுமில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாவிலைபூரணவாங்
கேட்டேனறருப்பிறிதில்லைபோயினிக்கெட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரைமன்னென்மணியே. ௧௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருக்காயெனியேனினிமேல
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும்போவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதுண்ணுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே. ௧௯

எப்படியெப்படிச்சொன்றுனானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படியேயிருக்கின்றவர்செயமதை
இப்படியிப்படியென்றறிந்துமெனக்கேசெரிக்
செப்படிசெப்படியம்மாமதுரைச்சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பாச்சிறுங்கினைத்கொழுவாயிரக்கள் ஞான்செல்லும்போல்லேன்
தப்பகதவறதொழுதாலுஞ்சொக்கா தடப்புயத்தாக
சொப்பகதிரண்டகொங்காயுனையபரியோன்றுகொன்று
முப்பதிரண்டுகணவேண்டுங்கண்டாயெனமுகத்திறுகே. ௪௧

அடியார்காத்துமருதாசேசேயப்பைக்குள்ளியசேற்
கொடியானடைசத்துஞ்சற்றமனதேறகிழகேனைதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிடைபெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாதேயிறகளைத்துவிட்டாவல்லவவிளையே. ௪௨

காருஞ்சொன்னகண்டேதர்நாளோசொரித்சகவிமோரவர்கள்
ஊருஞ்சொன்னகோவைதிருப்பதிகோவிந்தராயுகவைசகே
பாருஞ்சொற்கேளிமையப்பராபுசிமெரிதயபஞதார்தம்
தாருஞ்சொன்னதாயென்றுவாய்ப்ரிவராமசமுத்திரியே. ௪௩

நருபாதிமாக்கொளமதரொருபாதியுமையாவள்கொண்
டிருபாதியாதலிறக்காற்புராரியிரந்திடமோ
பெருவாரிதிடிரிதாழிரைவானிரணப்பயிலைதிர்கப
கருவானபோதுகொடையுலகைபோடென்றைதந்தனனே. ௪௪

பாலினைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுணம்பூமணஞ்சொற்பொருளாகிருபிரா
கரும்பாதுசலவயெனாருபெண்மேனயுபபோலொதுகளகலைப்
பெரும்பாவினல்லன்னங்கங்காசைத்தைபரிபெடுதுபோல
சுரும்பாயபுலவாயமருலிசெகசெனதுதோழமிமையே. ௪௫

இருப்பாக்கியகொங்கையாலாகவியருங்களப்பனைதைச
இருப்பாக்கியென்மெஞாசைப்பிதசனைபாக்கியவலேவதிரையைக்
கருப்பாக்கியென்னையுபவைபாகவியில்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகவேயுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கல்விபேறபிரிதல்.

தின்றுக்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுந்தப்
புண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாயபஞ்சபூதியம்போம்
கண்ணுக்கேமுக்குச்செவியாகளைமாற்றகடத்திலெகுமே
பெண்ணுமைதவாதலைப்போலேயிவருக்கபிரியவரே. ௪௭

உனைகினைந்தியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழுவதியேன்வன்மைசேர்பழிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றின்மேறிவிழுவேனின்னல்குற்றடாகத்திலே. ௪௮

கண்ணார் புரிட்டகள்ளக்காட்டமோதிரன்கூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிராணன்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாநடுவிராற்கேதாமுலோபருக்கேதகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணலைசெய்வணிகாசெந்திற்காத்தவனே. ௪௯

கிணம்போதக்கள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னோற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடக்குபுராவர்காண்பிறர்க்கீட்டிவைத்த
பணம்போனவ்வாறுபுவிமேவகமுண்டாகும்பந்தைகள்வங்
கணம்போலுமேபோதுங்கழுப்பாரென்மாவைபிறாவலனே. ௫௰

எணைக்குக்கடாகிலேதொட்டானைக்கனிருவிகப்பில்
நினைக்கநந்திங்கட்குடையெடுத்தானென்றற்றெருனைத்தான்
காணைக்கூகண்பணிகஸ்தூரியினைறைகழுப்பன்வளை
மானைவக்குமானைவரும்பூவைக்குமேபோதுவடுனைக்குமே. ௫௧

பொன்னாகக்கார்பணிமாயோன்காந்தைப்பொருப்பில்வரும்
பின்னாண்முசலகண்டனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றோ
பொன்னாடகமலமாகடன்மேருவணிமயிலும்
தனையாயனரிசயனாசனவேலைத்தாங்கியதே. ௫௨

கண்டைக்கொடுத்துக்கணைக்கூத்தாடிப்பித்தனைக்குண்டணியைக்
கண்டைக்கடுதற்பலையாபிள்ளைத்தின்னிவைக்காணாயன்
மண்ணைக்கராந்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பணையணைபோதேவனெனாமுபகருவதே. ௫௩

அத்தர்கருப்பள்ளிப்பாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
நைந்தம்விடசிருறதத்திக்குமாயிகவில்லவிச்சி
சக்கரபுஷ்பக்கசிப்பாய்பணிபோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பாசசியைபோசிவகாமியென்றேத்துவதே ௫௪

கிலமேழுளக்கெடுமால்பணியுநிமலர்பொன்னம்
பலமேயுகிலைப்பதிநடாயர்பணிவரையில்
கலமேதிமிங்கலமேசங்கமோகற்கயலினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுநீருமென்சஞ்சலமே ௫௫

யொட்டகயல் விழி மெல்லா ருரசு தாமிப் பூவையுமா
தாட்கமுருகுத றதி பி [illegible] ணைகளா
மூட்டசவுட்கமயபனை வெறற முடிபீலிக் குக
கோட்டகளிற லண்மை வெல்லமாகநாககால கிரியே. ருசு

கவியாகுமா திண்டப்பெறறோணபுலவனை றறோனோபாம
செவியாரகேட்டன தண்ணளியைச சோாதமை செந்தமிழ்க்கு
தனியாவருமையறிவாளபதியவனாருணிலமேல
புவியாகுமணணுாசுளொடப்பயா மநதப்பூகொடிகளே. ருஎ

சோரதவேடன்செருப்பாலடிககவுநதிணடவநதன
நீவாயுமிறவு முசசிட்டப்போட்டவு நீண்ட சிலைக
தாராலடிசகவுஙசணணிதபப வுநசயபகமாகள
ஆராகிலுமிவலையோ திருககாள தியப்பனுககே ருஅ

ஒட்டாகவொட்டியுக்காறபொனனினாபமொனனுபாரமசாய்க
தெட்டாதிரானபணிசெய்யாதிரானசெயபொனபெருவினைக்
கட்டாகசகட்டிககடுகளவானினைறநாட்டவலல
தட்டானுசகருமியலலோவனிநதானசிவஙசாபபசனைதயே. ருகூ

நாட்டுபபுநசொககனமோகனககாரநகிரிபாகம
பாராட்டநானினிபாளவலவேபகமினைகுழவி
காராட்டவுளசங்கிறபாலபெளளைராகமரசடவியநேசள்
சோட்டனைபயிட்டபபோமோவெனசகுளாமபுபே. சுய

விருத்தம்.

பட்டாரநதெனகளநகைபபாடிககாசனுரைசதசமிற வணைநசவெட்டைப், பட்டாலேகுறநதாழமுயுமபயமி துமபரிககவேட்டைக, கொட்டாவுமகைமமணகருநசொனனவெடிபபாம் மணககுநதுயபயேசறல கொட்டாஇநதமிழப்பயிராயவினைத்துமேபாட்டிவிட்டனினை நநானே. சுக

வெண்பா.

ஆலெங்கேயஙகே யருமபறவையாறறுாரிழம
மாலெஙகேயஙகே மலாமடநதை—சோலைக்கேசா
செஙகேசனைமணககுஞ செஙகுணறையூரனஙகே
ஆஙகேயிரவலவாவலாய. சுஉ

னைசசுகடுமோ வுலகநதினைசகடுமோ
ஆமைசகடுமோ வதியனோ—நேசோ

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௨

நற்றோணவீதி நண்ணும்வல்லிக்காளத்தி
நற்றோதப்பக்கனிக்கும கையேகை—மற்றோர்கை
வேங்கைப்பகைமுகை வேட்கைப்புகைநகை
காங்கையப்பூகை விழுகை. ௬௩

போசநீபோர்புபலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாய்ங்கநமோாவிநதேனும்—பேசுமென்மேல்
பட்டகிலெலபெண்வறுமை பாரகுடையாகி
முட்டகன்றதிடுதலால. ௬௪

சாலையாளிதங் கழுநீருடன்சலங்கால்
மாலையாளிக்க மயக்கமோ—பாலை
பழிக்கின்றமென்முலையீர் பாண்டியனூருனை
அழிக்கின்றதனமேறு வது. ௬௫

பாண்டியனூர்—கூடல்—அது—புணர்ச்சி.

ஆக-செய்யுள்—௬௫.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

வெய்யசெவ்விரப்ப மாகாளிப்பைய்யே
ஆபரப்பனேவி லணிவரைப்பிற்-காப்பக
கதிரைப் பாககின்றன சாலிகனேறுங்
குதிரை பாளங்கொண்டு போ. ௧

இவருபாதகியாயர்.

பொதியிலகத்தியனைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிறைக்கிளிப்புலவர் சிகாமணியாய் ந-து சேருந்
செயகாட்டுநோட்டத்துறைப்பூரானந்தத்தில
தயகாட்டுகொண்டிருப்பாய் தாள. ௨

அகவல்.

வாழிசோழவேன் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலமெழு மாளிகையினவயிற்
கடிளங்கணைவன் கவின்பெறுசேக்கை
எனைப்பணி கெடிதுதுயிலகொளச்

செல்லக்கிடமினனைகிடங் கருதெக்கினைச்
சொல்லியநண்பனறனிச்செப்பவனே
நானுமேருவனற்றுணையவாக்கே.

வெண்பா.

அன்றுநீசெலலக் கிடமென்றாயாயிமையோ
டின்றுநீவானுலக மேறினை—மன்றலகமழ்
மானைக்குயவேலவிழியார மாரனேகண்டியீர்
இனைக்காசெல்லக் கிடம்.

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலையினிநாம்
பாவேந்தருண்டெனும் பாவனையாற—கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றே மிதந்து. ௫

உங்களிலேயானொருவ னொவ்வுவனோவவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாரேழெழுவீ ரின்று. ௬

பொன்போலுங்கள்ளிப் பொரியறக்குங்காலிலே
என்போலக்கைசலைற் றொத்தனையோ—மின்போலும்
மானேர்விழிமட்டைக்கு மாறாயெவ்வாபோல
கானேவனப்படைச்ச தங்காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விருந்தனியாதருந்தே வெம்மனையாயிரம்
எருந்துநாலகுநினைக் கேள்கி—செழுங்கொண்டல
பொய்யாமொழியார்நீர் பொய்யிலாமுருகச்சோலைமேல்
பொய்யாமொழிப்பனைக்கமுர போல. ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளுமெய்க்கமைந்த
செம்பொருளைமெய்ம்மறைகளுஞ் சேர்பொருளைத்—தன்குருகூர்ச்
செய்மொழியெனப்பா அரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியென்பேன றனைக்கு. ௯

செய்மொழியோதாய்மொழியோ செப்பிலிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியைப்பாரு மறையென்பா—வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுந்
தாய்மொழியென்பேன் றனைக்கு.

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௯௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவனியான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ் குலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பாலியாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௯௨

அங்கங்குலுங்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீரென்றறுக்குங்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௯௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரனார்க்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வதில்லையாம். ௯௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகாலிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவியாதெங்கிடைமுதற்றாழ்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாவிநாடா

பொய்யாமொழிப்புலவர்பாடிய

படியுண்டபெருமாளைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமாளைத்தமிழோன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளேயிரண்டுங்கொடுக்காளோ.

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மருங்கேயோடப்
பெருக்கெடுத்தவண்டோலஞ்செய்புள்ளாழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமான்கேளீர்
அருட்குலவுபாயிலைத்தனிவேலெனக்கீந்த
அடைத்தைப்பூம்பாவையாக்கினேமென்
திருக்குமரத்தகவனைநின்வாலெனத
விளையுமோபெண்ணுக்க வி டுதானே ௰

சேயக்குருகையோ செய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமப்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு. ௰௧

சங்கத்தார் அவை.

காலைநாயிறு கடுங்கிரணப்பமி
வேலையுங்குளனுமவ்வடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண் முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமும் வெவ்வேறருந்திக்
குணமுடனுறங் கொடுத்தறவாண்ட
மணவணிமகளிர் கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலம் பசையறவறறி
விழித்தவிழியெலாம் வேறறவிழியா. ௰௨

அறவுரையன்றி மறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்த வூழிக்காலத்தில்
தாயிலார்க்குத் தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத் தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத் திடுக்கண்டீர
வந்துதோன்றிய மாநிதிக்கிழவன்
நீலநேரி நெடுமாலனுஞ்
சூலநேரிய தேற்றசடையன்

பிறந்தும்பின் கொடுக்கிலையான்
பிறர்பொருள் வவ்வான்
மறந்தும்போகான வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகா செம்மையுங்காத்தான்
மருந்தல்வேண்டாம வழுதி
இருந்தனை பிறந்தனை நிடை கொடுத்தனனே யக

திருமழிசையார்

கணிகண்ணன் போவென்றாகாமரு பூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டா — துணிவுடைய
செந்நாப்புலவனும்யான்செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள் உய

ஆக செய்யுள் ருறு.

சொக்கநாதப்புலவர்

விருத்தம்.

ஏகறுத்தகழிறைகரராசனைகள் பரிப்பாளருமசேயமென்று, போக்கறு பாழிலலாதகொண்டவள்ளலிடம் நகர்முறித்தவேனை, ஆகறுப்பமென்று ன்
சொல்லியதைத்தானுமுன்னையன்பிறுமே, போகருப்பபணிரஞ்சிவப்பண ஓ
ரோத்தியினுல்வெளுப்பனை பேசுவோமே.

பிள்ளைவயதினிறகல்விகற்றேம்பின்பு
பெரியதாவாரதனமுப்பெற்றேம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையும்மிலையினியுனைப்பாக்கேண்மோ
தெள்ளிலக்குசித்துப்பாக்கதைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணாசிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவணர்கருப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே. உ

எல்லப்பனம்மையப்பன்மருதிருவேங்கடராமனைழிற்சோமன், வல் ரூ
லக்கொண்டமனுடனே மாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தான்,
யஉ.

செல்லத்தம்பிருந்தேனமாவையில்வாழ்கறுப்பண்ணன்றெருவிதிக்கே, ப
ல்லக்குத்தான்சுமந்தானதுமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே ௩

பெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெகாட்டுவிபமனோ, மையி
லேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான்றலைகசநிலையளமாபாவி, பொய்யிலேதான்
சமைத்துக்கொடுத்திருந்தும்படைத்திருந்தாரோதானின்று, கையிலேபழு
வெடுத்தாற்பொய்யாமோ பிள்ளைசொன்றகனவுதானே ௪

அப்பனையுமாகதத்தின்சொழுந்தனையுமொன்றாகத்தாலங்குமெய்யா
செப்பரியபுலியதனைத்தரிக்குமுக்காடகியிறசிவனேநீதான், அப்பனையு
மவிழுங்கியொருபிள்ளையாகின்றாற்றுமலையோவின்னுங், கப்பனையுங்கை
மெய்ப்பறப்பட்டாய்கல்லதிருக்காட்சிதானே ௫

அடிபட்டவர்கல்லாலுமொழிபட்டமாத்தனைக்குமாளாயங்கப, படிபட்டு
போதாமலுதைப்பட்டுப்பிரம்படியும்படுவோருண்டோ, முடிபட்டசடையு
டயீர்கழுக்குன்றீர் முதற்கோணன்முட்டக்கோடா, விடிபட்டுப்போறு
திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமெல்லாமே ௬

செல்லாரும்பொழிற்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாணதேவாவும்மைக்,க
லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்தசாவே, கல்லெறிதல்
வசென்றெண்ணியருளிநதமென்னவிசம்ச்சியொன்றனை சொலையண்ட
மல்வி. டே ர்ந்தவிளைக்காய்ந்ததெனைசொலனுமியே ௭

கல்லாலெயிடைமருதுவுந்தியானைகையாவுமதிடசதின்யாயக்காலேனுப், க
லையெறிந்த்யாசகுருசெருப்படியாலுதைத்தோக்குங கடந்துபோய்
விளையாவோயகதோக்குமகொடுத்திரேயவையல்வப்புகழ்ச்சார, என்
னசெய்மெனீறயிருபோருக்கியாதேனுமக்கவே ௮

பண்காறுநதமிழ்ப்புலவிரினைத்தேதோடேயினஞ்சேரும் பரிசேபோல
தண்காவிரியைத்தடந்துசூழ்காவிரிநாட்டொருபுதுமைசாற்றக்கேளீர், க
ணைகாலாயானையேவெலங்காடைவிறதிருக்கக்கண்டோமந்த, வெண்
டையிட்டபுறதேபச்சையன்னங்கலந்திருக்கும்விதங்கண்டோமே. ௯

இக்கின்கலயா வென்மருங்கிருந்தா னக்கினியுகாம்விட்டகலான்?
னெனைக்கநதானமெனக்காருதி பிறுதிலங்தென்னை யென்செய்தான்;

அந்தமாம்வருணவிருகண்விட்டகலாகைத்தினின்மக்களும்பாணர், மதாருமமுகினைக்கொள்வோம்பாரெதிரேமக்குளாறலகிற், சந்தைப் வரிசையைபபெற்றுத்தரித்திராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெய்மை செய்சற்கீர்த்திச்சாளுவகோபாலையனுதவும, மந்தபுயதாளிப்பை யன் மகிழ்வொடுவிலாவன்றேன், வாக்கிறைமருபோராக்கொணவ மாசிலீசானபூபதியே

வண்டுகிண்டியதொங்கலோதி குணக்கொழுந்திடுமணிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதர மூருவாணவாகணிகைமோ
அண்டர்ப்பூபதிவனிதைமோமுக மமுதவாயிதழ்ப்பவளமோ
அரிவையாயுதமோபிறந்திடமன்னமெனனவுலாவுவீர்
கொண்டல்கண்புமுதாமமுதமுநவ ருதகோதகனகானனை
குதபெலவாயமேருநணுதிபையாண்வரையிடமேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிசசிலைநாணையாடுகலாவிடின்
றாமோவசிபாரமோவொருசோனுகவொருதொங்கலே

(குணக்கொழுந்திடுமணியட-ம்பு காற்று-கொண்டல்-மேகம்-(ஜதிநூபு ர-சிலம்பு-மலை(தோங்கை) (வானவர்கணிகை-அரமபை-வாளுமுதொடை அண்டர்ப்பூபதிவனிதை-சசி-சநதிரன-முகம)அமமி-வண்டு-தேன் இதழ் அரிவையாயுதம-பறி-கூந்பாறகடல (துண்டவெண்பிறை ... ஜை கோகண அநிச்சடன்-வாசுகி-வா-ராகி-நாண்... ன்)(சோலைதொங்கல்- ...)(படமெறுமேவனைபகூ-கருநது)

... ம்பூமாருடை ... பகைதுக்கோகண்ணூகை ... றல் ... மேமதோபகநு ... யாகதோமுகந ... கோசுக்காமுறு ... வணசமுநசோடலை குளையா ... றவராயின் ... மமாவிடைாவிதிவிடுமோவாதவாய்ப்பதியுாமே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கட்டாவகாளமுதலைத்த ... பெருமைபொருநம
சொட்டாதிகாட்டா ... மேலைாகமைசொலைச்சொலி
ஒட்டாமகட்டிகாரல்லக்குக்கொடைபொழிதவெந்திநத
கட்டாரப்பையவரிசைபுநமீனசணைனினமீன

... கண்டனை ... ண்டனை போகுமபொமனைப்பணிவளைகமே
தண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுதகணடனைத்தணட ...
தண்டனையண்ட ... கொ ... ரு ...
ண்டனைக்கண்டனைபாயி ... முதத ... டனைம்ப

கிளைபடிமாமரமேழோரேழுமெய்தவன்றூதகனி
உளைபடுவாரிதிகிரிபொன்றெட்டுங்கடந்தசோளிராசன
வளைபடுவளிமணவைமன்கூத்தன்வருக்கக்கனி
தளைபடுகாளுடனேகடலேழையுந்தாண்டினதே ௬௫

அங்காகராதலமெங்கும்ரோதநீர்கத்தாய்ச்சுத்தர
சிங்காதராகாந்தாணறிமேதனலகசசேவைவந்த
கெங்காதரரின்புகழ்க்கேட்டசைப்பான்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுகுசசெய்காளிலனாமிவந்தனே ௬௬

புரசைவடமலைப்பாளிநட்சயப் [illegible] புண்டிரகாண்டு
முரசைவடமலைப்பாலுநெசெலவைமுறைநக்குசேயரேய
கிரசைவடமலைப்பயமமினிசைச்சூதந்துநகண்வரா
இரசைவடமலைப்பாவிப்பாருக்கோரிந்திரனே ௬௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோராபரவிலைதுயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கசரிபாலகொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிபமெய்நமரலேன்றநீணைநூநகப
போதிச்சவரிவட்காரோவழிகிலனபூவகொடியே ௬௮

சொல்லுசகினியகமுகக்குன்றமாயனைமசொலைவென்றால்
அல்லைப்பிறையைப்புபியைதனிடம்புயமாதியாமேலை
விலைகசங்கித்தேகையபாடாசன்மந்தவேயாகனிய
பல்லைத்திறத்துவிடாரிதுவோஉபடைக்கொடிதே ௬௯

தாயிலைமிலையிட்டாதன்னையிலைதெவவாகுழைமில்ல
பயிலைமிலைவிருடபாசிமிசிபசுமபாலனைதைகு
அயிலையிலைமாசானாமிலையாசா துணைதாவ
மயிலையிலைவாசிசசாமவேலைபயிப்பயில்ல ௭௰

போசாமிரங்கநாதாரசைவபுலவர் [illegible]
வாதாரநசகோனைகைக்குறமாதுவைவளிக்குவாயதந்த [illegible]
பாகாருநறுசெறமேவளிடுதாவெனபகைகையபுக
காதாமணிபிரகாதாகிவகிரி சாவமேபயனே ௭௧

[illegible] படியிவ [illegible] சிகசிசைபடக்கைவைபசகனைமேன்
மாபயிட மிரதமெயிமேலசேனமலையானநினைக
கூப்பிட்டுநின்றுதனிமொராருமோகைகொய்பாதமவிப
தூப்பட்டகணனிசசயமாக்கிறென்மைபபுல்வலனானே ௭௨

உம்பரைவாழ்வித்தகஞ்சங்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியகுலங்கண்டோமருளுங்குறையில்
கம்பரைபாகமுங்கண்டோமவர்திருநாமஞ்சொலை
வம்பரையுதைக்கணிறகண்டோம் வெண்காடனைவாழ்த்துங்கனே ௨௩

மாடேறுதாளுமதியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையாரகமேங்கிடமோதகியநெற
குடேறுசங்கநெரிமுசலைமுடைடயொமேறதமலக
காடேறுகணைநெறிதாலினைக்குமகழுங்குன்றமே ௨௪

நெருப்புரதனுக்கசிலைப்புள்ளமேனியர்நீள்சடைப்
பொருப்பகத்துதித்தபுரமெரித்தாரிடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்புபுக்கண்முத்தமவளர்நறைமுகத்தலைபாய்க்கண்டறக்கும்
கருப்பந்தண்முத்தமதிக்குலங்காட்டுதிருக்கழுக்குன்றமே ௨௫

அலங்கிடந்தமனைந்தார்கொருநன்றியுமரயில்விட்ட
கோலங்கிடந்தங்கிடக்குமகண்டார்துறையாசகுன
விலங்கிடக்குமணத்தார்கொருநன்றிசெயயிலவெகு
காலங்கிடசமுகண்டாயவலனிநாசேநதிலைகாக்கவனே ௨௬

வெண்பா.

போருக்குவயரியும் விலலுக்குநீறுமுற்றேசல
வாளொர்க்குகண்மடவார வாயகநாபநாளுமே
மந்தபயினொய வயாதகாளவிட்டசரல
மந்தபயினொயவணாதுவார ௨௭

சிந்தாமணியுந்தேனுமலைக்கறையார்
சிந்தாமணியேவயாயிருந்—வந்ததான
கச்சவீ மேமுனட கண்டாகடைத்தோறும
பச்சையிரந்தடைதென்ற பேசு. ௨௮

அத்திககாவந்துமய எாமறுவாளனையிடு
வந்திககாவந்தா வழிநதுணைபா—நந்திகார்
கநிகளாகதிகொர காதலுணைபபாதனக்
கசதிகாரதுறககார காணா. ௨௯

இருப்பாமென்றுநுரைதுவமானேயிக்
கருப்பாமென்றுங் கசக்குட—விருப்பாருா
காசனமுகனைக நடலமுடைகுருநேகாவளமவாழ
மாசனமுகனை மறநது ௩௰

பாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொறாதவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ—நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைகனத்தமலைவைத்தவா ரினாறு ௫௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேற றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியா ரே ௫௨

என்னெஞ்சகலாரு மென்றிருக்கக்கலனுமையாள
பொன்னஞ்சரணம பொருதெனவே—முன்னாள
இடக்காளையம்பரியின்மே லேறுநாத கோடா
இடத்தாளையஞ்சாதே யினறு ௫௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்னொரு முலை
எந்நேரவெண்மசலைக கெட்டிமுலை-என்னாளும்
பைங்காதருந்து கதுரைப பாணமினாசனுக்கு
கென்னுகவெனனு டனி ௫௪

கங்கைபொருந்திலையுங் கா [illegible] ந்தவா [illegible]
பொங்குமலை பொருத்துமோ சனாய
குழைபவராலு [illegible] குருநா— மீகாவே
பழையவரா லென்னை பயனை ௫௫

நங்கைபயனோ நடைகென்று வைத்தசல வில
அங்கபாசலிற பயனோதே—செங்கை
வளைநெகிழப்பாதி மறுத்தே வெலைதே [illegible]
உளநெகிழப்பாதி யுடைநது ௫௬

உன்னை பிரிபொன்னா [illegible] நடைபதின்றாறிங்கேன்
மனறு [illegible] நகா பணையா [illegible] னுடைய
பொன்னுகதசெங்கையாதம் போகக்கசமிலனங்கண்
டென்னுகந்தேபெரிதையால ௫௭

ஒருவர்க்கிடமாயுகந் திருந்தபாயல
இருவர்க்கிடமாய செனறு-பருவரைக
கன்றோட்டவினருடிய கண்டஞ்சரிகாலனை
தனறு புதுப்புதுமை தானே ௫௮

அம்பலவாணரொருகாலாடினாரதற்கோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்குமூர். ௩௬

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
இருப்பையூர்வாழ்சிவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையூர்வாராமற்கா. ௩௭

இந்தனிடைப்பாகரிதென்றெண்ணியுயர்மானை
சந்தேகமாச்சரணைந்தானே—அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரைப்பிற்பைங்கொடியிற்கொங்கையின்
நீரதிராகண்டவயின்னீர். ௩௮

காளத்திகண்டதுமேகாளத்தீநெற்றியிலே
காளாத்தியுந்தங்கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்குமெவ்வழலையாற்றினான்ஞானப்பூங்
கங்கையெனும்பெண்ணொருத்திகண்டு. ௩௯

மேவியுடனேயடியும்விடியாது
சோலைமணிமாரன்கூடாதாள—தேவர்
இடையாதரிகின்றதென்னரங்கமாலே
இணையாதுநீபோவதோகிரா. ௪௰

ஆக செய்யுள்—௪௰.

அம்மானை.

சிதம்பரமூர்வாழுஞ் சிவனார்தம்பிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினார்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறுவீங்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலவோவம்மானை
இரவுபகலகுட்டிணிக்கெச்சண்டோவம்மானை.

விருப்பாரும்பூஞ்சோலைமேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

இசப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்ததென்னையடியம்மானை
எனறல்லோமண்ணுண்டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தையாதிருமபேசகாரோ
கோதாமெனையாளச்சொன்னெறிதராமமானை
கோதாமெனையதனைக்கொண்டெறிசதாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாஙகாரோவம்மானை
வாஙகுசறகுமுனவாயினமணைவிபூசசயபமானை ௩

தொலைகிலைமேலொருஞ் சொனமாஙகனியொன்று
நலதொருகாஞ்சிநகரிலுணடோவம்மானை
நலதொருகாஞ்சிநகரிலுணடோயாமாயின
எலலாககுந்தானேயினிககுமோவம்மானை
இனிசதிருககுமொருவேனை யெரிந்திருககுமபமானை. ௪

படடுவாககுநலுமையாணமணம்பூக
கடடுமாவொனறுளது கசசியிலேயமமானை
கடடுமாவொனறுளது கசசியிலேயாமாயின
இடடமாநறகனிகாயிலலேயோவம்மானை
இலலாமறகலலமெறிவாரோவம்மானை. ௫

களைவினைசிழ்ந்தகுஙகாளததிராதருககும
பொலைசசிலைந்திபுருநததுசாணமமானை
பொலைசசிலைந்திபுருநததுவேயாமாயின
வலைவெறுநபண்ககன வாராரோவமமானை
வந்தலலோபண்டிவெடடபட்டதமமானை ௬

ஆரததடவெயலசுழாமாதைவாழுழகா
தாரொததமேனிசபுலெ ததசமமானை
தாரொததமேனிசபுலெததததமாயின
மரககஙகாநதியாணிருபாதகனைமமானை
மரபெருமெருபபுககிலலையமமானை. ௭

மாசிலாதசென்னிரு ஞைமாககசசாயமேஙசா
வேசியபாறறாதசொலலிமீண்டனாகணமமானை
வேசியர்பாறறாதசொலலிமீணடனரோயாமாயின
வீசமுனைவெழ்ககமவாக்கிலலையமமானை
இலலாமறமலிரககமேன்வந்ததமமானை. ௮

அம்மானை.

கண்டொருபெண் பாதியுடல் கைக்கொண்ட தாயாயின்
உண்டவிட மெல்லாமு மாமேனியவமானை
ணாருமெனறே புணர்ந்து முலைபாகனுமம்மானை. ௰௬

தேவாதிதேவன் திருவடிவி [illegible] பெண்ணொருவ
னாவாய பெருந்தெய்வ முறாவனசாமம்மானை
[illegible] வாயபெருந்தெய்வ முறாவ [illegible] யாயின்
பூவா [illegible] பாற போல [illegible] யம்மானை
[illegible] னைக்கைதசே [illegible] யம்மானை ௰௭

[illegible] வந்திருடிசசடிவ [illegible] சாரு
செவ்வந்த [illegible] யம்மானை
செவ்வந்த [illegible] யாயின்
[illegible] யம்மானை
[illegible] யம்மானை ௰௮

[illegible]
[illegible]
[illegible] யாயாயின்
[illegible] யம்மானை
[illegible] யம்மானை ௰௯

இ [illegible] கை [illegible]
விருத்தசடை [illegible] யம்மானை
[illegible]
அ [illegible] யம்மானை
அ [illegible] யம்மானை

அ [illegible]
[illegible] யம்மானை
[illegible]
[illegible] கண்ணு [illegible]
[illegible] யம்மானை ௨௰

[illegible] முரு [illegible]
[illegible] யம்மானை
[illegible] யாயாயின்
கண் [illegible] யம்மானை
[illegible] தாயம்மானை. ௨௧

தெண்டிரைசூழ் தில்லைச் சிவகாமிநேசனார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞ் ஞானக் கறுப்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லா ஞானக் கறுப்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானுக்குத்தனி லடையாளமேனுமம்மானை
ஆடிப்புலியூரமர்ந்தான்காணம்மானை. ௨௨

விருத்தசடைத்திங்களார் மேவுஞ்சிதம்பரர்க்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமலைவேயம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனைச்சாறு பிறைபாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோ நடமாடும் பெருநடமம்மானை. ௨௩

வீரிச்சுரப்புனிதர்க்கும் மேவுறுவயிற்றியறா
பரிந்துவினைக்கவலை படைச்சாசனமம்மானை
பரிந்துவினை [illegible] யழ்ந்தே போமாமாயின்
மருந்துவிலைக்கைக்கொட்டி [illegible] வகைமீராவம்மானை
வாயிலேமண்ணிட்டு வாய்குருவாகாணம்மானை. ௨௪

[illegible] திருச்சிற்றம்பலவரோ
[illegible] யுடைபணிக்கீழ் [illegible] டுத்தாரம்மானை
[illegible] டை பணிக்கீழ் [illegible] டுத்தாராமாயின்
ஆட [illegible] னைப் பற்றமதைந்தாரம்மானை
அயர் [illegible] பணைப்பட்டபுயமம்மானை ௨௫

[illegible]
[illegible] துணிந்தநிற்பாரம்மானை
[illegible] துணிந்த நிற்பாராமாயின்
[illegible] நடைமேய [illegible] மம்மானை
[illegible] காணம்மானை ௨௬

[illegible]மாளையவன் வந்தூமனைபுகுந்து
மேனிபுடைருமொட்டுத்தக் குருவெறிகதாணம்மானை
மேனிபுடைருமொட்டுத்தக் குருவெறிகதாணமாயின்
காராயலக்ஷ்மிகொழும்பு கண்டத்துண்டோவம்மானை
கண்டவேலையிற்கழுகு காத்திருப்பதம்மானை. ௨௭

கழறசடைமுடியார் கசிவொயகம்பருக்கு
வெறுகிக்கண்ணென்று நெருப்பதுகாணம்மானை
வெறுகிக்கண்ணென்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

அம்மானை.

பற்றிச்சடையிற் படாதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. ௨௯

செம்பொன் மலைவள்ளியலை சேரவிருண்டிருக்கக்
கம்பாவிருமபுவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கம்பர்விருமபுவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னபெருங்கோமம்மானை
அன்னதிருக்கமலை யாதரி[illegible]யம்மானை ௩௰

ஈசன்பசுவாகி யேயமெருகன்றாகி
[illegible] விசுவநாதமம்மானை
[illegible] விசுவநாதமாயின்
[illegible] சேரவம்மானை
கன்றை [illegible] கறக்குமோவம்மானை ௩௧

கூற்றிபூர [illegible] வொருபெண [illegible]
உற்றாசிரியபனை [illegible] காணம்மானை
[illegible] மாயின்
குற்றமுனைவோ [illegible] வம்மானை
சோமசேகரமகிமையாக [illegible] மம்மானை. ௩௨

[illegible]
[illegible] காணம்மானை
[illegible] மாயின்
[illegible] யம்மானை
[illegible] யம்மானை

ஆரவாரமுடைய [illegible]
பெருநதியை [illegible] பெண்கொண்டாளம்மானை
பெருநதி [illegible] பெண்கொண்டாமாயின்
ஈராறுபுடைவையெலாந் தப்பிவரவம்மானை
தப்பிறராதா நவனுந் தாபுடைவையம்மானை. ௩௩

திருப்பாதிருப்பாதிரிப்புலியூர் செல்வசிவக்கொழுந்தா
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காயந்தனைகாணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காயந்தனையேயாமாயின்
ஒருதரிசிருவ ருடனகலப்பெணம்மானை
கலவாரோகன்னியனங் காவல்கொண்டாலம்மானை ௩௪

மன்றுடியாமெங்கண்மா மாசிலாமணியார்
நன்றான புல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றான புல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றுபோற்பெண்ணைநகே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேநலை கொடியிடைச்சியம்மானை. ௩௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாபிதனைக் கைபிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாபிதனைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுங் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேமறையினிலபமுமேவந்தினர்காணம்மானை. ௩௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவனத் தாரப்பரைக்கடலில்
இட்டகற்றூணேதெசை யோரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றூணேநிகரை யோரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றூணினி மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுனைவனருளால் விலலாறுளம்மானை. ௩௭

தன்னைப்பிடித்திட்ட தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிட்டகுயந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிட்டகுயந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனுயிர்பெற்று மணந்ததோவம்மானை
மாதையாணவல்லபுதல்வ மணந்தது காணம்மானை. ௩௮

நாவுடையரோராஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பானைப்பானடிதை பாணயசானையம்மானை
பாரைப்பானையடியை பாணமேயாமாயின்
சேரமாபுமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேயகம்மைச்செரொளைசை சிரிப்பலேலாவம்மானை. ௩௯

பொன்றிரளுஞ்சித்திரளுக்கும் பூப்புகழுங் கன்னிவளர்
தந்திமுகனைப்பெருவயிறன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகனைப்பெருவயிறன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தயாழ்புகழ் கிளைபெருங்கேவம்மானை
எறாம்பலைவிசனார்க்குமுறுணமைம்மானை. ௪௰

தென்னுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்

அம்மானை.

கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவி [illegible]கு முனியாங்கசெப்போதும்
எடுத்த திருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவி[illegible]ண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனமென்றாலோ [illegible]கந்தங்கம்மானை. ௪௨

மட்டுறைசோலை மதுராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த [illegible]மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த [illegible]மாயின்
ஓட்டத்தொழில்வருங் [illegible]ம்மானை
உள்ளன்பிலாதவரு [illegible]ம்மானை. ௪௩

நீண்மதிற்சூழ்ந்த [illegible]
சேணு[illegible]ம்மானை
சேணு[illegible]மாயின்
காணரகொண்டகொடிதான [illegible]வம்மானை
கையாறசொன்னகொ[illegible] கட[illegible]காணம்மானை. ௪௪

அம்புலி[illegible] மணி[illegible]த்தே
வெம்புலிபொன[illegible]ம்மானை
வெம்புலிபொன[illegible]மாயின்
அம்பலத்தை[illegible]வம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவெகுளை [illegible]வம்மானை ௪௫

புட்படிபுகாதானென் [illegible] வேங்கடாசலவேள்
மட்படியிலவாழு[illegible]ம்மானை
மட்படியிலவாழு[illegible]மாயின்
கடபடுநானோய்த்திரக காண்பா[illegible]ம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமறந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செயகழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குமெல்ல வாய்வர்காணம்மானை
எல்லார்க்குமல்லவா மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தமக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தேங்குபுகழ்த்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகர்
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயிற்
பாங்காகவேமுயன்மான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கன்றைப் பாரறியவம்மானை. ௪௮

மடைவாழுங்குமரவரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானையும்புகொண்ட வேடன்மகளம்மானை
விடமானையும்புகொண்ட வேடன்மகளாமாயின்
அடைவானவள்ளியறியாளோவம்மானை
அம்மான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை. ௪௯

திரிசிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிச்சமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச்சிக்கின் மணமிலையேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தாள் மணமரிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சப்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நண்ணியொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாவாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதுறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதுறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றுன்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினர்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

அம்மானை.

மாற்றாணடித்தவடுவில்லையோவம்மானை
மாவடியிலொழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகிகாணம்மானை
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பல்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுமேனுவாசாற்குக் கோளிழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலராற்சகடுணைக்க பாவடமலையர்
அதிருணைகதுநிமைகண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிருணைகதுநிமைகண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுககதுமலர்மணை விடனரோவம்மானை
விடுவாரோமாலானை மேகினிசதுனயமானை. ௫௬

பனஞ்சலியாமறநிறைமு மாறுமற்றணைடலையார்
திணைநிரைமாவிவுரு தின்றுவருகாயமானை
திணைநிரையாவரிவும் தின்றுவருகாராமாயின
கணங்கொண்டுபொயினை காறோசாவமமானை
கண்டதுகாணெறமிபிலே கணனெறிசசமமானை. ௫௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தடைலைபாரெபபொருதூம்
உணடாரிளங்கிளை மாவடுவுமமமானை
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவுமாமாயின
பணடோதான்றனது பழம முன்டோவமமானை
பழக்கமில்லைகதாயாறா பழக்கமவைகதாயமானை

பொன்னேறுமாபர் புகழ்சேர்திருவாரங்கள்
எங்கேநாழுமபாரியிலே கொடுமாயமமானை
எங்கேநாழுமபாரியிலே கொடுமாராமாயின
எனைனோதலைக்குனிட பேறுசோவயமானை
எறுமோசெங்கருடனேறிருலமமானை. ௫௮

எந்தவுலகுர்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததழுமபொன்மன்றிற் றாணடியமபாரமமானை
சந்ததழும்பொனமன்றிற் றாணடியாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றதனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காணமாற்றதிகமென்றேயம்மானை. ௫௯

நேயமிகுமாயல்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்கலைமருண் மேகமம்மானை
ஆயுமவர்கலைமருண் மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங்கறுக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுந்தானகறுப்புகாட்டினதேயம்மானை ௬௧

மந்தமதிசூடிமயிலைவிருபாட்சீசுவரர்
சுத்தவடிவெல்லாஞ்சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவெல்லாஞ்சுடர்வடிவேயாமாயின்
பத்தகத்திற்றிங்கள்வயங்குமோவம்மானை
வயங்குமிருகண்ணாய்மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

சாரமருங் கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரறியக்கையிற்பணமடைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற்பணமடைத்தாராமாயின்
ஊரோதோறும்பிச்சைக்குழல்வதேனோவம்மானை
உழலாரோபணநாளிக்கொப்பித்தாலம்மானை. ௬௩

மையாரவனக்குறிச்சித்திருப்பட்டீச்சுரநாதர்
கையாலங்கங்கைதனைத்தரித்தாரம்மானை
கையாலங்கங்கைதனைத்தரித்தாராமாயின்
மெய்ப்புறகுளிர்வாதமேவாதோவம்மானை
மேவுமோவனனிக்கையிலெயிற்றிருந்தாலம்மானை, ௬௪

ஆனைபனந்தாழைமகிழ்க்கயன்வகுத்த
மானந்தனம்வளர்த்துவாய்த்ததாரம்மானை
மானந்தனம்வளர்த்துவாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பாடிருக்கின்றதம்மானை
இடைக்குறைந்தால்வட்டப்பாடில்லையோவம்மானை ௬௫

போனபோருநிறபின்னையார்வேப்பாடியில
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனாமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்துகுறைந்ததேனம்மானை
ஒழுந்தலலைபாரதமுமுண்டாச்சுதம்மானை, ௬௬

அண்டபுகழ்போரூர்த்திருத்தக்கன்முன்னோன்
பெண்களொன்பட்டாபிரமதங்கமம்மானை

அம்மானை.

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்கூட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
கூட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம் போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானகாணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சதாகாலமம்மானை
இட்டலோபோரூரென்றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர் பேதைகுறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தேதேடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தேடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்றதவளோமானம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில்வேலவர்முன் செய்தமணம்
காசுபணநோக்கக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநோக்கக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளியமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலக்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினசாதேடினதுங்கோடியுண்டேயம்மானை. ௭௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயனார்
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

ஆப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரிலவணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரிலவணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமாக்கசகாயர்காணம்மானை. ௭௬

நாடுதிருக்கோவலூர்நாதர்தினமுமறைநக
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
பாடெடுக்கவொடெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை. ௭௭

சங்கரனாரப்பாகச்சாயனார்சந்தமும
மங்கையுடன்கோவலூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவலூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைதனைச்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிறலைமேலாவலாதேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை. ௭௮

மன்றுறையும்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்றுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்றுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னுமிவராகமவாகமேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை. ௭௯

அத்தர்நெடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகுபெண்கொண்ட கந்தரன்காணம்மானை

அம்மானை.

சத்தமிகும்பெண்கொண்ட சந்தரனேயாமாயின்
எய்த்துடம்புபாதியா யிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையினளங்காணு கிளைத்ததுகாணம்மானை. ௮௰

விருணகோடைநகர் வேங்கியப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீராடுஞ்செஞ்சடையேனிவற்றமம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடையேனிவற்றமாமாயின்
கூறுருமேனிகுளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னே குளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாதிவிடங்கப்பெருமாள்
போரூர்வாதப் பிணிக்காளனம்மானை
போரூம்வாதப் பிணிக்காளனுமாயின்
ஆராபிணிக்குமருந்தருத்தினரோவம்மானை
அருததிற்பிணியாறுமோவாழிநஞ்சாலம்மானை ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும் வேசபுரிநாதர்
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம வாத்திகாணம்மானை
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம வாத்தியேயாமாயின
பிள்ளைகையிலுமேதசம பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றானும்பினாற்பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங் காட்சிசிறுத்தொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனுமாயின
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச் சாய்ந்தாரோவம்மானை
சாய்த்தவரெலாம் பெரியசைவர்காணம்மானை, ௮௪

நத்துலவுதென்பயிலை நாதர்திருவாலீசர்
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுறறெரிதத சேவகரேயாமாயின்
அததலைதீக்கொண்ட தேவராறறினர்காணம்மானை
ஆறுதலைபுள்ளார்க்கரிதலைவேயம்மானை. ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமுமாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற்கிவையிரண்டுண்டம்மானை
என்னுடையவீசறகிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன்றிலையோவம்மானை
இருப்பம்பலமடியாரிதயங்காணம்மானை. ௮௬

காஞ்சீபுரம்—வித்வான்.

பச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளையுடுத்தணிகங்கினைக்காண் றரித்திலகக்கிட்டுக்கைசளா
க, பந்தித்காளைமருட்டுமுலைச்சியைப் பாரையாவுன்றன்பாதத்திலேவந்து,
வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலே பஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்
தித்தாளையமேனிஞெஞ்சித்திர சகாமேவும்விநாயகநாயனே. அள

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தை மருவவசழ்ந்துங்காணு் சிவனுக்கெற்ப
ப், பெருக்கோலப்பாரதத்தை யகற்றெனமாமனைமதவேள் பிறங்கதநாண்
டும், மருக்கோலபாரதத்தை மருவுமுணவையுமாற்ற மருவியுன்னைத், தெ
ருக்கோலம்பாரதத்தைப் பொருவவைததான்விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே.

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயகனுனைமே லாசையாலே,
மஞ்சனத்தையுமவிடுத்தா ளுஞ்சமைத்துத்தருமினிய நலத்தநீர்ப்பால், மி
ஞ்சனத்தையுமவெறுத்தா ளவன்குவளைத்தாரினையே வேண்டுகின்றாள்,
கஞ்சனத்தையாலையிவ்வா றலையவமைத்தானெனில்யாங் கருதலென்னே. ()

வைத்தவளைக்காதலெனுங் கண்மயிலைவிநாயகவே ளினிதியெல்லாம்
புத்தவளைக்காசதவளைப் பொடிததவளைப்புனைந்தவளைப்போற்றுமன்பன்
நீத்தவளைச்செவிமடவார் பலகோடி சிலகோடி நேர்ந்தமாதர்
கோத்தவளைகமடவா ளிதுதெரியாதாசைகொண்ட கொள்கையேதே. ()

இத்திக்கத்திரிபுர விபுனைபுலவோருமங் களிக்கநதியாகமெங்குஞ்
சத்திக்கத்திரியிலா தனிக்குமவிநாயகமுகிலே தகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரியகல செவிபுனையாக்குழன்முடியாக் கோதையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதவிறுற் பயனிலைசறறேமனந்தாள் சீர்மையோனே. சுக

ஆக—செய்யுள்—சுஅள.

—*—

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவங்குசுரர்க் கிறைசிகாய்வளமருவு மமசரென்றே
தவிசெட்டிமாம்போல வளர்திருப்பேர்தமைப்பாடோந்தனிகற்கிசன்

கனிசெட்டி திருவடியைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற் கவிஞர் தஞ்சைச் செவிசெட்டி பாலடைந்தா னமது குறைவிட்டோடுஞ் சேர்கண்மானே. ௧

பாக்குப்பரிக்குமேடை கொள்ளுலையாமாருதம் அருத்தியாநீடும், பகர்நிலாக்கநறைபதடியா முடிய படாரி நடகுழாங்குடைகரியா, ஓங்கியசெக்கருள்ளி மிங்கனா வுயாவிய நமபணி கொடிமபுகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லனென் பொன்னையுருகுமாறென் கொலோவுரையாய், தூங்கியவிழியுந் தாப்புடைக்கயிறுந் தூயபுறுகாயபியற்குழலும், துவருடைத்துகிலுங் கவருடைக்கழியுந் தொறுவியருறிப்புகுடமும், தாங்கியகையும் மெய்யுமாய்நின்று நனணளிமெய்யமாமுகிலே, தாண்டவராயபாண்டவா தூதா தாழ்விலசீராககோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாரப்புலிக்காணப் போதுவிரட்டை
மிகவெடுத்தி நமையாரக் கொருபங்கேற
பையாரப்பணையெடுத்தி னையாரீதாம
பாரதியக்கத்தை மாலிருந்தா
செய்யாரத்தடப்புடையெப் சுருளைவாமூந்
திருக்காளவிசகுவரேதேவர்தாம
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டுமைலும
களவும்மைக்கொண்டேனான கானப்பேனே. ௩

மான்பிடித்தீராமுயலரிதிழ்ந்தி ரொவருகாண
மனநுதனிலவெடுப்பீராமசகதாவரு
ஒன்பெருத்தயானையைக்கொனமுரிதரிபபால்
உரப்பானதலைக்கறிக்கு முவந்தனையா
மீனைப்பொரிந்துவிழிபடவாட கொருபங்கிரி
மேலானவேடனெச்சிலையேகொண்டா
நான்பொதிந்தசாளதநிநாதாவுடமைக
கழுக்கள்வந்துசுறறுவதுங் காணாதானே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூணை பாவுக்கலவையாத பாரமேரு, குரிப்படங்காப்போதிகைநீ செய்தபணிவிடையையென்ன சொலவேனையா, அருட்பொலியுங்காதலமுத திருளப்பசாமிநின் றய்யாலுன்னை, கருமபணிமுனதிருப்பணிதென் அருப்பணிஞன்மருபபொலியுய கமலத தோனே. ௫

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பனொடியவரிவேங்கைவளராக்கம
கோதறுபாமரங்காடுசெறுணீநாமுப்பமதக்கோலயானைமற்றோர்
மோதுபெருபபுலிககாடுகலைவியன்களுநதிரிந்தாலமோசந்தானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞானசவரும்புசம்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்பபலவண்ணனகண்மலைசரக்கதக்கருந்திலுன்னி
லைகதவமைமடியானென்றியாரருநகெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோராமபயாசெனசசொல்லியதே. ௭

விபந்தனிசாசரனுமென்றுசந்திரனுமவெஞ்சனிக்குப
பயந்தவனுமென்றுபானுவும்வந்துபணியச்செய்பொன்
தயாந்தருசெல்வக்கழுநாசலமதாநணிபுனைத்துச
செயந்தருந்தானமரியாதவரெனனத்திரிந்தனரே. ௮

பொருநீட்டுவாரிதிலத்திறத்தணைக்கெட்டபூரியரைத்
தருநீகாட்டுநகொமபென்றுரைதநெனபயனவருநதண்டமிழ்நீர்
வருதோட்டுநதியகண்முடிக்கூத்தாதில்லைவனத்திலவளர்
ஒருநீகாட்டுககற்பகமெனறொருந்தனையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

வகுமறைநூலமைப்பாரிநதநாவினரக்
கணபடாதவிநமாமோசுகவிடமாதவினல
பணபெழுகினாபோலிந்நவேளாயிரமாயசத்தைக்
கொணடுவாரீதிறநீற்றுமயிறநதிடுங்கோதையரே. ௰

படை கராமவேழகண்ணிகணணிப்பாரவாகப்பாவைபொங்கி
உடை ககாலைடைககற்குறப்பமுணடோநறையுமறிமிழ்த
தொண்டகராமெலவியாறுசூமமாடுகட்டிச்சுமநதுசயந
தடைத்தாலைடைபடசசொநதேயிந்வையையாறலலவே. ௰௧

வழேமுசங்ககதுடனிருநதாவொளிர்யமதுகின்றா
பார்மழமையுறநிமொனிடோசொககர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகததுக்கப்பாலிருந்தவடிசுளம்பா
வாழேழுநதுக்கப்பாலிருநதமணிமுடியே ௰௨

காவொன்றுங்கைநலந்தகண்ணை மசெலதுரான்கணிந்தசம்ம
மாவென்றழைத்திட்டமோதமேவணமையாணதமிழ்ப

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காயலிட்டதடையிதுவே. ௰௩

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
கடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலே
கிடக்குங்கவியும்பாராசாதககிரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்றாவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடையிருந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. ௰௫

மாகதத்தத்தும்புசுறான்பனைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலெண்மகட்கோர்
மோகத்தத்தூண்டென்றுசொன்னேரிலைமுன்மொழிந்தவரே. ௰௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதிகைக்காதகிருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பாழ்ப்பணதினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமியாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடியார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைபேலிநகருழமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பாங்குனறிருப்பவனே. ௰௮

மஞ்சுமஞ்சங்கைப்பாராசசேகரமன்னன்வெற்பின்
பஞ்சுபஞ்சுமபதப்பாவைநல்லீபடைவேன்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்-ஓரா
இரம்பையாணந்தாங்கணின்பாங்கனன்பன்
பிரம்பையாணந்தாங்கண்பேர். ௨௰

பங்கயமுகேரிகளும்-பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந் தரளிகைபோ-லிங்கணுகற்
செந்திலகத்தாள்புனிதனை செவ்வண்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் சேரப்பு.

சொல்லாரார்வள்ளியுடன் றோய்ந்தருண்முத்தையனுக்கு
வல்லாரார்பாவேனையன் மைமாறவே-வில்லார்ந்த
செள்ளிருக்கும்வேளூர் சிறுகாலுண்பானுமினைக
புள்ளிருக்கும்வேளூர் புகுந்து.

கேசவடுசெதுக்கோதகுசக்கரமே கோப்பாண்டிமனனன்வழி
வேலெடுகதுமேனாத்நமதநிலவிட்டிலதே-சாலமெத்த
பூபாலனனும் போமோபுராதனைத்தறை
கோபாலனை குரைப்பம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

விருவயப்பதியோசைப்பேரிகவிகைபெறும்மதன்வில்வில்வ... டேற்றினை, மருவயம்பதிவேகரோடெய்நுதலையார்துகைவைக்கவே றூள்ளோ, குருவயற்பதிறைமைபுகழ்பெறுநதபூணாண்கன்னன்கோடை களைமாற்றிய, புருவயம்பதிவேங்கடராயன்பாற்புதலிவ்வேளாயிரென்றம் மைப்பூவையே. உ

ஆக செய்யுள்-எ௱௰௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகி யிளகிமணிமார்பிடமெலாங்கவர்ந்து வட்டமிட்டடியிட்டு நாளுந்கருநணைமேல வளர்ந்தபூரித்துமுத்து, மாலை யிட்டிருமாந்துபட்டவர்தனையானை மத்தகக்கோடெதிர்த்து; வாதிட்டு வில்லிகைப்பூச்செண்டிலைக்கினம் வாட்டப்படுத்திவரையைப், போரிட்டு மைந்தாகண் மணநசூரையிட்டுமேற் புளகித்துவசராகப், புதுற்செட பினகதோழமைகொண்டுபொன்னிமையெபாடியாவராவிம்திற், பெட்டு ட்டதென்னவேசேமர்ப டர்ந்துசெம்பொற்சரிகைவேலையிட்டுப், புனைந் துருவிகைகையை யிறுக்கிகிழித்துப்புறப்பட்டுவாசனைப்பூந், தாரிட்டுவ... ரப்பளபளபபாக்கியர் தங்கக்கிணத்தையொத்துச்; சந்தனம்புனுகு... துரிகாப்பூரகுஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, 'சந்தாகாவிசசேலைவள்வாட்டு குட்டதுமபியண்ணுநகிடையினிற், தாங்காதெனக்கனதகேதங்கிமண் னிஞ்சலாயிட்டுநிற்கயுந்தான், சீரிட்டுநின்றுதன்புலையணங்கெழுந்து...

டபூண்மணிகளுண்டன், திருமார்பிலணையவோருசிமேலேதவஞ்செய்கின்ற தொகுதிமென்னுஞ், சிறுரோமரேகையாள்வந்தாள்பாரக்கென்றுசேவித்து நிற்பார், திகழ்வடுகநாததுரைமெச்சுப்ரதாணிசிவ சுப்பிரமண்ணிய னே. ௧

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

நிற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
நிற்கம்பத்தடியாலுந்தூக்கவசையாலுநூர்நாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைசவரிக்கிலேதங்கபதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குலைத்தாலுமடப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்ச்சிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசருட்டுங்
கங்கைக்குழுத்தரிததே யொளித்தானுமைகாதலனே ௩

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாவிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணூர் நாவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னுடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமான்றனக்கே. ௪

ள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
ள்ளிகொண்டானபுள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனமுஞ்சேர்
ள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கமெலன்றே ௫

எல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாபு
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தலைச்சொல்லுங்கவிராமசந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௬

இராமசந்த்ரகவிராயர்.

வணக்கம்வருஞ்சிலநேரம்குமாகண்ட
வலிப்பிவருஞ்சிலநேரம்வலியச்செய்யச்

கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
சடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கமும்வரும்படித்தமிழைப்பாகுப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றடாங்குன்றுளானே ௭

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயலகணைதைத்திடவஞ்செய்தனனோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதொட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானன்மகன்மெய்யெத்தனைநோயோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானான்
மதனன்சிறுநரியாதவனாமாவெப்படியானான்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயா தமிழறியும்பெருமானே. ௮

புல்லுக்கட்டும்பிறருக்குச்சமர்த்தோ பூர்வகாலத்துப்புண்ணியவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின்னிலைக்கல்லிற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றாரிப்பாய்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிரா, மல்லுக்கட்டுமடையரைப்போடவோவுலையசாரலில்வாழ்பெரியபமைமே. ௯

வெள்ளெனப்பாகக்கட்டியுஞ்சீனியுமுரொட்டலாம்
விக்கக்கொள்ளவதறகென்செய்யலாமெப்போது
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெறுவதற்குப்புருடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுக்கம
படுக்கைவிட்டிலவந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியகாயமலேன்விடமாம்
கழனிசூழும்பழனிமலைவேலரே. ௰

எந்நிலேவறியவாகருமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியருதப்
போதுலேதனமெகாடுக்குந்தருணைசக்காகருருவபபூபனெற்குக்
கோதிலேகேட்குந்தழலுமபலரிடத்திறசென்றுதமிழ்கூறுவண்ணாங்
காதிலேயொட்டிடுத்தாடையின்மோதக்கடுகக்கன்றுனிட்டானே ௰௧

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும்பெரும்பிறைக்குநிகராகவளர்க்கவெ றறைக், கொம்பிறைக்குக்காறையாக்கடனைகைக்கசோணப்போன்னுறு லதார்; அம்பிறைக்குர்விழிப்பாவை யாயர்குழைகொளவ்வுலேயக்விற

க, செம்பிறைக்குஞ்வெண்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்குமொருத்தனைத் தென்னைசெய்வாளே.

மூக்கிலேயொளிந்திருந்தான்முக்கண்ணசாமி
முதியகடற்போயபடுக்கையானமுகுந்தசாமி
தாக்கமலப்பொகுட்டிறைசானைறுலோகாற்சாமி
தடவரையிலுழன்றுநின்றுன்றடப்பானைசாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாத்தகாவலவிராசசாமி
வாணருக்கிரங்குகவிராயரொருசாமி
ஓங்கியசிமையிலேயிருக்கும்பொன்னரப்பசாமி
உதவியவேலைக்காசாரிப்பட்டவேலை

வஞ்சகசத்திலொன்றுனைத்தாக்கிக்கை மிகத்திரண்டானைவணங்காருள்ளே, அஞ்சாமைமூன்றுனைமடைபெயர்நாவையானைப்பகைத்துக்கு, தஞ்சவினைக்கஞ்சானைச்செனனியவனியார்ந்தளசெழுவானைச், செஞ்சேனைமறைக்கெட்டானைப்பாங்கிரிவாய்க்கடப்பக்குதையைச்சிந்தைசெய்வாம். ௰௪

முனறுவெண்பா.

சலசேதோசங்கந்தாழ்ஞாரந்தாமே
சலதாரைபுங்கவன்மால கானுப்படுவழைப்ப
கனகாசோணுசலமதியக்கோடீ
சங்கராசோணுசலா. ௰௫

சிலங்குமாடகூடவீதியிறுதில்லையான்
திருவிக்குமாரபிணங்கழுநமலைக்குமுன்புபோய
நீருநதுமாலேகேளுமவன்மறுகத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சசொலுமவார்த்தையாக நீங்கள்சொலுபயன்கொள
வாரிபொனறுபாயிரண்டுமாலைமுனைறுநாலுவேல
மதியணைந்துகங்குளொறுமாரசேழுவடைபொட்
டாமொனைபதன்றிலபதசட்டமுமொருகுமால்
அதநிணைக்கெலாமிலக்கெனவியொனறுகாணுமே ௰௬

ஓரானைவனத்தேதிருவொண்குவணிபுரியு
உறைபிப்பெருமான்வீசியுலாவுப்பாவணிகக்கே
நோக்கிடப்பேனைவளைபறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுகடுத்தாலவகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போனையைவிட்டான்முலையிரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாவிருவிழியபுதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கலைகொண்டேவகைவல்லபெருவேனே, ௰௭

அடல்கொண்டெழுகுலப்பாண்டியனார்பெருமானார்
ஐயம்புகவென்றேறையமதகவாசலில்வந்தார்
கதிரும்படசென்றேபலிகொண்டேபெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனவென்றாரிதுகைவந்தனவென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிதுமடவன்னமதென்றேன்
வலமேலாதனமென்றாரிது வல்லேலாதனமென்றேன்
நொடிவந்தனமென்றாரிதுநொடிவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாப்பலிசொல்லாரவர்கோட்டாடதியேனே, ௰௮

வீமனுக்குமைந்தனார்வேதனையும் வேதனார் தந்தைக்கு தந்தையாருந், காமனுக்குமைந்தனார்வீமன்தம்பி கந்தனுக்குமாமனுமாகாமன்றனே, மாமனுக்குதமன்றமையன்றந்தைதகாலன்மைபகத்தில்முறைமைவழங்கவரே, ராமனுக்குச்சினந்தகைநையாகவேண்டும ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றனே. ௰௯

(வீமன்—கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) (வே-மூங்கல்—மைந்தன்சிவன்) (காமன்—கற்பகத்துக்காசனாகிய-இந்திரன்) (வீமன்தம்பி—அருச்சுனன்) (கந்தனுக்குயாமன்—காமன்—இந்திரன்) (மாமன்குதிரைக்கிறையவனாகிய நளன்—தமயன்- தருமன்—தந்தை-இயமன்) (இராமன்இராவுக்கரசனாகியசந்திரன்) (இராவணன் இருந்திறமுடைய மன்மதன்.)

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குதா கருப்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும் கோதானேனும், மண்பிள்ளைதிருந்தாற்றுங்கிளிப்பிள்ளைமொழிபயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம் கண்பிள்ளை சிறுபிள்ளை யெனக்கவலோடொருபிள்ளை பெண்ணீயென்றெமற்றோ, பெண்பிள்ளைபருகுவயமபெரியபிள்ளைக்காகொடுத்துப்பேசுவாரே. ௨௰

விறகுசறிக்கக்கறிகறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடுகுவைக்கப்
பிறகுபிளவிலிடைத்தகதென்றலைறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறவென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி.
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்தீராயிற்கொடுப்பீரோ ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசவலனேயுனக்கில்லாததென்னவிதயமென்ன
பாவுணவேதுசுவையற்றதென்னசொற்பான்மையென்ன

நாவுரைசெய்திடவல்லானதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வாதிருவேங்கடநாதவென்றேனபொன்வழங்கினனே ௨௨

இல்லாதென்ன-திரு-இரமென்ன—வேம்-உணவேது-கடன்- சுவை யற்றதென்ன—நா—சொற்பான்மையென்ன—தா-இருதிறபோந்தபொருள் திருவேங்கடநாதவென்பதாம்.

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடேறித்திரிவானைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லையென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்
மல்லாருமபுயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே ௨௩

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேவரத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே.

கல்லைத்தான்மலைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான் கற்பித்தா னா, இல்லைத்தான்பொன்னைத்தா னெனக்குத்தான்கொடுத்துத்தாட்சித் தானா; அல்லைத்தான்சொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானையோவெங்கும், பல்லைத்தான்றிறக்கத்தான்பரமத்தான்படைப்பித்தான்பண்ணினானே ௨௫

வஞ்சராசாபாண்டகத்தலைக்காவீற்புண்ணும்
வாசமுறுமுடைடத்தலைப்புண்ணுஞ்
செஞ்சொலலிநிந்தைதருநெஞ்சிறபுண்ணுந
திருமென்றேசங்கரனபாறசோநேனபபா
கொஞ்சமலைபிரபடியினபுண்ணுமேவடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவனவில்லாலடித்தபுண்ணும
பாரென்றேகாட்டினனாப்பப்பன்றனை. ௬

கள்ளி : நெடுமுள்வேலிகழுதைக்கேன்கடிவாளங்கறுப்பில்லாத, உள் ளிக்கேன்பரிமளங்களுளார்நிலத்துக்கேன்விளைந்கமொடிக்குப்போடும், கள் ளிக்கேன்கோடாலிதுடைப்பத்திற்கேன்கவசஞ்சும்மாபோகும்; பள்ளிக் கேனதிவீரமழவாங்கூபனெனும்பட்டந்தானே. ௨௭

கயக்காவிராறுங்குழர்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசசெங்கையாரோதன்மைந்தா
இயக்காநின்மார்பிற்செழுர்புனையந்தார்
இப்போதுநீகல்கிலென்பேணைகமார்பில்
சயக்காமவேளர்புதையாதூழ்த்துக்
தாமஞ்சுடர்சந்தனப்பூசிறனும்
செயககாதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
தீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. ௨௮

சொன்னமன்னமாடைநந்தான் விதியில்வெற்றிலைபாடிந்துச்சுருளைந் தந்தான், கன்னவின்மோதிரந்தந்தான்சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்க னுறந்தான், செந்நெல்விளையூர்தந்தானப்போதுதந்தானமலையில்வாழ்சிவந்த னுங்கட், ஏன்னதந்தானென்றவர்கட் கெதநனையுந்தாந்தந்தானியம்பத் தானே.

நமிவெழுந்தலங்காரம்.

அத்திரமவேளவலையப்பிராகிமெயானறிற
கனைந்கபெயாழுன்றிணிடையங்கரத்தால்
மெக்சநமிக்குந்றூனைநகடைந்தேனிக்க
விதனமநற்றுமற்றையெழுநதோராறில்
பதுடையானைத்கடிநதெபண்ணுச்செய்து
பரிவிறுகாவோனிருதாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனைதெளியசிங்கன்றவக்கிற்றேன்றுஞ்
சீதாராமப்ரபலதியாகவானே.

அத்திரம்—பகழி—வேளவலயம்—கடல்-இராசிகன்னி- இவற்றினடுவே ழுத்துககடன். மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்—கனி-பழியால் இராவணனை க்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாக்ச்செய்துசவரியின்கனியைத்தின்றவன்—தி ருமால. ௨௯

கல்லாலயமாந்தேவருமாங்கழுதைகசடாபொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேறிசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடித்தமணையோர்க்கும்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மலைகுட்டிச்சுவரெனிலோமாடுமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுழுத்தன்றனக்கிணையாயாரையுரைப்பேனம்புவியில்
அவனைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே ௧௰

வீரவெண்டையப்பராசாபர்தியாகராசர்கபிலைசூழ்
வீதிகண்டபெணிகண்டிவிருநசண்டிபெருந்தியாய்ந்
தூரநிறைபூவைகளெடுத்துநின்றகிளிமாகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்திலையால்
மாரனெய்யபுட்டசாயமாறுதில்லையிரவொம
மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதிலையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுகவியிலையென்றனுசையொழியுமோ
அதுவுமிலைவிதியைநோக்குமாவதிலைகாணுமே ௧௧

சத்தபங்கி.

திம்பரமருகபுலாதிகளேதருசேடரிதாய்மாறுஞ்
சென்னமகாமால்வசமேமதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியேமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதாநாடொறுமேதேறுங்
கவிமகளேசோவேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புண்டாடவனேமீறும்
மாகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௧௨

திம்பரமருகபுலாதிகளேதரு—சேடரிதாய்
மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே—மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்—கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகசேவசகோதர-நாடொறுமே
தேறுங்கவிமகள்சேவேடுவனே—புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணா—ஆடவனை
மீறும்மாகரவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே ()

நவபங்கி.

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புவைடாயிலமாபொற்கானே

கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனேநற்கு
கதிபுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூர்முதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமாரகுலவியமயிலைமலைக்குகனே ௫.

அரிமருகாகருணையனே கிட ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்குழபுனிதாபுலவடர் அயில்பொற்கரனே
கரிமுகனையசகோதரனே படி காரணனே
நாதங்கதிபுறவேவானவனேநலமிகு கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே வடி கூர்முதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள் குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடி வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமாரகுலவிய மயிலைமலைக்குகனே.

சதுரங்கத்தின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமறுகபுனிதகனேகநகேடரிதாய
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புனாடவனே ௬

மடக்கு.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமகாரவேலாயுதனே ௭

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமகாரவேலாயுதனே

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா; முதுமறையறுமுககுருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுககுருகோனே

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்மகாயமல்லசமே
காடொறுமேமேதருநளிமகள்சேர்—வேடுவசோ
ஆடவனேம்பமாகரவேலாயுதனே
கூடனைவேகூறுங்குரு. ௬

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணையனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே ௧

புலவடாயிலமர்பொற்பரனே, நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைடலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணையனேஇகழாரணனே
கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௪

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடாயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலையலைக்குகனே ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௬

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்கரனே கயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலைமலைக்குகனே ௭

டீடவாரணனே டடிகாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே

வெண்பா.

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிகா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்—மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங் கதி ஆக கூய. ௯

ஆக செய்யுள்—௭௭௨.

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

அங்கவளைமார்பா அரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியப்பக்கேள்—பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குறுதலைந்துகுழையாறுமுலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லியலே—சந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோடடுக்கொளுத்து ௨

சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுளவும்பளிககறைநள—இத்தலைவிட்
டிக்குச்சிலையாளிருப்பிடமென்றாசொன்
றிக்குசசிலைபாலுக்கின்று ௩

நீளத்திருந்தழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
காலைக்கிருப்பாயோநல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காணீயெங்கேநானெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரனைந்தாங்கா வுன்பாற்செல்ல
வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோமெழினையான் வலத்[illegible]
ண்டோம், பொலங்கொண்டழுனிமாடமிமிசையிற்புபறவழூய்புது[illegible]

ன்னுங், தலங்கொண்டோநினதுநகைமுகங்கண்டோமினிவேண்டுஞ்சனந்
தண்டோமே ௫

இராமகவிராயர்.

கார்படைத்தகாதலைத்தான்றுரைதிருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்கும்
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிரமபுரநாட்டி
னேரிழைக்குளிழியெழுமுலைபாறுசாணைக்குமெட்டறிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிகன்பயினைப்பகாதிடாவே ௮

கொக்குப்பறக்கும்புறாப்பறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொருக்கிகளும்பறப்பாநானேனபாபமேபனைசாதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியபாசெகநேசான்டாதருமராசகாரினி
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேன்பறவேனே ௯

மூவெயான்பெருகவபதிலோநாளிலைமெய்வகைதிற்
றாவுருந்துவிரிருகநதாணிலை-நேரா
வளைபாசநடையிலவாரிற்றுநவிபமும
முலைபாளையான்முயங்குதற்கு. ௰

சென்னபுரிவருதுசிவனையினைனை
அன்னமதுகாணுதவனுகி-மன்னுசிரங்
கைகண்டெகாண்டைச்சோமன்கடிசசடைமுழுதங்
மெய்க்கொண்டீரணிநதமே. ௧௧

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோ
முளம்பிச்சைகளவனிலமட்டை-தனபெற்ற
மிதுல்தந்துபோற்றுகின்றவேதாசலனிப்போல்
ஈதலைத்துமாகிலரேயென் ௰௨

சோராளெல்லாம்வெண்டிநகளைமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னுச்சரியம-ஓராமல
நானிவாசைமேவுநாசை ன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மனைஞ் செய்து. ௰௩

அஞ்சம்பினுலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினுலெய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும
காவிக்கணாந்தார்கலசைவேதாசலனே

விருத்தம்.

மதுரைமேவு தவளைப் பணிப்பனென்றேனோ
மருவளர்ந்தசூழ் நல்லைநகர் மன்னனென்றேனோ
முதுநீதிசெய்வகிகாமணிமாலுக்கு
முத்தவொருமகனைநான் மொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திமகனென் சேற்சண்டை
பண்ணுநின்றாளைனுற்பநிந்துன்பக்கால்
இதுவேகாசலமென்றேனிதற்கென்னனென்னை
எதேதோவைதுபழியிடுகின்றாளே ௰௩.

பூதகமலன்கல்லைவேதாசலன்கோவிலுக்குப்பொற்பிலாவென்று, ஒருங்கயலோர்சொலக்கேட்டுவாணியரிபாலுரைக்க வடைந்தாளன்றேன், தாலகுவனப்போயிருநதா னானிட சதிதசொலபரிசதாய்சசழல இராருன, ஏமுயசதசதிறங்கறபாணிவனுவில விறறிசகாமெழிறகணமானே, ௰௪

ஆங்க செயபுரா—ஏதச.

பொது

பலவித்துவான்கள் பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறுதுப்பிட்டுக்காகமண்ணைசுமந்தே
ஆப்பிடக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிடுமைபிட்டுப்பூமாலைகந்தந்திமிரந்துமஞ்சட
சாப்பிடவொழுக்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாகயற்கண்ணிகோபம்பொருவென்றன்கண்பணிநீர்
சீமானகாத்திற்றுடைக்கரிதேமெசுகமேழமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குணிகிலோாயன்குருணைகிலம்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலாக்கரமே ௨

கைத்தலஞ்சன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்கஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே.

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிகைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமீயார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைமினாருக்கிவர்க்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண்டோவேங்கடாசலநாயகனே ௪

கேளுந்தராணியின்மைந்தாநின்னையரைக்கிட்டிமக
வேளவந்துபூசலிடமதிகாயவெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்ப்புகைசுதேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளுந்தநாளல்லவேயிந்தநாளுந்நாயகற்கே ௫

கற்றனவொக்குமபுயநினகேட்பனகண்டபன்றென்
உற்றனவொக்குமொருபகறகாண்பனகொன்னலரைசு
செற்றனவொககுஞ்சிறுநகைசெய்வனதியர்செய்யப
பெற்றனபெற்றியெண்ணுண்மறபபாணைபெருநகுன்றனே ௬

பக்குவமூரகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்கரணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும்லோபரைபபாடியலுத்துவந்த
குக்கலையாண்டருள்வில்வவனத்துக்குபிசெம்மையே. ௭

பொல்லாமதபபயலெங்கோமுஞ்செய்யும்பொருபெலனைக்
கொல்லாமற்கெல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
கலலாமதொலைந்தவெதன்றென்னினன்பாவிபிபபோதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமெனறெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிம
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிரமாம
மாலையுபாகிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுருகுந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

நாலடிவள்ளுவராமோயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேடையுமாணடிமேகட்டாவிறபட்டும
பாலடிசிலவெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பணிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேகுமவிறையுமுண்டே. ௰

புலியைக்கொடுத்தப்பசுவாங்கியோபுலிப்பூங்குழலாள்
புலியைபகதின்னவிட்டுப்புலியைதநிறைதகற்றிப்
புலியையரைத்துப்பல்காரஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைக்கள்ளிபபுடஞ்சாறுலைதந்தடர்ப்புநடனுங்கே, ௧௧

(புலி—வேங்கை-பொன்) புலி—மயிர்ச்சாந்து) (புலி—புல்) (புலி—வரி—நெல்) (பூசம்புலி—முகத்தாமரை) (சாறு—திருவிழா)

வேளாமழகன் றுரைசீ சக்கராதியென்வீட்டிலொரு
நாளாகிலுந் தாரைகண்கிலேனெயெந்த நாளுமவன்
தோளாலணையுஞ் சுகவாலிபந்தனைத் தாணிக்கவொரு
நாளாப்பிறந்தனையே மைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. ௰௨

நடந்தாளொருகன்னிமாராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானைசுமந்தொழியாயதுகண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சயராசிபோகம்விட்டார்தசைவெல்லாம்
மடந்தானடைத்தாரசிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே ௰௩

நாலாகலைதெரியேசர்பவானந்தன்னாட்டில்வளர்
சேலாகக்கண்களைப்படைத்தபெண்ணேனைநிறைதிகழும்வயி
றாலாகவுமலைகுறபாயாகவுமவணையிலைமிசை
மாலாகப்பாம்பளைகிகொள்ளவந்தனுதறனமாளிகைக்கே. ௰௪

அரவிந்தகண்பன்றதன்றமயிலைத்தானனண்ணல்கையில்
வரமூந்தியாயுதமபூண்டவன்காணுமறங்கவனோ
பரமனறியிரியைப்போந்தியமைந்தனபனைகவன்வெறபை
உரமெனபெறுத்தவன்மாறனறனசேவகனொண்டொடியே ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்னோர்
மங்கையரேறியவாகனங்காணுமறந்தெங்கவனோ
கொங்கைகளைந்துடையவளாயிகருவலயத்தில்
எங்குந்திரியுமவயிரவனூர்தியெனறேதினையே. ௰௬

மாத்தானைப்பிளந்தனைமாடேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப்பொடிபூசுவானைப்பூதலத்தேதன்
ஆத்தாளுடனேதிருத்தம்பலத்தேபொனறுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையனுக்கோமகளேமயலகொண்டனையே ௰௭

கானவர்தான்றினைசெய்தனரோகண்டகண்ணலலவோ
தேனமர்வண்டிலங்காள்கிள்ளைகாள்செழுங்காவைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநெடுங்கானிப்புனமல்லவோ
நானன்றானலலவோசொலவேண்டுநடுக்கண்டதே. ௰௮

தாராளனெங்கடிருநின்றைச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுனிபிரிந்தால்

சீராமனிக்கலையமுதினைப்பருகனச்செல்வனிலை
காராரபொழில்வளர்காழிப்பிரானிலைகாப்பதமே. ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவெளிழியார்த்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்சொளவஞ்சிக
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறெனுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

நச்சணிகண்டத்தாரூர்த்தியாகர்நின்வெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே. ௨௧

அச்சுதன்—அரி—இரண்டாமெழுத்து—ரி—அதில்—அரையெழுத்து பாதி
ரி—வஜ்ஜிரபாணி—மனைவி—சசி—சந்திரன். (பகை—பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதியமபுரண்டெனங்கம்
வேமேமதனனைசாந்தைதக்குமேதைதத்தபுணைவழியிற்
பூமேவுதென்றல்விருமேயெனபெண்புத்திபோய்விடுமே
கோமேதகப்புயமேழையபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாள்
மேலினுங்காமனைசார்ந்தக்குமேவடவேங்கடமவிட்
டாலினும்வெலைநிலினும்பாம்பினுமாக்குநாததுங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

மெய்யினுநலவரினமபொருமயிர்வீழ்தொடக்கம
செய்யினுமானககவரியுயயாசிற்றினைககாயவர்
வையினும்வாழ்வர்ககையக்காதுமயிநமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கையபசுந்தபயாக்கியபபாவையனை
மேலாக்கிச்சிகருவிளைக்கெண்ணெயாக்கியெனமேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனைபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே. ௨௫

சதுராயிருந்தநிமாயவன்மதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியாயையங்கணைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசவினைவமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு—அம்மணம்.

அன்பட்ட சிரசெங்கும் போற்றுந் தென்கோட்டைக் கதிபதியாய்
பொன்பட்டனுசுப்பிரசோதரபூபதிப்பூதலத்தே
நின்பாட்டே பாட்டென்றீர் துரைமறந்து நீணிலத்தேதோர்
தன்பட்டமென்பட்டனாலடிப்படுத்தம்பட்டமே. ௨௭

சேமன்புகலவென்செழுங்குன்றவேலனன்செழுங் கிரியில்
காமன்பகைவனகரிபுகுந்தாமாகினகைவல்லவா
பூமன்கணைபுமதியுமினவாடையும்பூவிட
மாமனையையன்றபப்பனைநீறவெருகிவாடுவனே. ௨௮

(சோமன்-இடபாகனன்.) காமன் கரி இந்திரனூர்தியாகிய-மேகம்
மாமனை—குலன் அரன்—தமையன்—சந்திரன்.

குறைப்பச்சங்கமடைவார்குடையுகந்தனைநகோதங்கி
மேலேமேலாண்ணிவர்க்கைக்குடையாபுயரிகடிப்புரூச்
சாலேற்புகுநகந்தனையிழுந்தணைவயாரணைபால
மாகோறவாணடாரியாகோழிநுணடிமாமயிலே ௨௯

பாட்டுக்குப்பாதகிராலலோரைப்பாடிப்படாம்பெறலாம்
மோட்டுக்குள்ளயணைப்பாமலென்றுபுழுந்துண்டபுண்டோ
விட்டிருக்கச்சுரத்தைக்காட்டோவெளியோவாய்மெருவெற்றிலேபோ
ட்டுக்குசசுகக்கடாயவெள்ளைசாயவிருப்பானே. ௩௰

செவிக்குத்தெரிகாகதக்கும்யானைக்கும்வெற்றிகொண்டனுக்கும்
வலிக்குமுயல்யாழக்கண்டுக்குமவனசவிக்கும
புலிக்குநெசெய்யாவாசுரதானிக்குடைஅத்தூரிக்கும்விட்
டெமிக்குஞானந்தருணடோவெங்காலமிருப்பவனே. ௩௧

கலங்காதவிரியாறையும்போகின்றகாலமொருநாலை
நலங்காமமேலபொலையாட்டுவமோவிக்குநாவலிநில
சலநாறுநகோடையேதிமேற்கலப்பத்துநகாமனிநர்தும்
இலங்காபுரிநிறைகதேரவெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௨

எரிக்குமகிசசடையண்ணாமலையரெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூனையபிநிகைப்பொராறாநதமடாநக்கிறைல்
பொறிக்கண்பசாசுசணைறசீரதுரவிபொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்றபாயிலேபடப்போயினன்கோமளமே. ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றுசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சோயதான்கழிக்குன்றதகோர்மடமான்
அரைமணிசோசரகனக்கொண்டுபோக்கியாற்றியபின்
இரைகடற்போய்வரவேதுக்கென்னாளென்றெழுந்தனனே. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை—
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாசிலைநாக்
நாகங்ககனம்பலவன்வாரணன்னமினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௯௫

இலந்தக்கைபோநல்லமுதத்தையேசித்தென்காத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலையேமயலாகிமனக்
களர்ந்தகதையேயெனதிருவரங்கேசர்க்குச்சற்றுச்சொன்னால்
அளர்ந்தகதையேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே. ௯௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்துமந்தணர்பாற்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்ந்துவண்ணொருநாள்
வெயப்புவெரிடசுமைநட்டுநாளசெட்டியோவென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே. ௯௭

பூச்சிலைமன்னற்கைசசேஷாசலேந்தப்பொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைசுடுபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிளெதழுககள்ளிபின்னைகைராமறகுமுன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந்தாளபாலைபாணவனந்தனிலே. ௯௮

நோப்படுவாரிலையெனநல்வாரமற்சுடுமெதிக்குக்
காப்பிடுவாரிலைகாமன்வாரமற்கருங்குயிலவாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகாளென்குறைசொல்லியே. ௯௯

அணிபாகடுகைகதறுந்துப்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிநசசசாலைநாதர்பணிவரையில்
கணியாதமாமதப்பேயபிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாடடிஞல்விடுமோசொல்லுவிரிந்தமாலதே. ௱

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தாமெர்
வேதாமருவகுலவெள்ளைவட்பஞ்ஞெவிரிபூதலத்துள்
ஜூதாரமின்றியிரண்டிளநீரந்தநிற்குமோ
ராதாகிலுஞ்சமறங்கிலலாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௱௧

நணயிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
ணையிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுதகிடுவல்
ணையிருந்தாலும்மார்காசும்பெறுதசிங்காரவளைப்
ணையிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலிபண்ணுவரே. ௱௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்ந்தகும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பானகாமராஜன்மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

செய்க்கறியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமர்க்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாங்கனக்கவிட்ட
நாய்க்கறியுப்புசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருநிகரானகான்செல்வராளுந்தரைக்குப்புல்லூர்ப்
பெருவயலூடுதனிலெனைப்போலொரிடையன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினனிவ்வுலகிலுள்ளோ
ரிருகுடங்கொண்டபாம்பாட்டுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

தேனூட்டுமுல்லைத்தொடையாருநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழுமவிசார்மணிப்பூணணிந்த
வானூட்டரம்பையர்மண்ணூட்டரசர்மணத்தினுக்குக்
காணூட்டுவரின்கைநாட்டுப்பதேவினைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழநங்களங்கேதயதிடங்கணலரியசெவ்
வாயனைத்தூவடபாதகனப்பூநாயகல்வியாழ்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலேசோமநாதனுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளோசுநாதத்தளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியநாகஞ்சரோருகர்பாணுகல்லெய்புலியும்
சூடியநாதர்நயனமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாயவந்ததால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளித்தொங்கலே, ௪௮

சிவந்தான் மாலைமதத்தையும், கடலையும் அடக்கி, இவளைப்பிழைப்பி த்தமையின் பாம்பு சிவன் கண்ணையும், திருமாலம்பையும், சம்பந்தசுவாமி களையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமல்லியுமுண்டசமூரியாசம்
பொரிகாரிரும்புநகைகமுகும்பொன்பொழித்தாரையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனெனல்போலென்குறிசிலுக்கு
வருகாதலேதந்தமங்கையுநாணுமடந்தையரே. ௪௯

நரைகோட்டிளங்கன்றுநன்வனாடுநயந்தளிப்பன்
விரையூட்டுதார்ப்புனவெறப்பிழைமன்னன்றேவிருப்பிக்

கரைபோட்டம்நின்மரக்கலம்போட் டின்னுங்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிரோமணியே. ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவல்குன்மான்குளம்போ
செண்டோமுலைநித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோஇதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டொத்துவண்டிசைபாடுஞ்செந்நிறப்பாரன்வரக்
கண்டிருந்தும்வடிவேலெண்டுசைரூப்புவிலேயும்
குண்டுமருக்கும்பொற்றேருந்தாமரைக்குழலைத்தந்தால்
தண்டுகொண்டெட்டடிவென்றிடலாமடிதாரகுழலே. ௫௨

ஆலங்குடியர்சங்கஞ்சொரியத்தாஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினாகமெடுத்தகவாமேவிளையார்
சூலக்கண்டெப்பியினார்பாடந்தோன்ற [illegible]
பாலன்னைகைகோர்படை [illegible] தொடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிசழந்திடலாமுன்னிப்போயனத்தினை
போமாவுதேனவிட [illegible]
லாமபாரமுகமாய [illegible]
தாமாகுகனெனுநாமாயப்புகாமசணமுகனே. ௫௪

ஆக—செய்யுள் [illegible].

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச் [illegible]
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலிலே—முன்னமே
ஆட்டுகுருக்கொம்பிலே யானைக்குக்காலிலே
பாட்டுகேளாராய்ந்து பார். ௧

தார்க்கொன்றைதாமென்றேன் றூமேயழிவொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிரானமூன்றிலொன்றென்றேனை—ஆர்க்குமே
பொதுவென்றான் பூவென்றேன் போயினனேதோழி
இதுவேனையமீச னியல்பு. ௨

பறவைநாய்நாவம் பசைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிருணாஞ்சி தடன்—குறகிழவன்
என்றுரைத்தவீரைந்து மோர்தணைத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்ப ரால். ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்—விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவியவுண்டல் பயன். ௪

தக்கசகுனஞாபகரு சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசீரிகனு மென்னைநகுமா—ஆக்கமிலை
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழிந்தொருபால
வீடினுமவ்வீடு விடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வேள்வியிலே
தக்கனாரைத்தகர்த் தக்கனார்—போகவைவாய்
ஆக்கினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான. ௬

ஓடினனென்ப தனைர்ந்தமுனைக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ—நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணர்க்கேடிய
மாலவிடஞ்சரி யாதே. ௭

அசனமிளைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறு வாயமை-இசைநாகைச்
சின்னப்பாலவெணமதியரு சேரிமையதத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிங்குவந்தா லாம். (அன்னப்பால-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான—உலையில
இருப்புவனமேனியனே யன்றுமேலாவாம்
திருப்புவனநீசன் றிறம், ௯

ஆச்சரியந்தென்னமா மத்தனையுங் குத்துமுலை
காய்சசிருக்குந்தென்குடந்தை காவலா-மாச்சான்
வரக்குப்பையாகீ மருவாநாமெல்லாம்
சாக்குப்பையாமேதனம. ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லேமார்த்தாண்டன்றூ மேடறுது—தொலைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே—முந்தவே
ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபதசகாயனேனும்
பாழாவான்கண்ணோறு பட்டு. ௰௨

கைக்குடமுஞ்செண்டு கனகும்பக்குடமும்
முகக்கு—முங்கொண்டான் முதியாதோ—மைச்சபுலீர்
வெய்க்காற்றினால்விளங்கும் வீராகதியாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையப்புகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமானைக் காணமல்—வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் திருவடிக்கெண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினனான். ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையாள் பாளயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடிமைப சாரசை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ளானைபோக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவையுடையா டானை. ௰௫

அட்டமியிலோதிரு லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு நிதாகுய-கெட்டவுவா
விதனைதகுதாசமாம வெய்யபிரதமையில
பித்தரும்பேசார் பிழை. ௰௬

ஆயிரம்பாகசன்னமுலையென்னைகடைக்கண்ணிபகி
னாயிரம்பாககாணுனோன னுனையிலுல-நியிரங்கி
வந்தாளவண மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறிலயே தானை. ௰௭

(ஆயிரம்பாக நகலம) (பதினாயிரம்பாக்கு-அம்மணம்)

பிறப்பித்தோனவித்தைதந்தைபேணிகொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசமுஞ் செய்தோன்—அபயமெயரி
பஞ்சததிலன்னம பகாநதோணபயநதீாதோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண். ௰௮

கானக்கடன்தலைக் காவண்ணன்முறுமால்
நானக்குழன்மடவி நானுமால்-தனககால
தனையிறசங்காழி தாமிருக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிறசங்காழியில்லு. ௰௯

கட்டியடிப்போகருங் கண்டித்தேற்றுவாக்கும்
எட்டியடிப்போகுமய பீவிரா—திடமுடன
பாடுவோக்கியாரோ பதைத்தாததாடையினிற்
போடுவோராகிவார் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகதைக காரியா-ஐயா

குடஞ்சுட்டிப்பின்னைபோனகோபாலாமுந்த
வடஞ்சுட்டிக்கண்டுயிலாண்மான. ௨௧

உன்றன்மகனையெடுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகடனியல்புகேள்—குன்றாச்
சிராப்பள்ளியனேமருந்தேசெவ்விண்மணியேயாசை
இராப்பள்ளியுங்கொள்ளாளிவன். ௨௨

நீருநதெசெஞ்சடையோனீநகர்பாடமணிந்து
நீருநரிவேவைந்தனிநம்பீ—யேதே
படவரவஞ்சாடப்பலிதிரிநடைவந்தால்
இடவரவஞ்சாளோயிவள். ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால்வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தநெடுமாறுவாலே—சேலைதாழ்
உம்பர்பூசிதத்தருளுமொற்றிப்பூரணவனையில
அம்புலியுநன்கருடனாம. ௨௪

அம்மையிலேயேதியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தெனையீடேற்றி—மும்மையிலே
எப்பாவருஞ்செய்தெனந்தப்பாவத்தைத்
கந்தபாவந்திப்போதா. ௨௫

எழுதரிதுமுன்னமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதுபண்பா—முழுதுமறைத்
தற்பரிதுநற்பரிதுகாண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுநானைநீ. ௨௬

பொறமுநீரேறுமெண்ணின்றுயிர்க்குயிராம்
பாறேறுங்காலாற்பாடியாளநகும்—வீறேறும்
அன்னங்காரிசனியபருநரமன்று
றன்னாயுமுமாரியப்பாரோ. ௨௭

கோடுதிகருங்குர்பாழ்லகனோனைதயானைக்கா வென்றால்
பாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே—பாடுதன்னி
தனபொழுதும்பேச்சுமேதனைக்கனிக்குருந்த
உனபொழுதுப்போச்சுமேதயென். ௨௮

பாடுதின்னி—வைககோரற்செயதமருள்.

நெஞ்சடைக்கவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிபடுமுன்னே—செஞ்சடையில்
வெள்ளாறுவென்னாளும்வேள்விப்புதையாறு
நள்ளாறுவென்றுநவில். ௨௯

பலவித்வான்கள்பாடிய

மூவாகவி முன்சோழனொன்றாறு
காவலர்மாணிக்கர் தலைநாற்கெட்டோவரூசீர்
நாதனைசிவாலயத்தொற்கறுபதுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர். ௯௰

காலெழுத்துப்பூடு நடுவேகாம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி-மேலாக
ஓட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றும்மெழுத்தும்
விட்டார்பாமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கைலை.) ௯௧

முனியநட்டுமுட்டிச்சு முன்னிளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்வுநாய்காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பார்த்ரிக்கும்பாயபடிக்கும்
கைதலத்திற்றடி நடக்கால். ௯௨

பகலொன்றெறுக்கிளம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலாறுதாற்றுவிண்ணின்—முகிலைத்தலை
பெய்யமழையைத்தடுக்குமே பழுகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௯௩

வந்தவழிகளையாதுவாய்முதகடந்தருள்வாய்
செந்தவழிக்கையாதுமாரகையா—சந்துவழி
கோடையிடத்தானைகுறிவிலைக்கருசியுளத்
தாழையிடத்தானையறிந்து. ௯௪

வெறிந்தவிப்பாவையருளகோதையானமேல்
செறிந்தவிப்பாவைதிருக்குப் திறந்தமைந்த
வைகுந்தவாசர்மாயா மணமேகொல்லைவரிகர்
வைகுந்தவாசவாய்மடுத்தது. ௯௫

மடுத்தந்தரமறைக்கும் வான்கோனைமாமேல்
விடுக்குந்தாமறைக்குமேலாய்—முடிக்குமட
அந்தகர்யமஞ்சகமடுத்தேனையாள்வாய்
அந்தகனையஞ்சாமலர். ௯௬

அலமோதிமத்தானைறுகோதைமாலை
அலமோதிமத்தானைபுரக்கும்—அலமோதி

நந்தனாக்காறறவே கண்ணிநின்றாயானடைந்தேன்
உந்தகத்தாறறவே போந்து. ௫௭

ஓர்ந்தன்டையானை முக்கமாற்சோலையானே
சந்தன்டையானை மிக்கிசையும்—சோங்கிலகு
தூயகஜிநககருப்பா தோற்றியடியேனுடைய
காயத்திருக்காறப்பாய் வந்து. ௫௮

அருகும்போகாரு மன்னைக்கு மகிமொழிந்து
போகும்போதெல்லாம் போகுமே-மோச
நவசரப்பட்டார்போ னவிந்துமடநெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௫௯

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
பல்லடையுர்சோதநர் வைகுந்தா—நல்லடையும்
பாந்தானிதைசோகாலன பாணம்வருந்துதலால்
மாந்தானிதைத்தேர்காலன் மாபு. ௬௰

காரக்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீர்க்கநாகரே செவ்வரோ—நீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா வம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௬௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானையென்னல பாவம்—படைக்கியென்
ஐந்துதலையிலொன்றை யறுத்ததபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான். ௬௨

காறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா—ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். ௬௩

ஆதிமதுரை தவளைகடைப்பிடைமுன்
ஓதுகின்றமுவெழுத்து மொகருமே—நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிலைமையாநகை. (து—து—து-முத்து.) ௬௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றோ—நாங்கள்

முலைக்கோட்டணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கோபெட்டதழுப்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாவிங் கிரக்குவோர்தாபிதலை
இவரையுங்காத்தவரைத்தவினை-யுபவரைச்சொல்
வாணிரங்கு முததுசிரஞ்சுமன்னைகடதுதொண்டை
மானிரங்குவாயென்றான் மான. ௪௬

வாரிதாளுஞ்சொரிய மாலையிறைடுருவிச்
சோணமர்காடளவுஞ் சேர்ந்ததே-பூர்மகன்
அம்போடலையின்ற வாயிறைக்குக்குதிரைக்
கோமபோருவரெத்துங்கா கூறு. ௪௭

தேயிருக்குபார்சனிரைச் செந்திலனோடன்றுபோ
பூமுருக்கையசதிப் பொறியென்றுய-நாயிருகரு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனக்கலக்கு
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனூர்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானே
சோமனைப்பாம்பு சூழ்ந்ததே-யாமமகாண்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்கனூடிலை
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்பவர்தசோழுவளால்
சந்ததமூளுசோராடாழ்குயிலே-வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வாதலனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க-வேலவனையும்; சந்திரனைத்தேய்க்க-வீரபத்திரனையும்; மன்மதனையெரிக்க - சங்கரனையும், தென்றலையுண்ண-வாசுகியையும்வந்தனைசெய.

மூக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
மூக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகிறனெயலவியலே
சாணிற்குறைந்தான்றலை. ௫௧

மூக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, முக்கணன்- தேங்காய்மூக்கணன்-வேணிக்காகாமலர்-தாழம்பூ,சாணிற்குறைந்தான்-ஓட்டைச்செடி.

சேரனுஞ்சோமனுமாசீர்ச்செழியனேசெழியன்
சாலவதிறுள்ளோரேசங்கத்தார்—சீலமிகும்
சம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
சம்பாரிமீனாட்சித்தாய். ௫௨

மங்கையர்கள்யோனிபிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்தாறற்றிலொருபங்கெடுத்துக்—கங்கைமதி
வேணியான்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக் கதி. ௫௩

தூர்ச்சனரும்பொன்னுங் துடியுந்தூரகதமும்
அச்சமறுமன்னிற்குமாயிழையும்—நச்சரவுங்
கண்டித்தவெள்ளெருங் கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தாற்கல்லோ சயம். ௫௪

பட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழல்பயம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே—சட்டமுடன்
வைபமற்சோறுகறிபுண்டைபுண்டையாயடைக்கும்
வாயாமச்சிவாயா. ௫௫

குச்சிலியாரகர் குயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சுதமிழ்மாதா விபன்மூன்றும்—அச்சி
தெலுங்க மடமார் சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்கவி. ௫௬

இங்கிநதகவென்றுவென்றெனெட்டாளிக்ஷட்டம்விட்
டங்கிநக்கவென்றலவெட்டான்—எங்குலைத்துப்
பேழ்வயிறுவேணிவ்வுடலைப்பிதாமிறைகுமி
தாழவேசொக்கநாதா. ௫௭

பெண்ணரிமலைபொன்னின்மலைமேலமகிழ்விட்டாகி
பிள்ளைகளோடுகதிசொலும்பிள்ளைகளாய்—தெளனுறமுகம்
வாடாவழுவுடையான்மாமணையாளனக்கால்
ஆடாரோவொறுநியப்பணூர். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திகொடுக்க முறை.

பரமாகமியத்தைப்பாராளவாபாரல்
இரவுபகலெங்கோமின்றிக்—குரவெரியக்
கூப்பிட்டுக்காணுமோகோமடநெஞ்சேபால்
பூப்பிட்டுக்காணுப் பொருளே. ௯௰

காங்கனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாய—சோரதோடும்
தெளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமன்மதன்னை
வாளிபடவாடு மனம். ௯௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளமெட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியெனறும்பேர்கொள்வரோ—அம்புவியில்
மன்னுவலர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தக் கால். ௯௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருந்தண்டியக்ககனகோவல்புரமதினை
மாமனைபறியாசைலந்தானவிற்குடிமாவழூர்
காமனெநாருந்தைநமணகடவூர்நக்கானிகருள்
தேமன்னுமொன்றைசசடையான்பொருதிட்டசேவகமே. ௯௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சாசமாகவிளையாடுமவேளையிலே
கைச்சாசமென்றதலலாற கைசசாசமென்றேரோ
ஆச்சனையார்மிகிலாசைகொண்டாரயனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்டதாயேதபேந்திரமே. ௯௪

மின்பார்த்துவிண்பார்த்துவேலையும்பார்த்தவளவு
தான்பார்த்தெனைபபோற்சரிபார்த்தும்பவெய்யகுருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமாலவெநாராயணனை
காணபாராததுமாதர்நனைபார்த்திருப்பதோ. ௯௫

முல்லைமுலையாய்த்தொடுத்துமோகமதனையாவந்த
வில்லைவிலையாய்நறுநகிமெல்லமெயலைதராயோ
இல்லைஇல்லையென்றுசொல்லியற்கவருமாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைசடையப்பிரமணியபூபதியே. ௯௬

ஆயிரங்கண்ணுகமதனம்புமேலப்புவிட
வீயிரங்குசெத்தேனிருவினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்கடாயிரங்கவாளிரங்க
வேயிருங்கும்வாயாவிசயாகுநாயகனே. ௯௭

கன்னலெலுஞ்சிறுகுருவிக்கனமழைக்காற்றுமல்
பின்னலெலுயபுழுவெடுத்துவிளக்கேற்றுங்காகாலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரையாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பெனவிருப்பென்னநகைபயின்னமுமே. ௯௰

ஆக செய்யுள்—௯௰௮.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தமுற்கணிச்சிலைதநிடப்புரத்தொருக்கி
கட்கணடப்படைக்கிளைத்ததிறலோராம
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமதகாசிரசடைக்குணிற்கு
முக்கணக்கரந்தொருக்காமொழியாரோ
திக்கில்நதிதிடைபாதிகதரசாபுத்தாடிக்கரசதறு
நிறகுமற்புதகதனத்திலிடைவோமோவா
அத்தாத்தினைததொடுக்கவிடுநெட்டபிறகணத்த
லகசுனூற்றிடச்செய்விசருமதாதானே. ௧

கருபாபேலேபணையடித்துப்பணிநீமேதக்க
கதலிபலாக்கணியதனுவொபுகடமே
திருப்பாலைவாழ்சர்பவணியாடுந்
தெருவிறபால்வில்லபகாசிறறிடைசசியாமோ
அருட்பாலேபொருடபாலேகாமப்பாலை
ஆழிசுனைக்கடைநெடுந்தவழுமப்பாலோ
இருப்பாமேமணமபடைதநிலைவிசெலவீ
எந்தப்பாலவிற்கவந்திரியபடியோ. ௨

பூப்பார்த்துப்புசழபார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள
நாட்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்னலை
காப்பாற்றமுடியாதகையிலொருகாசுமில்லை
கடனொன்றுமும்
பாப்பாத்திசோரிவொளிருந்தாலுபுறங்கமதட்
பயகொட்டோமே. ௩

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சிகுடியுண்டமாவறைக்
கிரைவோர்தெளிந்தமோர்முழிந்தபாகுங்கணடிமா

இட்டசோறுகொழியலுப்பிடாதபுற்கைபாயினும்
எங்குமன்பதாகலுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணிகாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடுமுகவிலும்
அன்பிலேனுடனிருத்திடாதவசனமென்னவசனமே. ௪

துங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
நூறுவொன்றுதொண்டைவளநாட்டென்றுங்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபோகவிந்
தலநூற்றுநதொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களநதிலிரண்டுவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டுச்சேரமேபலாண்குலைச
செங்கையாநதமிருநூற்றெழுபாணுங்கில்
தென்பாகங்கயிலையந்திருக்குற்றாலம்.

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
ஊர்தியூர்திதொட்டமேயின்மீதுறுறசாபநிருபனூர்
தாதுகொண்டதாளிமாலைசூடிகபமிராமசேய
தன்குடைப்பின்னவன்மறற்லைக்கிரீடதுவாசனூ
காதனாண்பன்றங்கைநபாகன்பின்வன்பலைசசுமைமக்
கலையெடுத்தகைகாரயைமயாசிபெறதவஞ்செய்தோன்
நீதிமறைதகொண்டுவந்தசிலைவரிநகபதியினான்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாதுறைந்ததே. ௫

ஓதும்—ஐந்துபஞ்சபூதம்—அதிலொன்று—நிலம்—அதில்—ஐந்து— ஐந்து திணை—அதிலொன்று—குறிஞ்சி—அதற்குமன்னவன்— முருகன்—அவனபிதா— சிவன்—அவனூர்தி—இடபம அதற்கேழ்—விருசபம்- அதன்மீதுற்றசாபம்—தனுசு-அதையுடையநிருபன்—இராமன்-அவன்தம்பி— பனைமாலைசூடிய பலராமன்—அவன் தம்பிகிருஷ்ணன்—அவன்சேய்—மன்மதன்—அவன்குடை— திங்கள்—அதற்குப்பின்னவன்—சனி—அவன்கிரீடம்—அரவம்—அதைக்கொடியாக வுடையவன்—துரியோதனன்—அவனநண்பன்—கன்னன் - அவன்தந்தைசூரியன்-அவன்பாகன்-அருணன்—அவன்பின்னவன்—கருடன்—அவன்பகை-ஆதிசேடன்-அவன்சுமைபூமி -அதன்கலை-கடல் —அதையெடுத்தகையர்—அகஸ்தியர்—அவரையர்-பிரமதேவர் - அவர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்-அனுமான்—அவன்றந்தை—வாயு—அவன்கொண்டுவந்தசிலை- மேருசிகரம்

கள்—அவைகளைப் பிரிபாகவுடையவன்-இராவணன்—அவன்பிரமரிந்தவன்—திருமால்—அவனைக்கொன்பரி—இகைகுமி-அவளசேர் இல் — தாமரைப்பூவுறைந்தது—ஆலமரத்தினைக்கீழ்பூந்தது—(இஃதுபொருண் மேறபிரிந்ததலைன் ஆலின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறியைக்கண்டு பாக்கிதலைவிக்குணர்த்திபது.)

தொடுத்தமுத்தமிழ்க்ககத்தியனெனவே தோன்றியபுவனச்சேனார்சோன், சொலக்கணப்புலவனிலக்கணக்கவிதைத் துதித்தகங்களித்திடுங்களியேயம், மடந்தினிற்புகுந்துமதுக்கிறக்தவனோர் வடித்தகட்குடித்துநின்றவனோர், வழுத்தகட்கடித்துக்கூடடுகின்றவனோர் மயக்கியுட்டியக்கமுற்றவனோ; கடுக்கினைபிடற்றிலொடுக்கியிட்டவனோகையிலேசிலம்பையிட்டவனோ, கைக்கதுற்கொடியைநாவிலிட்டவனோ கண்ணிலேகுழையையிட்டவனோ, முடிக்கியவயிற்றிலாழியிட்டவனோ முகத்திருபத்தகமிட்டவனோ, முனைத்ததோளோருபான்சதங்கையிட்டவனோ முழுப்பட்டவர்க்கலாதில்லையே. ௭

கடுவிடம்—சிலம்பு—மலை—துற்கொடி-வாவளி— கண்குழைகட்செவிஆழி—கடல்-இருபத்தகம்—இருபதுகண்ஒருபான்-சதங்கை-ஆயிரங்கை.

தேமதுரகவிராசன்றவனைவருபெருமான்
செல்வசசராங்கரர் தாளைத்தினம்பணைவருகளியேம்
யாமதுவுண்டறிபஃதுமக்கடிமையிலாபோல
எமையாக்குமோமயககாதினியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகனாதியனேகுபேரன்மகன்புதனே
விறுனைமுகனொருவன்விரும்புமகவருகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதனமகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடல்கடந்தனானே. ௮

வீமன் பிரமன்—குபேரன்-சந்திரன்—விறுனைமுகன்-விறுன் ஐம்முகன் காமன்—இந்திரன்—வே—மூங்கில்—கால்—காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாசியகிரந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேறில்லா
வதப்பாவிக்குநினதிணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே.

ஆரிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
காதிபற்றுப்போனதோவழிகாட்டாயோ
காயேனுக்கிரங்கிவந்துநலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலவதிப்படுத்தவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன் விறகெடுத்தேனித்தஞ்சுமந்தேன் சாணங்கம்
நிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேனின்றேன்வையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாளானுக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்பும்புங்கவணிந்தகளனேகருணைபெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாதசாலரனாவென்றும்பர்
நிரும்படிகண்ணாருள்புரிவாய்சிவமேயமரர்க்கோருவிநங்கே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடலூர்ச்சேவகனே. ௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறுகட்டியகொட்டிலரங்கமேயிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுக ண்ணப்பன்வாய்மடைப்பள்ளியேபலாய்த்தவோடைதிருமால்வதனமே, வீ றுசேர்திருத்தொண்டனில்லாளுந்தி வேட்டநற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறுபூம்பொழில்சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்குநாடகசாலையே.

கடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வேழின்
உருவாமேழுத்திக்கடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினென்கலையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினான்கையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பாமன்றனே. ௰௨

திருமால்வாகனம்—நாகாரி—நாவாய்-கலகம்—இராசி-கன்னி—சினை—கவடு—தெவிட்டார்—ஆரார் - மாதுலன் — மாமன் — கோகிலம் - பல்லி — இவற்றி

ண்-ருடுவெழுத்துகள்—காலன்வாராமல் இவற்றின் ஏனையவெழுத்துக்களின் பயன்—நாரி-உமை (கம-கபாலம்) (கனி-பழம்) (கடு-விஷம்) (ஆர்—ஆத்தி) (மான்) (பனி மிசனை.)

கூற்றவனைவிண்மதனையரக்கர்கோவைக்
கூனில்லைக்குஞ்சரத்தையிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றாலின்புறவுருவமாளத்தோளைக்
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேவக்
காற்றெறுநலாயனைத்தால்விரலாற்சற்றைக்
கதிர்முடியாற்காதலத்தாற்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுதைத்தெரித்துநெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனெனையுடையகோவே. ௰௪

பொன்னைவாளாக்கனைநாற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கணைகடலைப்பொன்னைனின்ற
சன்மகற்காய்ச்சுரர்க்காவைவநக்காய்க்காதல்
நடபினுக்காய்ச்சானகிக்காய்நடவைக்காக
மன்னுசிறல்வடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வயங்குதோள்வலியால்வானையனாலும்
உன்னுடற்கிறிச்சிரங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முகமேலாங்கொண்டிறுத்தடைத்தபோகூரானே. ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுனறனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாயநரைத்துமுகந்திரைந்தும்
நிந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுபேனுன்னைக்கொடுப்பேனே. ௰௬

ஏழாளையடிக்கும்புலிதனையடிக்கான்வீரனென்றேகாட்டில்
வாழாயற்சிறுபுலிகளிப்புலியோடேவிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாக்கிக்காடெல்லாம்பாதலிக்கவுகொடுப்படியில்வந்து
கூழாக்கிவயிறாரினிற்போமபொழுதுகுணைப்போகாமற்குமுறுந்தானே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லியென்கையிலுள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தெரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணமங்கேயெனைபோவதிங்கு
வாவென்றழைக்கவும்வந்தேன்விராலியலைக்கந்தனே. ௰௮

கொச்சகம்.

காரொன்றுபேர்படைத்தாய் ககனத்துறும்போது
நீரொன்றுபேர்படைத்தாய்நெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாரொன்றுமென்முலையாரச்சியர்கைக்கஞ்சற்பின்
மோரொன்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேருமபெற்றாயே. ௧௯

முன்னாகநீராளக்குமுடிமன்னர்க்காத்திருக்குமுனிகளென்னை
மன்னுமைமேலோட்டுவிக்குமாதனைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்னாகத்தலைநறுக்கும்பாலனைச்சொற்கேட்டுவிக்கும்படிப்பண்டாக்கும்
என்னாளுங்கிழவருக்கோரிடுப்பாகுநடைகொடுக்குமென்னைக்கோலே. ௨௰

கருந்தலைசெந்தலைதங்காணிருக்கால்கடைமீர்சுற்றி
வருந்திக்குடவைக்குந்தாட்டிக்குஞ்சொதநடுமாய்வதல்லால்
கரந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதாகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வாசார்பிழைப்பதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்தபுண்வருந்தந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கைபையொத்திடுங்கொடிததைக் குன ... சாங்கப்பற்றுங்குளிரப்பூ
சிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முன்னாகநேர்கொடுத்தெனக்குச்செய்தநன்
றி, மங்கையரேயிந்திரவிதேர்க்குவடக்கதிக்கிடிலுமறக்கிலேனே. ௨௨

ஏமிராவேரியென்பாளொருத்தாண்டிவஸ்தியென்பாள
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைத்தீம்பிறையில்
காமிராப்பட்டபாடுமன்னைமீற்பாடுதானே. ௨௩

சந்தகவிராயர்—விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியானையுரித்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவர்நாயகனுமயிடனானும
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியும்பராசரனுமேமகாமுனிபரா
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதர்க்கெப்படிப்போபேசுங்காலே. ௨௪

வாசவனும்பிறர்மனைக்கவுடலாறனொருவனாவடிவமானான்
தேசுபுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மறைவேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுகல்விழிதிறந்தானிராவணனுக்கேதோபசுந்தரிபுரந்தாரென்மேல
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார். ௨௫

உணங்கியொருகான்முடமாகியொருகணணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமனனுமுதுகிலவயிற்று ...
முணங்குநலியமெலிவெய்தியகல்வாயோடுகழுத்தேர ...
இணங்கன்முடுவல்பின்சென்றாலையாரைக்காமனனுயப்பெய்யான். ௨௬

கட்டிமலைதிருப்பிவைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலாட்டுக்
குட்டியிதென்னடிசகியேகெட்டிவயித்தியன்பள்ளிக்கொண்டான்பாம்பின்

பெட்டியினுள்ளேயிருக்கிறதுண்டையும்பாய்ச்சியிலே மென்றாய்ப்பிலமாய்க்கா
யங், கட்டிவெளியிதல்லாலாறுநீமதன்விடும்பகழிப்புண்டானே. ௨௭

மாமதுரைத் தேறி மாமனைதக் கீராளில்வைத்து
மாமதுமரத்தைக்கண்டு மாதந்துறைமரத்தைக்குத்தி
மாமதுவழியேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மாமதுகண்டமாதர் மாமுடன்பாய்ந்தடித்தார். ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

காலைக்கிழைபடுமைந்தானு மலமிணைபிரபடுக்கானு மருவார்பன்னிர், எ
ழுமுறக்கெனிந்தானு மேவவனேவனுக் குளிர்விலையென்செய்வேன், சோ
லமுறுமணையிரேல கிளைகமொரிகைவடைந்தாக குலாவுமெங்கள், சோ
லைதனைச்சேராமற் காமவிடாய்தணியாதே தோகைமாரே. ௨௯

பாலைநிகர்மொழிமாதே பெண்ணி கதிலபூரணமாய் பட்சம்வைத்து
ச், காலைமுகிலினைப்பாகர மணமிமொழிசோலையெனுங் கன்னன்பாற்போ
ய், மாலைகேண்மறந்தாரென மனதைகவேண்மறுக்கின்மதன் வாராவ
ண்ணமுலைதேநானைய முதுதாகாரமுள்ளகத்தேளவேறொன்றேதிடாயே.

ஆகங்களைப்பிலைகளைகைப்பிலவை [illegible] ற்குகைறுக்கணிகேச னன்பர்பாத
ம், சிரங்கனைப்பாடிநாக [illegible] மொழியேமாலை, வா
க்கனலிற்றிலிச [illegible] மாலைவேனோதகலிலாதுகக்கேம, தூக்கலைமதப
யவெலை முனவருள்கக்கக்குமோசெறிந் ருகைகயே. ௩௩

என்னையாளுமொந்தம்பானவனை [illegible] திருந்துவாட
முனைவிடப்படிகாத்தொழுமர் [illegible] விணைமுடிந்தவாறே
கன்னல் [illegible] பிராமனைவாழுஞ் சாமனியற்காசிகோட்டில்
அன்னவயற்றருகிலைகோட்டிந்தி நகர்பு [illegible] தெனறறைகுவீரே. ௩௪

தனமணையிரதமாக்கித் தன்மகவைப்பவரைக்கித
தனமகன்போரொடுதனக்குமைந்துனைகாலாக்கித
தனைமணாரியாக்கிதானுமேமரமுமாலை
தன்மணமிடங்கொண்டு [illegible] சகாயன்றனக்குமாயன். ௩௫

மூன்றெழுத்தின்போது முதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நானகாமனைபோனபோதுமெழுத்தில்லாவிட்டால
மன்னமாநிருந்தினபோதுக்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உனனியதேனினபோலமூரினபோளைமபுவீரே. ௩௬

மதுரை—துரை-மரை-மது.

புதுவைமுத்துக்குமாரதொண்டன் றமிழ்போலக் கவிமதுரப்பொழியப்பாடும், சதுராருண்டோவெனவிரிஞ்சன் வினவிறுணசேடனென்று மெனகூறெனினுந்தோன்றுமன் மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான பதுமநாணைவிட்டொளிந்தா காதுறுத்துமண்சுமக்கசலைத்திட்டானே.

மாதரத்தைபயிகழ்ந்துருயில் வடிவேலர்தமையழைத்து வாரேனென்று முகைதறுச்சென்றதென்ன வின்னமுங்காணேனதனுககிரங்கமேதா, சதமிழைவளர்தெடுதத தாய்க்குதவாதார்க்குதவுந்தத்தையேபி, மூதுமறைசோகுமார்தலம யழைத்துவாமதப்பயலே முடுக்கத்தானே. ௫௭

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையொழித்து முத்திதனைக்கொடுக்கத்திரமகர், ஒருமூர்த்தியல்லாயன்மற்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோநெஞ்சே, திரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிறகும்மாய், திரிமூர்த்தியல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரே. ௫௮

இருக்கோலமிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகாமணிமுகில்வாங்கிணங்காநாளில், உருக்கோலவடிவாளன்மைந்தனுமைந்தனுநிதமேயவிலாமல், மருக்கோலஞ்செய்வதிலும் வடவனலைச்சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக்கோலங்கொண்டமக டயங்குகின்றுண்மயங்குகின்று டினமுந்தானே. ()

மூந்தனத்தைதாறவிட்டேன் வாவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தேயில்லால், எந்தனத்துக்கிலக்காக மலர்வாளிபெய்கின்று னினியென்செய்வேன், சந்தனத்தையகலாத பூம்பாவைவேலையன் கையாற்பூசுஞ், சந்தனத்தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுதடி தையலாளே. ௫௯

வெறிவிலக்கல்.

குருக்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடி வாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிகிட்டதீப்போலக்காமப்படைதகவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பசையோடுச்சொல்லுமோவரே. ௬௦

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமண்ணிய தம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுளத்திருக்குநாதனே—மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று

(குளத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவீழ்ந்தனள்கைதொடவுய்ந்தனளன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடப்பெற்றதிறப்
பொன்னலமென்றனமோதந்தநான்மலையீரைங்கொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூசற்கேகட்டாமற்சாகைக்கேநிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசிக்கேதுமற்றாமற்சேவித்தேநிற்பீர்
வற்றுநெட்டோடைப்பாசச்சேனைமைப்பூகத்தேறித்தாவிப்போய்
நெறறுநூற்றலைப்பாகிற்சேர்செய்கதானத்தானையானிதத்தே. ௪௩

புகழேந்தி.

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டானட்டார்சட்டோபுக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காட்டப்பேய்மக்காக்காட்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
டெக்காட்டக்காநாட்டப்போய்செய்ததானத்தானையானிதத்தே. ௪௪

ஆக-செய்யுள்—௬௱௨.

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்த்த

பலவித்வான்கள்பாடிய பாடல்.

கலித்துறை.

நீத்தார்வறிஞர்பிணியாளர்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்கேகிவிலை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்தாண்போரிவர்களுயிரிருந்து
மிந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாலிவாங்கின்றநாயேரிவ்வறிந்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீநண்ணுவாருதுபோலிருக்கயானிலதி
லடுத்தாரைநாடரிகருந்தாவெனப்பாக்கையையாளப்பிச்சை
யெடுத்தாலுமாகொடுப்பரவெள்ளோநாவலிருப்பவனே. ௨

வெண்பா.

மாமிநகோர்பாசியுண்டுவாரானுந்நேர்வாணருண்டு
சாமிநகுநேறறநப்பன்சாமியுண்டு-பூமிதனுள்
ளெல்லாருஞ்செங்களவநாமிலவைந்தெரியாதவரு
மல்லாமலுண்டோவவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதாவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை
காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தேடுந்தனம்.

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாதற்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாதநீர்க்கீழ்ப்புல்வாசமுமுள்ளுமுனையுமெவர்
கற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுண்டோவன்புநூசர்க்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குண்டாங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றாலவராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதலசெல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்றும்
மனநலமாகவாங்கிழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமிலோருக்கத்திறு-நடக்கையின்
ஒள்ளியனவாவொன்றேனவைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதாரத்தங்களென
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேலில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலைபோற்கண்ணிறகாணுமைமறையுமாபோல்
நீதிபமொனறிலைபெரியார்க்குநிமானநாளம்போதம
துதிபெறுகிதநியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரமொனமொன்றிற்ன்னிமைமறைந்துபோமால். ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குதத்தைத்த
காலுக்குத்தோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனதந்தண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

பேவுமென் போகர் விளம்பில் பெண்ணுடை யியன்கலன் யாத்
துகியமே ராசனந் தாம்பூலம் வீசுசுகந்தமணி
ணுவெழிர் பாட்டளர் மெலமையா மிவைவகண்கைந்த
வாவிசுகட வுளருட பாழிபெற்றவர்க்கடமே. ௬௨

வெண்பா.

என்கோவை மோகலங்காஞ்சியிருசோலை
கண்டோலை மாலைபரிநயகவிராயை யு—பலமகோள
பரூமபாரிமாயநாயு புட்பாநதிசணடு
இரிநிலைமேயனைருனாசபபாதமு. ௬௩

பன்னைமலர்குனாங்கொடி நெனைருக்சனுமதற்குத்
துளிநுலையாமகொடுபார்ந்நகொம்ப பதினையேகுழும்
கன்னியா சருபனைய நந்தமாகோ கசாசதே
டணாவயிமகத்தெசயுமவாபாறசெய்வார்பரிவு. ௬௪
பாவிகளாநத்தைப் போலும் பலவீரகுயாகள் போலும்
ஐவருசசாமாபோலு முறைமுறைசுறறயபோலும
மேவுவரவலைசசேரிலமாறைமையுமரேணுபுய்யார்
பூணைவபுமயாவிமுன்றோபபூனையைாசோநதவறே. ௬௫
வேகசருமகொடுநீயும் வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாநகருஞசரியாகலனைனவன்பாக்கல
போந்தரகணைபுவெணாடைவ்பேபுசக்குமாறென்றும்
மோகநிமமபழுகபுபபதுமன்னாதப முறையே. ௬௬
நெருவருக்கமு கனிதரு ஐண்பனேறுலசபாலசு
பிருவ நுசகமு களிநதகவிதவிரண்பதவிசோவார்
மருவியபுசைசெய்துவைநதவரிசப்பையாற்றில்
இருபடவனைதானஞ்சிவாயைபாருததமே. ௬௭

வெண்பா.

அருாகவியுந்சோபனையமைமார் மூன்றுநாள தனிற்
பெருகவலவநதிலைடிறபேசுங்கால்—செருக்களதின்
மனனர்படிவாமடிவாரேயாமாகில
அன்னமாதாய்விடும. ௬௮

பரிதியுப் பஞ்சயாகிற்பார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகுகடுகாடுப்பு கன்காறறதாகும்
பெருந்தேர்வியாழமவெள்ளிபோகமோவிற்குங்
கருத்ததேர்சனியுமாகிறகலக்குமப் பற்றுமே. ௬௯

வெண்பா.

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம் நூறுநூல்
வல்லார்சங்கத்திலைந்தருளிச் - சொல்லாடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடிக்
தாயசைத்தார் நூறுதரம். ௨௰

இடுகாட்டெயங்கைமேனுமபிற்புராண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார் சுடுடியெறிகாட்டுள
சம்பந்தரென்புநினையாறந்தாங்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைகதோர்பு. ௨௧

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலும்போமவேற்றிழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபுயல்வண்ணனெச்சிற்புராந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுடையானொன்றார்தமணிமுடி
ராக்குந்திறமையிருங்கோளனவெறபிகையனடுக்கும
போக்குமபுனிதனுஞ்சநதனுமாலும புரந்தரனும
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமிலான்பகைநானவைவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதென்றுகாட்டியகையுஞ்சொன்ன
வாயுமபுகையெழுமபாலையின்மேமணிமாமகுடம்
தோயும்புயப்பூசிசகுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில
தாயுந்தமருமிலையொளிங்ஙனேயினறதாரகுழலே. ௨௪

ஆக செய்யுள்—௯௭௩.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே—கண்டேநாணுங்குகரமே
காமப்பயனுமோர்க்கரமே—கணையைத்தொடுபான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகரமே—வல்லாமடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்—வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திருக்கார்படிக்குப்பிறைகரமேசெப்பகாணிக்கிலாகரமே
இனியில்லாதவாபொன்னர்க்காமேதெரியவறிக்காண்சக்கரமே
பொருக்கக்கருநன்னரமேபோர்வேட்கிலைவிராகரமே
பூவைமருந்தேசகரமேபுழந்தீரன்ரத்திறைகரமே. க

கைபார்மறைச்சைக்கடைக்குமலர்க்கண்ணையெனையும்பார்க்குமலர்
காரைவன்றிருணை நக்கவர்க கனியையபொனதுகுழற்கணிக்கு
மெய்யானைப்போகடவிபென்றன் பேபெயிலெக்குமுடைமையெல்லாம்
வெவவேபெறுரர்சனைக்கசனைப்பிட்டுநிரையாக்குரிசதுமலகே
கையானவிடைய ர்துவிலாசெருணராப்பொருந்துமணம்விரும்பி
நசைசாகார்வெங்கடேசசெட்டன் நானுமகிழ்ந்தவனைப் பார்த்தேன்
மைபாரவிழியார்தமைக்கலவி வசைபாராநுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. உ

தலைவனைச்சேர்ந்தவனைக்குங்-கடலுக்குஞ்சிலேடை.

படிமேலேந்திமலர்வாய்க்கேன்வழங்கிக்கணம்பார்த்துகிரும்
வைக்குந்தனமேசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைசால்விசைசெழும்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கலந்து
கூடவரைச்சோமனுங்கோபகொட்டுமயிர்தம்கொப்புளிக்கப்
படியைபளங்குகாலாற்கறப்பாறைபிரிந்துபாடமாதைப்
பார்த்துமுனிபேதிதுவெனவேபகர்ந்தோனவெங்கடேசசெட்டன்
அடியுமுனையும்படைத்தவெற்றிக்கரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோமறுங்கடலேநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அப்புறந்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கலைத்திறமுடைக்குள்அப்படிப்படுத்தெருப்பி
இப்புறத்தெழுதகொருக்கிளப்படிச்சமைத்திகெட்டி
இதனைக்குறைகரிக்கடிப்படிநசெனப்பட்டபை
குப்புறக்கி க்தம்வித்தை குறைமற்றவித்தைகுதது
குத்தெனச்சொலச்சொலிநொந்த்துரைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறதொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசசெட்டமன்
விடியுமட்டுமெனுபவிததவிதனைநல்லவித்தையே. ௪

ஒருகரத்தில்விடலைப்பின்உபரிவிதனைசமுதனடத்தி
உகிர்செலுத்துகரிகாத்திஉரகனுசுமணியசைத்து
மருவியுப்புமமுதுடைத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
வலுமையக்கமவராவிரித்தமலரணைக்குள்விழவுயர்த்தும்

இருகொடைக்குழையணிருக்கன்னைமலர்த்திருபீலிகளைதனும்
இதழ்ச்சுவைத்தும்பொருதாத்திரில் இரவருக்குமணம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசரெட்டமன
விகதாபயத்துதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௫

தந்திசக்சலத்துகண்டதந்தரங்கமென்றசகத
சந்திடபுரிந்தவோங்கதந்திரநேர்ந்தைசந்து
பகதெழும்புஙன்றதெனறுபரந்திகொண்டெழுபயவுஞ்ச
பகதேருஞனகமபொருந்துடர்தயங்கருமைபகாந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கையராங்குஇளங்கவண்டு
மண்டுகொண்டைகொண்டதென்றவத்தொதுங்குரண்டைகண்டு
விநைதவிர்க்கையென்றியமபிவெங்கடேசரெட்டமன
விகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௬

படியில்வைத்துப்புடபிடித்துவலியமுதசுட்டமுகத்தில
வதனிம்வைத்துமதலவித்தைதவலைசிறக்கவைவுனைதது
முடியுறைக்கககழுசதிமுகிகிணிறனைபடவனைத்து
மூறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுபவிட்டுபெலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரவெழுப்பிநிலைதரித்தவிழியினைபக்க
கினையுமதறபாவசதிணிறைவேசகுவாவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசரெட்டமன
விகதாபயத்துதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௭

மடக்கு.

சாதஞ்செயவேகடிதடவிச்சாதகத்தைபேதொட்டதும்
சாதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சாசஞ்சொலியேகைத்ததுமிஞ்சாசந்தானேமுடித்ததும்
சாசம்பிரமவேளைபெத்தசாசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
காகஞ்சமுமென்முலையாளகாகந்தொடும்பபோதிலந்த
காகங்கையும்போய்விட்டதாகாகந்திரயமணமிதுமே
ஆரவந்தருபட்டுரான்முழங்கஆரவந்தனிலேகடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசரெட்டன்அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. ௮

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கடிந்துவிழிச்சேலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாய்நீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரிணுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
லைத்தானகத்தைக்கவலையுஞ்சலையத்தாரமிதென்றுரைத்தேன்

காலைப்பிடிப் பேரிருக்கிறீயாருக்காலைவைகையாலிங்கணைத்தாற்
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவனைக்கட்டிசொலவுமனைப் வருமோ
வேலைவெடுக்கதினைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
சொக்கட்டசெட்டனென்மேவச்சமயம்வாய்க்குதே. ௧

மடக்கு.

கலசமுலைமைபகொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடிக்குக
கசகசமுலைநகாப்பையுமபருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ச்சுபுபாசலவைவயினுதான்விடுவேனோ
சவாதுவழிக்குக்கமுந்தினிற்பூசவாதுவனைவேரிதழ்பருகு
புலவிரவினைப்பினைப்பதுநான்புலவிதவேவாசமயமென்றே
புகழ்சேர்கொங்கசெட்டபூபாவுனைவேநானினைந்தேன்
நிலவானதுவுக்குளிவந்தாநிலவாசமுற்வக்கடிக்கவுநான்
நினைப்பாயினிலேமருவவுநீநினைப்பாயலிமெனன்றேனே. ௨

சுனைவிற்முமலைவனைநகைசையைப்பிடிக்குமடியில்லைத்தக்
காற்போற்குழலைக்கோதியவன்னையான்முதனைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிர்முன்புகருள்வழங்கியவளேபின்புமுக்கம்
வழங்கிதலையைவனைக்கசாமரிசசுவைக்கான்வனைச்சாரன்
தனசன்மசாமணைமெபொருந்துங்காமோசாலபோவிருப்புமுந்
சாதிவனசக்கன்மனைநகசக்தோதயப்பெற்றிருமுகமும
கானுவிழிபிற்குளிநுங்கன்டிருநசென்கொங்கடசெட்ட
பேநரன்கலவிகனைக்கடலேயின்னமுகல்வென்சேட்டாபே. ௩

ஆழிபிடகசெபிரக்கானிரான்றவனுமுனைப்பமரிழக்குனை
ஆழிகொடிமானவுடனேயகிகணிலமுகமுங்கொடுத்தான்
ஊழிமைமயழிவியானஉரைக்கசதுதிவிபனைப்புரக்கும்
உரைவொனைசா சுடசெட்டன்உதக்குவெகபாநமுவகொடுதான்
சூழிபவனைவெபரவுசெத்துனைமெமெறுபிமுரசமெனந
கொனிக்குந்திலம்புமலம்பவனைநாசிஷுக்கரிக்க மனைச்சுள்க்கேன்
வாழிபகவேநானிருநகேன்மரமாயுமுடுமபோனுன்
மையமொழிநுகன்பொருநதிமென்ளவ்வாயுககலடேனோ ௪

படக்கு.

கடலேயுன்போல்வந்தனைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுஞ்சர்
கண்டேயுரைப்பதெல்லாங்கேண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேசுபசக்காயென்றாறர்உறமென்பசசாயுமைக்கனைக்
கொருவரிலக்கவாமிறன்றேன்உள்ளதெனவேதலையனைசத்துத

இடமேபுகன்றனபுவிபுரக்கச்செய்யமாலெவ்வகைகேட்கவொட்ட
தீமனமொடிதுவிடுமென்றுகேவைசெய்தியுலைதடுப்பவளிகண்ட
தடமெனமுலையாமேபோதுமாதாயபிலெலாருசதிபதுபணியவோ
தாமமகொழிக்கவேண்டுமென்றுளசாமிசருகதுபினைகரசாமே ௩௬

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கருப்பானிவனைச்சிவப்பனைப்பார
காணேவேலனென்னிலெவனாககணையன்பாற்றுகைக்கைநிருப்பான
பூமனைவனைநிகருமையாபபூபானமேவகசேடமொட்டன
புகழ்மேசமொட்டப்புரக்கசமைக்கப்புருகூரணைபபோலவெகசமைமீடவே
சோமனறனக்குமாமனேயேதுணையாயிருக்குமாமனேய
சூழும்புவிக்குளவனைபபடைத்தோடுதடிதகனமதனறைவனைப்படைத்தன
ஆமன்மதனசோலைபபறைமே ஆரபனிசோலையப்பறைமே
ஆழிலையாப்பயிலேயேஅலையாலுபப்பிலேயே. ௩௭

கடவுட்குத்தலைவிக்குஞ்சிலேடை—மடக்கு.

கச்சங்கவடனைக்கொங்கைக்குபபசலைபொருந்தியனைய
கைக்குமபடிநீரும்பிருநதமடமைக்குச்சீர்கொவைவியிடறி
உச்சமபாசகுமடவார்களுளளமகலசகாய னபபோல
உதிததோனவெகைசேச மொட்டனவுலாவப்பாரகதேனபெருஙகடலோ
அச்சங்கூருமுனணிடததில அசசஙகூருமெனவிடததில
அம்பாசலசவாயநீயுமதனைஅப்பாலைசையுமெய்சசுகுணமே
மச்சஙகடவாததுவனையுங் மச்சஙகடவா கருபுமடைய
வளாஙகார்குழுனைக்கொனைக்குமவணங்காரகுருசிலதியமே. ௩௮

மடக்கு.

வருந்துஞ்சனக்முகப்பாரசதுவாயிறபலதனைப்பமேபாரத்து
பனைகேலஞசெய்திருநதவனேவளமையொடுகோலஞ்செயதனைப்பா
ரான, கிருநதுவனையுமேபாசமெனவேதெரிவைபாராயமொரு
சேரமேவபமெவகசேரவெட்டமுனிவனைசகடறுமுறையாய
இருநதிடமுரககமேவாலனையதிடறுககமே
பறறாலநிடைதுாமேவசதாமைதுடைதாமே
பொருநதுமணவினையாயநிடேடபொருபபம்பெறுதாய வாயதிடேட
புகிதாமதியாரதினமேபொருகாமதயாநதினமே. ௩௯

மடக்கு.

தாரியனைய கொடைக்குமுபகாரிதமிழ்பாராட்டுமைய
தாரிமதியோசனையாலுமதாரியகருமபகாவோனை

வேரிவனசத்திருப்பாவை விழியுருத்திப்பசையழைத்தும்
வெள்ளேறவேங்கடேசரெட்டன் மேவுமிசைக்ககடற்றுறைவாய்
வாரிமுகட்டி லெழுசலமேலலைபோனதுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசாப்பாறேமேபலெனக்குஞ்சுறப்பாறே
நீரிறைதுமின்புலவேவெநெடுநாட்செலுமோநாணபுலவே
நெய்தநிடட்டுங்கொடியாரோநேயானைமாக்கொடியாரே. ௰௭

மடக்கு.

கனைதரப்புடைத்தப்பருத்தவிம்மிக் கார்புகிரண்டெகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போர்பாற்றுகச்சுக்கடங்காக்கனைதனைத்தார்
மனைதுக்கிசைந்தவடிவழகன் மதவேள்வெங்கடேசரெட்டன்
வைகைநதிபுமைப்பாறும் வந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குளோவாசஞ்சலமே உள்ளத்துளவாசத்துரலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமேயுணட்டுப்புமயக்கமமே
இனததுமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
மோறுக்கோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடமலைததேனே. ௰௮

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குக்கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு.

தெரிபவழக்கட்பழகுமதிநெரிந்தவாசமயிரியாமற்
றிரத்திடமுதீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்ப்புலவர்ந்தோன்வெங்கடேசரெட்டன்
மனகாதிறைபுக்குணம்போலவளநயபெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனையினகசபவேபெண்பாலெவருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்செல்லீரோபிழைக்கத்துறசெல்லீரே
அரிபின்னனேயேமூடலையோஅனைத்தாரெவருமூடலையோ
ஆரூர்க்குரிந்தாயகனேகட்டே அனைமேகேன்மலர்த்தாங்கனைக்கூட்டே.

ஆக செய்யுள் ௩௰௫.

பின்முடுகுவெண்பாவும்-வெண்டுறையும்.

கலைவிசுகுஞானக் கருத்துணடாங்காயமுறும்
தொலைவினைகளெல்லாந் தொலையுமே-விலைலைத்
விற்புயறமிருங்கணத்தனித்தனைச்சிரப்புயத்தோர்
கறபகத்தினைத்துதித்தக் கால. ௧

சிந்தாகுலந்தீருஞ்செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுநதழைத்தேறும்-மைபர்த்தாமற்

தானைவைத்தானைமலைப்பாவையளித்தானைமகத்
தானைமுகத்தானைநினைத்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார்விரிஞ்சேசர்—புல்லுமதன்
கோனைமுடித்தாரையக்கோனைநயிடத்தார்கமலத்
தானைமணத்தாடுநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்காசாமன்புபடைக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்குவன்னியாம்—பண்டுதிறற்
கஞ்சனைஞ்சிநின்றடம்பணிந்தெழுந்துகந்துசூரை
மிஞ்சிதெஞ்சுறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாயென்னநகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெப்போதுமே—ஓதுதமிழ்ச்
சந்தமுங்கலங்கிர்கஞ்செறிந்துநகைகுயர்ந்துதங்கு
விர்தைகொண்டிலங்குசெந்தில் வேல். ௫

இங்கிதமாகவாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலைதணிக்குமே—பொங்கமுறத்
தற்பாற்கணுக்காகித்திடக்காக்கனிககசத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

கட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறநீவொனது
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே—நாடமிதம்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டோடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும்—பன்னும்
சகடமுருளநெருடிகமலசரணகருணையறிபின்மருகன்
விகடகரியிளிளையமுருகன்வேல. ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே—தாழ்வார்
நடபடவெனபதிர்கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெயும்வேல. ௯

ஓராறுசென்னியொருமுருகாவென்றளவில்
தீராதவல்வினைதேய்திருமே—போராடிக்

கோர்கரிரது வெற்படர்த்துக்கொக்காக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்துவேல. ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிமலைவேலவா—சந்தக்
குறமகளாசைகொள்கணவா குருபரனாகிய குமர
அறுமுகவாபழனிமலைவேலவா. ௰௧

அன்பர்பாற்கெடுக்குமந்தகிங்கரரைக்கதைக்கும்
இன்பவன்வினைகளாறுமுகெதிரறுக்கும்—மின்பரக்க
வருகோளிலற்றீறிலாசூரனோடியாடு
மேவசூரனமாமயிலோடுவேல. ௰௨

அஞ்சிடுமோசங்கியாதகருகுருகின்ற
வஞ்சியைச்சேரவென்றவன்கைவள்ளவே—பஞ்சமலர்
அங்கசனைக்குங்கிரணைத்தந்தமக்குக்கட்டளக
குங்குழலுக்குநகுயிலுக்கு ட. ௰௩

வாங்குசிலைநகரையர்மகக்கவிழ்லை
வங்கியமோமயிலோயாக்கே-மாங்கனிக்காய்க்
கம்பிமயாகச்சவைடைமிடமிதரநதையாசசுர்றந்தவொறறைக்
கொம்பனைச்சறுமணம்புவைத்தாகக்கூறு. ௰௪

காமனைப்பூநேனைபுணர்தாதனைத்துவண்டிடீர்த்து
காமருமேயவாவிகளறுப்பநாசிவ—மாயலைவாழ்
பூவையாங்கந்தங்கமழ்கமிலெங்குகைக்கண்டம
காவையாங்கஞ்சங்கணகாலு. ௰௫

வருதுமனைமொழியுமவானேனெவழுகுதடித்த
கந்தர்திருயிழாககாலதநில—தொந்தனையா
நீர்க்துளியையுற்றிவிடனோர்ந்தியமாறறிவிடு
விதநிவருநாடைமொழிகேள். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—கோறறிய
சந்தநங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொனறண்டைக்கால். ௰௭

ஆறுமுகமென்றளவிசைசந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமே-கூறுபுகழ்

...பொருகதசூரபத்மன்மார்பிளக்கவேகொடுத்த
வீரசத்தியான்மிகுத்தவேல்.

வேளாவிராலிமலைவிராவுனக்கொருபெண்
மாளாகியேநின்றுவாடுகிறாள்-நீலான
உற்பலக்காறுசனிச்சியந்தரிகதிடச்சமாதி
அற்பசிறறிடைகொடிச்சியாள. ௧௯

கந்தனென்றுடவேலனென்றுங்காணமயிலவீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர் செப்புகிறீர்-முந்தவிளக
கூறையிறைசூடச்சிவனுக்குபதேசித்தருள
ஞானக்குருவேடப்பயலே ௨௰

பன்னிரண்டுதோளா பறக்குன்றுவாபெருமாள்
கண்ணிரண்டுதோண்டிதிரைப்பிருப்பாய்-பொன்னின
கதிர்முடிபாபாதுகிடக்கனவளையப்பாபழனிய
கதிபதியாயா குமரப்பா. ௨௧

நோகாதோவேலாநீநோக்குமடமானுக்காப்
போசாவனஞ்சேடிப்போனக்கால்-வாகாத்
திணைநிலந்திட்டுவேணாங்கிகதிரியுமணாபர்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக்கால். ௨௨

வாரீர்பழனிவடிவேலரேகடம்பைத்
தாரீரெனசிந்தையினிற்றுனுறையீர்-சேரீர்
கன்றுநெஞ்சுமிஞ்சமேசுகண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்கருகைசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருகவீறுகணிகேசவிதா
வாகடினமேவுமிவளாவியருள்-வாகுவளா
நத்சத்தகதிற்பறநிசச்சபைகுட்டதது
நிர்த்தத்திறவிச்சிததநீர. ௨௪

பூவைக்குகண்ணுபகற்போதுகமதாமெலிந்தாள்
வாவிககவின்றணிகைவாழ்குமரா-பாவிமதன்
அம்புசப்புதுந்நலக்கவமபகக்கணைநெறிகக
வெம்பிநெஞ்சமுந்திகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைக்துமலாம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைகதுங்கண்டீக்கநான்புரிவாய்-சப்புகணி

கைக்கிரிக்குளுற்றசித்ரகைச்சுடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தணைத்தவத்தனையே. ௨௬

என்னிடத்திலேகுமாரவெண்ணுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கோதாயோ—தன்னிரவு
செல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டுமங்கம்
பொல்லாப்பாத்தைவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தப்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத
தாங்கணைமெத்தைத்தாததான். ௨௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழினமேனிகளம்வண்மருக்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கங்கம் பந்தந்தந்தந்தம்
பந்தந்தந்தண்கஞ்சப்பார். ௨௯

சீமருவாமுருகாநித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டி நெடுங்கன்னலைவளைத்த-தேமதனன்
வண்டுவாக்கண்டுளறிவண்டுமதியும்பர்போய்
வண்டுவைரவாய்புலையபுவாள். ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புசர்ந்துநாறயிரம்பேர்தம்
வேறுமுகப்பார்த்திருக்கவேண்டாமோ—ஆறுமுகசு
சுத்தனேசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரகவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுநித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேல்வினைபைந்தொடியாடேடிங்க
மங்கிமிகவுந்தளாநதவாடுகிறாள் செங்கைமலர்
அன்னநடைமினனெல்லாளிசினனமிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமனனுமிவள்காண். ௩௨

சாதகிக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
தித்திகுநின்கனிவாய்த்தேனுறன—முத்தமிட்டுச
சித்திரைச்செப்புத்தனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொதறப்பொற்பதத்திற்சேர். ௩௩

வேல்வர்தாரேற்றணைந்தவிர்ந்தையைநானேதுசொல்வேன்
தோலவடமோகையிடக்கொம்பனையே-சிலமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்தாகட்டிமைக்கணைச்சுவைக்கு
மெட்டிணைப்பதத்திவிட்டுமேமை. ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையாதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிள்-போலழகை
கச்சுக்குட்சிகைக்கொக்கப்பொறசுட்டிக்கட்டிப
பச்சைப்பொட்டிட்டதைப்பார். ௩௫

வவிழியார்முரவிளனிலாக்கணைக்கருங்
காவிமுகையவிழ்ங்காஞ்சியே மேனைந்ருச
சக்கரக்காக்குழைத்தக்கணைக்கிலகமெனகமெோன
நக்காக்காக்கணைக்காநாடு. ௩௬

நாளொநாள்சேர்த்தணைந்த நகையாதையென்ணிமசக
மாலாநாள்வேலவனேமாரனெய்யுப-கோலமே
வண்டுகுடியானகுழல்வஞ்சியெனமேபபாத்து
வண்டுசுடியானமருவவா. ௩௭

வாணுதிசுபாபர்கருமவாரிவிட டவேளாகணைகுழ
மீனுதிர்நவாரிகைக்குமேறினிகுள-நாமெருகதி
கிந்தைசுபமுகொநதசேதிசெனைகைவேம பாகிபோடி
டநபாருதஞ்சொரோதுபா. ௩௮

செநதபுலபோலைச்சுதுனிசசோநதணைவாயவேலவனே
அநபபமோ சோலைவன்டுகொக்குயிலுா தொநதமுடனா
பாடுவைபமுதபபமபாமதழுநதமவாடுசந்
தாடுவைபநபயிநதா. ௩௯

வாசந்தாவலமெவனமுலவாகந்தாபாகிலுக்கா
சோகக்காமீநிவினிநசோாயநிடமேவ-நாகருசேர்
மாலைபிநதசோலைவனடுபோரணையபமுநாவிநாதிவ
வேனைமுநெநசமேயகலைகிறுள. ௪௦

பாசாருமின்சொல்வளியாகாதேவேநதனருவா
வாகனகுஞசரிவாகாகீ-யகாவல
என்றுகபபவென்றனெக்கசிரைதயன்பொஙகைாது
நின்றுசொண்டிரைகுசநதனே. ௪௧

வாதாவுனைழுநடவாதாவோசாறொடு
காதயுஙசிதபிராஙகாதா-நீதாவென

சிந்தைக்கிசைந்தபடி செஞ்சொற்கிரங்கியருள்
சந்தப்பாசண்டமுருகா. ௪௨

வஞ்சனையாரென்றுதாயர்மாறதிமனவேட்கையெல்லாம்
நஞ்சனையாததந்தருளுமாதவா—பஞ்சனைய
சொலைகைகுறமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கலைகயுமைதந்திடுகுகா. ௪௩

அந்தணர்களபோற்றுமாமழிக்கண்ணிகையார்முருகா
வந்தாற்கைநாமெதுவாராதா—பைந்தொடிக்கு
மேலைப்படுத்தழகுந்தக்கன்வேலைப்படப்பொரிந்தென்
காலைப்பச்சரித்தநேர்பனகாலை. ௪௪

மெத்தப்பானிமெத்தப்பங்குதுளாடுகிருஷ
சிந்தப்புவந்தாடைநுனைசெவ்வேளே—இத்தகைத்தில
கணடுபடியா நந்தாகுலகுறகைடநேம
வலைடுபிழிதணை பசமான். ௪௫

இருபுறமுப்காவெரிமேயாமாலைபாசநிழ
திருவாயானலைகளகுலதேவா—வெருவ
வரிபுரிந்தவிழிசிவந்துபமணிருவாடைநுவுகொண்டு
வாயுமணாநதெரிகொணடுவா. ௪௬

ஏதந்திடுமயல்கொண்டின்சமுகமவந்தாள்
திருச்செடியென்றுவகைசெபமியுரைததிடினற்
செப்புமயனகச்சாறபாழிகொகதவிழிசசிதநிரவிற்
பொருபுநாவதுப்பதாகதாய. ௪௭

பாவநீநீக்கியிகபபார்தனிலோர்களளனுக்க
மாமைப்பிசயகொளிதுவக்கருளக—காலாழி
அன்றனைதக்கடிதநிழகைவைகவறகளிதமுதி
இனப்பரிசுவன்றனைசகு கீ. ௪௮

பாமோர்புசழுவருமப்பங்குனியுத்திரத்தில
ஆர்யிநியாருகளா—நேமே
பணைசாயபங்கரிதுபபொற்பகதிற்பிண்கிணிச்சந்தஞ்
கிணுகக்குக்கின்கிறுசகெனனவே. ௪௯

திருவுளவாயிம்பதியிறசேவேறுமீசா
மருவுளகொணமைதாாவழுகைை—வெருவுள்நோ

பின்முடுகுவெண்பா.

சங்கமும்விழுந்திடாது தங்கமும்மெழுந்திடாது
திங்களும்மழன்றிடாதுதேர். ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோ சித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும் பாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிகனவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழியார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுகொம்படைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தசனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றுப்பிரிந்துமதலைசுற்றுந்திடி
தத்தையொருமுந்தானைதா. ௫௩

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கித்துண்டுருவச்சதிரிற்புக்குகதுபுலை
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிசிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவைங்கணையோ-நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகிலவந்துபுனைபொடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ-தாலப்
பளபளென்றுஒளிமிகுநூபவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகும்பமுலையடர்ந்தைகண். ௫௬

முக்கனியிதழ்கொடடாமுற்கதிரையிற்குமரா
விக்கனைமிக்கவினியித்தகமுது-சர்க்கரையு
சிக்கிலைகசக்குதுநிசிக்கலையுதிககிலத்தில்
அக்கரைபயக்குமடடா. ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சோராபரராசசேகரா-நேரே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பெனப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான்.

இரதோநீயவளையின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னோருஞ்சலதுரையே-மன்னுமதன
பூவினம்பையேவநின்றுபோரசெய்கின்றதானமெலிந்து
காவியங்கணான்கலங்கினாள். ௮௯

கோங்கினருப்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவளைபோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடைமின்னாமிடையெம்மையாள்
கன்னியளாசின்னமுலைகள். ௯௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவநேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலெந்தகுழலுநந்தஞ்சதிருமமபெண்டிருமூரகஞ்சென்
கமலமுனஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண். ௯௧

பூமிநனிற்பேசுப்புனிதாசிவாசிமன்றே
காமியின்மேனின்றுபகைகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியுமபாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௯௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்றே
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங்கைத்தாளம-செண்டுசிமிழ்
கும்பமமபுயங்கிரீடகுஞ்சரங்குருமபைமேரு
பமபாஞ்சிரந்தசூதுபார். ௯௩

மாதங்கவததிறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவததிரறபின்வந்தருகா-மாதங்கந்
தங்கங்கம்புமபோந்துந்தண்கஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார். ௯௪

கடுமொழிசேர்சூரைவென்றநந்தாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளஙகண்முனநற்றுள-ஓடுசேரத
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சுமவண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும்பார். ௯௫

என்றுவடிவேலிளங்குமானைக்கண்டாள்
அன்றுமுதறசேரமணதாகியே-இன்றுயும்

பின்முந்திருவெண்பா.

திக்கினைத் திசைக்கொக்கி யெட்டுந் திக்கில்லைப் பக்கத் தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந் தட்டி வைசதாது. ௬௬

என்னைச் சொல்வாரல்ல தென்னை யினித் தக்குணந்
தன்னைச் சொல்வாரிலைப் பித்தாக் கனியில் - கன்னி
தன்னை [illegible] தாளிணைப் [illegible] தாளிணைப் பொருந்தாள்
என்னை [illegible]. ௬௭

அன்றயன்மால் காணா அடிமுடியைக் காண்பதற்குச்
சென்றிசைக்கிரானை [illegible] செய்தானே - [illegible]
[illegible] திரைநாளாமா [illegible]
தோடவிர் [illegible]. ௬௮

சென்றறுவை [illegible] பெருமான்
[illegible] - [illegible] (க்காம
[illegible] பொற்றுத் [illegible]
[illegible]. ௬௯

[illegible]
[illegible] - [illegible] (டு
[illegible]
[illegible]. ௭௰

கொண்டாடுங் [illegible] கண்ணாரக்
கண்டு தொழுவே [illegible] - [illegible]
அழகிருந் [illegible]
சமனை [illegible]. ௭௧

என்று தொழுவேனெளியேனெளி [illegible]
கொன்றையணி தென் [illegible] - [illegible]
கனற்பொறி [illegible] திசைக்குள் [illegible]
தனை [illegible]. ௭௨

பறிப்பணிந்து [illegible]
கற்றைச்சடையா [illegible] - [illegible]
கொண்டலோ [illegible] கொண்டெ [illegible]
சண்டனைக் கண்டனார் [illegible]. ௭௩

ஆறுபோ [illegible] கொண்டையயல்
[illegible] கோமானே - [illegible]

கும்பமுலைக்கிங்கனுறுநற்கொந்தளகக்கொப்பைவெறுந்
தம்புதொடுத்தங்கசன்விட்டான். ள.

காணப்பெற்றோமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றோமினிமேற் பெறாதே—சேணிற்
புரம்பரம்புரிந்தெப்புரந்தாண்டருக்கும்
பரம்பரந்தருஞ்சிற்பரம். ள(

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்டேன்றெளிவெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகூப்பிட்டேன்—வண்டேகேள்
நீண்டசெம்பொற்றாண்டகுஞ்சிதப்பூண்டசெக்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றாட்பூந்தசந்தனைத்தான். ளக

சேகோடும்வெளிதிபொங்குசெஞ்சடையுஞ்சங்கிணையும்
நீகோடிலாவிருகொன்றைப்பூங்கோடும்
சந்தரத்தாந்தாந்தந்தாந்தரந்தாந்தர்
கந்தரத்தாந்தரந்தந்தரப்பு. ளள

பல்லாளகண்டாவிதைநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு—பொல்லாத
சித்தசன்சரத்திலெரந்தநித்தகன்னைமுத்தடங்கை
நந்திழந்திடத்தயங்கினாள். ள௫

பூவணைமேறைப்பட்டம்போர்த்தாதிருப்பவனைக்
காவுநொந்தாரெந்தானெருந்ந்—காவிய
இருவிழியிறக்கைப்பிடிக்கைமெய்க்கமதி
அக்கினிதாக்குமென்பா. ளசு

தாணடாரென்றுதனதுதனியிருந்தேன்
ஆண்டவர்வந்தென்னையாண்டுகொண்டு—மீண்டுமென்
தொட்டகுஞ்சரம்பிறைசெங்குஞ்சொற்றமாந்தென்றனைத்தையங்கம்
அட்டவெண்டிங்கட்குடைக்குஞ்சம். அ0

பந்தளவுந்தகளபந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளபந்தும்பியுந்தழுவில்—அந்தமுனை
தந்தனமலிந்தவிடைந்தவரியுந்தளம்
வந்தகரிந்தமயிலே. அக

தேசமதனிற்பேசந்தேவாசிவாசிமன்று
வாசமலர்மாலையணிமார்பா—தேசமொடு

நாடுமடமாதுமதனூலுமதியாலுமிக
வாடுமடவாளையணைவா. ௮௨

பாரதனிற்பேசும் பரமனைசிவாசிமன்னு
சீரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்—டோபர்கரும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திசங்குஞ்செக்குடங்கம்
பங்கயநதண்டெங்குமஞ்சும் பார். ௮௩

சித்தசனூல்பாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளே பிறு
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே-நித்யப்
படிக்குத்தணிகைப் படித்துத்தவித்துப்
துடிதத்துத்திகைதத்ப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்றேநடுறவானென்—செய்யமலர்த்
தேனைவிடுபூவைமுழு தின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருசாக வில். ௮௫

வேலனைவேலரோர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனைசேனைபதி வேளே-சீலனை (னைப்
சோங்கரும்பிற் கொங்குகொங்கைக் கூந்தல்கொண்டாற் காந்தளங்
பூங்கரும்பிறகாங்கடம்பிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல் தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ கடவூரா
நீரணங்காவேனைநப்பா நீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காவ்சங்கரா. ௮௭

பேதையென்காணப் பெறுவதெந்நாள்வேலவர்க்கோ
தாதையேசெம்பொற் சபாநாதர்—மாதவைத்துச்
சாததுலங்கண்காடேத்தவும்மிந்தாப்புபங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தாகடுஞ்செந்தாள். ௮௮

கல்லாமுநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே—பொல்லாத
பாதகப்பாத்தைவைத்த பாசமெத்தமூற்றுமத்தைப்
பேதகப்பாத்திவிட்ட பேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமரன்முரு
கையனைதழுவியணையாநாள்-தையல்

மதியமுன்றுமலைக்கீழ்ன்று மதன்னம்புபடவுழன்று
மதிமறந்தாமிகவருந்தாவாள்.

வேலாவிராலிமலை வித்தகாநின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள்-மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனைகதி வசிரப்பதக்கமொய்த்தீ
கட்டிழைக்குறைச்சிறுக்கி காண்.

மையுமலையும் வளைபுயிழந் காண்மாது
செயபும்ஜிதமென்ன சிந்தசவேள்—சயயும்
தனிச்சாதனைநதப்பகறருக திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்
கணத்தினிற்புக்குரைத்திடத்திக்கா. ௮

வைக்கிடவேளாவி மருமதகினஞ்சம்பால்
எதகினாறுமரிதைக்கா மீசமே—நகதுதிர்கத
முக்தாகதினைதனைநவைத்திழைத்தலத்திரத்சையுற்ற
மத்தகதகினத்திமெத்தமால. ௯

பாகாகாவின்சொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமனகலையாலவாடுகிறாள்-சீகாழி
மாநகரிமேவுநிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
கானனிவமாளவடுகா. ௰

அம்புலியூசன்னைபடை மின்பணிமின்கள்
அமபுலியூர்வின்றுலனையாளவர்கள—அம்போரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலனிவாக்கரிய
கத்தினியனதகியிடத்தான். ௧௧

வாடுகிறாணின்மாலைவாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறாளாரூர்த்தியாகரே—நாடி
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுநொந்துகலைபிழந்தமான். ௧௨

நீரோதிருவழகர்நீரோகரியமுகில
நீரோதிருமலைமேனின்றருளவோர்—நீரோ
வளர்ந்தசெம்பகங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால. ௧௩

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியநாள்—நித்தமுமே

பின்முடுகுவெண்பா.

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களும்மங்குந்தயங்குங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௬௮

நாராயணசேரகுராமபத்திரசே
காரம்பசுமேய்த்துக்காளியன்மேல்—நீரோமுன்
தொக்கணகதிககணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௬௯

உருகின்னாமமொழியிசொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்செருக்கோ—பெறுகிறதோதா
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௭௰

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைமின்கொண்டுவாடியனை—லாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமிணைரண்மெலிந்தேதோடி
வந்தாள்கலந்தாளுநயாய். ௭௧

மீனக்கொடியானே மின்னையணைவதற்குத்
தானனைவேவந்த தயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனைனைநடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்தன்னுயிதழா. ௭௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ—சாலச
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௭௩

நீரோசிதம்பரனார்நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசடலைக்குனித்தனரா—நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுக்குறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௭௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—சாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௭௫

வண்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கிக்கரையேற்றாய்-சென்மதனு

ஞாலையுண்ணுமலும்பின்னோர் மூலையுண்ணுமலுமண்
ணுமலைபின்னுமூலையம்மா. ௱௬

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன்-மாகடலூர்ப்
பூதநாதாவேதகிதா புவிதாதாதேடுபாதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரியநற்றவிதன்ன கர்ப்பனையோ-பார்தனிலச்
சூதுசுற்றரங்களத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௱௮

சச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்தரிசித்தால்
இச்சிக்கச்சாலைபினாளின்பமகார்-மெச்சிக்க
நித்தநித்தமவிதநியுற்றங்கிடைகளத்தைப்பெற்றமுத்தர்
பத்திமைச்சித்தத்தகளிக்குமபாா. ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி பங்கரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னையடிவம்மையுற்றுப் பேதுறார்-முன்னைவினைப்
பங்கமுந்தவிர்ந்துபேரை சங்கபுந்தளர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணக்கிடாது சேர். ௱௰

என்றுமெங்காமிச ரின்படியைத்துதிக்க
அன்றுபவினைவிட்டகலுமே-குன்றல
தொங்கிட்டதோதரிகிடதோதரிகிடதோதரிகிட
தங்கிட்டதாதரிகிடதா. ௱௰௧

முன்முடுகுவெண்பா.

திலகமெனுங்கொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்ற
அலகிலபமபாண்பயந்தவனைபகந்தா-தங்கமென்னும
தேகதகேதகேனகுமரவா செய்கட்டோமேனபணிரு
வாகுப்பிறமேனபெருமானே. ௱௰௨

கன்னிபுதநன்னிலவு கன்னவிதழின்னலவு
பண்ணுநகைபன்னமுலை பன்னிருகை-மன்னவநின்
மின்னயிலைபன்னவிழி மின்னவிடை-பின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறிவாய. ௱௰௩

உக்ரவிரிபுக்ரகட ஓட்கவடவெட்பொடியர்
சக்ரகிரிதகபயாலுர தாண்டமே-விக்ரமவை

வேன்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்சரிய*
மான்மருகனேறுமயில். ௩௰௪

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வந்தனங்கனம்பையுந்தவந்தெழுந்து-கிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபோலாது நீநிலாவிலேருலாவ
வாசலாமுலாசவேல்வா. ௩௰௫

வாமமேவுசிதாசி வாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம-தாமமேவு
கொங்கைபங்குரும்பைபம்புமின்னைகொண்டல்கண்டாசந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். ௩௰௬

வெண்பா.

அங்கியாறாதியானவீருமதிகரும்
தங்குபானிமைபிரண்டுந்தநிடவே-பொங்கும்
உரைக்குங்காண்மைஞ்சற் கொருவருவுறற
துரைக்குததுரையேநீ சொல். ௩௰௭

அங்கியூர்தி ஆடு-சித்திரை-அறுபதி-இடபம்-வைகாசி-டன்றி-வராகன்.

இத்தையனையவுருவில்லான்வீடுப்போதே
வைத்தகரையோதடுக்கமாட்டாதே-சொர்தால்வும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யபாலகோணன்புபதந்த
செங்குவளைததாரினையேகேடு. ௩௰௮

இதைதயல்லைப-போதேவு-புஷ்பராகம்-தகர்-ஆடு.

ஆக செய்யுள் ௬௱௰௯.

கூடிகைமுத்துப்புலவர்பாடியது.

விருத்தம்.

காமடியபச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கட்கூரெட்டன்கமலபூதி
காமடிதொட்டாளுலும்வாவலைப்பார்காணோனங்கணைமாசேவ
காமடிபடடிடுபேரிவாரிதியாமிவளேயெவர்காப்பாரோகண்
ணுமடிவிட்டிறங்காதேபேதையின்மேற்கணைதொடுததார்காமவேளே. ()

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசசெட்டாகமலக்கண்
ணே, கன்றுதொட்டகைக்கணையுங்கைநெகிழ்ந்ததறியாயோகலையுஞ்சோர்க்க
கன்றுதொட்டரவிக்கையெல்லாங்காமவம்புகிழித்ததுபார்கருத்துங்காணே
கன்றுதொட்டுப்பட்டவிட்டுப்போன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வளவனைநோகவிசை வளர்த்தவெங்கடேசசெட்டன்மருவாதாளில்,
வளவனைமாரையும்வெறுத்தாண்மாரனும்பூங்கணையேவவருந்தியேய, வளை
மனையேநினைந்திருந்தாணமடமெழுகவுறியாளாய்மருங்கிவழுதே து, வளவு
னையாடையுமிழ்ந்தாள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே. ௩

பாகப்பாவருமையறியிளசைவெங்கடேசசெட்டாபாகக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணியேறிவறுங்களிற்றைப்பார்த்தாளங்கோம்
பாகப்பாரிக்கவராவொன்றுளமதியுதிக்கப்பயந்தேயிசன்
பாகப்பாவையிணுகமாறுளயானின்றெடுத்தபடைதானே. ௪

கருககோட்டையாளுங்வெங்கடேசசெட்டமேந்த்ரனென்னைக்கலந்த
போகக்; கருக்கோட்டைகாணுபடிசங்கியேமுன்போலின்னுங்காமனுந்த, க
ருக்கோட்டைநிசர்வினைமுறுகவரக்காணிலுங்குன்மாவைக், கருக்
கோட்டையம்பிளையும்பறிவெருட்டுதலைவாசகைடக்கததானே ௫

சந்தானமென்சர்க்குபாராமுத்துசமிசகோசவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகுமாரசெட்டனைந்தழுவாவாய
சந்தானமேசரிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிற்சசியேபோமா
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குகதானே. ௬

திருமாலையம்புதொட்டசிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தானுள்ள
திருமாலைபந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொறும்போயுன்னைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன்றிருமின்றானே ௭

மாதங்கக்கோடிநிலவுறைக்குளிளித்தானுமங்கைமிழியேகம்ப
மாதங்ககோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசெவாரா
மாதங்கங்கோடிகனுகைடலொலிககென்செய்வனினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவுமவைசைப்பமதியகிரியே. ௮

தமிட்டாளுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்ந்தவெண்முரசுசக்கங்காது
தமிட்டாவெனப்புலமையிளுசிறுபெண்தலிதபாதுதணியலெழுத்

தமிட்டாபமெ ரித்தின்முகாபூந் தேவைபுணரச்சமாம்வாணர்
தமிட்டார நரக்கெஞ்சியுமெக்கனோட்டேந்திரமகிபாதமிழுரேறே. ௯

பாதசகதாருக்காயர்பாயன்மிசைப்பூவைமுலைப்பணைப்பிமேம
காத்துவசப்பட்டாளிமலர்தாற்றுவாரளைரா துவமேறொட்டிரெழ
மாத்துவசதகொருகணையாவெர்தவெங்கடேசரெட்டன்றாவாநாளிற்
சாதுலைசக்ராங்கனவே,களிதிருந்துமுடிபாதுசாற்றினனே. ௰

நிலமாதுதிலகனெங்களிளசைவெங்கடேசரெட்ட நின்னைப்பார்த்த;
பலமாதுவதனமார்பெர்ப் பாலிரிகண்டாய்கேளேயென் னையாமேகங்,
குலமாதாங்கமெனறுகிளமைபின்மேனமாரன்வருங் குறிசைப்பாரதனர,
சொலமாதுகுலுங்கையுமேல தொய்வனைபுகரோறுநின்ற துணிவுதாமே.

கலக்கடமானத்தொணிமையப்புறுகபணையலைச்சடையார் கால்சாய்ந்தோட,
பெலக்கடமாககளிற்றையடசுதப்பெலர்சடேகரெட்டன்பிணைய
மித்தான், கிலக்கடமாமாக்ரூபிமெயமாசெருகடற்கிருணியசடைச்சடர்குகெ
ன்றற்றேனை, விலச்சடமா மதப்பாய்லே புலைநசமைடைவாசல்க்கவெருட்டு
வேனே. ௰௨

பங்கப்பாக்கைவிலெவத்தாமடையான்கமலசேக்கையாமா
தருக்காங்கம்பமிறதுவைமைபின்னைசலெகடேசரெட்டன்றழுவாநாளில்,அ
ருக்காங்கம்புரந்திடவுமயபுவிபுபொரபவியோரசசேகனடாய்; உருக
ரங்கம்பாந்துடைக்கயுருககாயமபிதங்காவென்றுநகுவாளே. ௰௩

பொரக்கைச்சமுற்றவருங்கிரங்குபவெங்கடேசரெட்டன் புயங்கண்
மேல், உரசகலசகபறதகணைபகன்விரிக்கமலைனசெய்வாளோகோ
கிண்ணைச், சாக்கலைக்ரமியன்கனடந்த செபபலத்தானைதிரண்டதனைதி
றாடே, வாககலககனணிருத்தராளைபாடினங்காள்கண்டசெயதி வழுத்
துவிரோ. ௰௪

இத்தரமேசசகதனிவாரென்சகிமார்வஞ்சகிமாரென்றல்லேளாட், புத்
தமேவததனமேபுண்பமேபெனபுகலவேனபுவோர்சேபோ தத்தாமே
கத்தினையாய்நதழைககவெஙகடேசரெட்டன்றழுவினுமேல், அத்தமேறி
த்தனையுமுணுலேவினைத்தனரேறொருநிலாவே. ௰௫

கொட்டமிடுமருவலர்களிட்டகற்கோட்டைகளனைத்துங்கொத்திஅ
ளாகவட்டமிடுபரிகுலமைடதாரேசந்திரனைனையமருவாநாளில்அட்

டாதன்கோதைதனைத் தகர்த்தவழியே தென்றல்வந்துசவைத்துத்தள்ளி, விட்டயெழுமக்கூட்டைமின்சக்கட்டாகும் மென்னையன்வெண்ணிலாவே. ௰௬

புவிக்கதிப திமிளசைபுரந்த வெங்கடேசசெட்டன் புலவோர் சொல்லும், கவிக்கதிவள்ளலெனக்கண்டாசைகொண்டாளுக் கமுதைக்கரைத்துப்பா வொர்த, தவிக்கா நிலைவளமேவுறுப்புக்கடசியேமுகத்தைத்துடைத்தன்னிரு, தவிக்காதிலேசக்காறுறுபவைசதாநிவளமமத்தைகைகுத்தானே. ௰௭

பொருவாசிக்கொருகுலனிளசைவெங்கடேசசெட்டன் புயங்கண்டாயோ, இருவாசிக்கொககைபெயுந்துவணிதிருத்துவனெயகேகேது, மருவாசிகருக்குழலைமுடியுமைகுறுதரிபபிடந்தான்மகளேசச்சி, தெருவாசிகவேதுயவலைகமருந்தான் பெயமரந்துதிரிகிறாயே. ௰௮

போவிசையருசெலுத்தவெங்கடேசசெட்டபோகநிரன்மேற் புதுமால்கொண்டேன், காவிசைபுகசமானகருப்புவில்லவனேத்துவலக்கையாலெய்யும், சாவிசையங்கதிலைநதுணைதந்துருவியப்புறம்போஞ்சகிக்கமாட்டேனா, இசைவிசையப்புகுந்தொனிந்தாசினக்குயிலதாணீருமெனக்கிரஙகுவீர். ௰௯

புடவிடனடவுடைபடவடவைசிதறவாரொருதகார்ச்சிறும்
கடவிடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசசெட்டனருவான்முன்னே
அடலிசட்வுனதுருடையவமைதாயகேயகவனிலதேனை
நடவிநடசிமிமுடுகதொடுபெரிதியுநயமிதோராங்கண்டேனே. ௨௰

கற்றனமென்றுசெகன்சொன்றனிபொன்றுன்றநயனம்பாற் கலங்கித் தாபம், உற்றனமென்றமுதாகசதனையபாதநெஞ்சேயுணர்ந்தோர்களனை, பிற்றனபினைனதுசவுமிளசைவெங்கடேசசெட்டனினியநோக்கம், பெற்றனமினுமையினியெழுந்தபயனமாதாலபேசார்தாமே. ௨௧

ஆருக்கேயமநனெங்களிளசைவெங்கடேசசெட்டனன்பையீசன், கருக்கேவிருந்திட்டானானலாகள்செங்குநிதத்தைசொச்செங்கை, வாடிக்கேவிருந்திட்டானமாசராவியெலாமலாகணைகவாளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டானவெண்மதிக்கெனமெனயதிலை விருந்திட்டானே. ௨௨

அனங்கலக்கணைநெகரியாசெருபேடைதவிசமிலட்கதிகைமையோ
மனங்கலககப்பக்கமில்லயுமன்னனுரியாதவிருலவாராதலே

இணங்கலக்காணிருகுத்துத்தேடுகின்றாள்வாடுகின்றாடிரண்டகும்பத்
தணங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே. ( )

எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலைழைக்கிருத்திலைக் குத், கனக்குடமனையாரவெனைத்தழுவாதமனக்குறையைசகியசொன் னேல்; உனக்குடம்பெலாமபசக்குமபாலனழுங்கைசக்குமழுகுற்றகொங்கை கனக்குடமகாதலிதானிகேட்கு மதன்படைபடும் வந்திணிகனைக கலக்குகு தானே. ௨௪

மாலைமணுமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியச்சாக்குங்
கோமைமக்களிறநிதமிளசைவெஙகடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திவலையருந்தாளசிறியாடகுமசிக்குமென்னபாகையோமேனி
வேலைநமிக்கலத்தைவிட்டேயெபூந்ிலைநதகாகமெனமெலிகின்றாளே. ௨௫

துங்கியராமாங்கியாசவன்போலவாவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாசாதநாவெருநதுவதறகிரங்கநேயாத
பாங்கியராமாவெனக்காண்பார்தநமருவாய்கலந்தன்படைக்கையாள்வான்
வாங்கியராயாபூமாவிளசைவெஙகடேசரெட்டமன்னரேறே. ௨௬

கனத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைநொண்டமையல் கண் டிருந்தா, வனததுவரைசென்றுமலைகொய்திலீளையெங்கலந்தான் வந்தா னைப்போ, அனத்துவரைப்புரந்கிதவு சொல்லாரைத்தாக்கியவர்த்துருவ னேட்டிச், சனததுவரையாக்குமவெங்கடேசுரெட்டயேந்திரனேதளசிங் கேறே ௨௭

திரும்பலிககுமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போததப்பாதுவலத்திருந்து
திரும்பலிக்குமலைப்பார்க்கிறசெயமடிபெண்ணேமதனன் செங்கையாலெய்
அரும்பலிககுமென்னபயஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்னதிட்டந்தானே. ௨௮

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமுலைவிம்மாளுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதனைறன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அன்னமருந்தென்னினுமீதென்னமருந்தென்னவிண்ணுதயர்கின்றாளே
சொர்ணமருநதமிழ்ப்புலவர்க்குதவுமவெங்கடேசுரெட்டகுணமாலே. ( )

கடைந்தவமுதுண்டிளமார் தனிசேமுத்தம்பொரியச் சகிக்குமாவன், மடங்கலானைப்பாயும் வாறுபோற்சீறுதென்றல் வருமாசொர்ணக்,

குடங்கலாமதிதனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார் கூடியுக்கம், தொடங்க லாறபவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டகுணமாலே ௩௧

திருவிருக்குமணிமாபணிாசவெங்கடேசுரெட்டதிரனென்னே, மரு விருக்குமணிகணவனெனச்சோரநாண்மோசுமயக்சுதகாண்மேல், திருவிரு க்குமணிவளையு மேகலேயிஞ்சோரதிடு மேன்மேலுந்தேன்பால், அருவிரு க்குமணியனுமகாந்துந்தாளமென வருசகணணருவிதானே ௩௨

குருவடியைவணங்குமவெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போய் இருவடிவெல்லாமபாருவிணையமீட்டணுராகமிசைத்தனேகந், தருவடி தெள்ளமுதநவாசமொழுகும்படிபடிசெவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணே யினிமேன்மகராசியாயசுகந்ததுவாழ்குவாயே ௩௩

கன்னியுன்றன்மேறபிரியமையாமற்றோரையிலளகண்டான்மூன்று, மன் னர்தனிலேயொருவன்பெயரையடிகாடிஎழுநதுவாளனத்தைத், தென்ன வன்றன்மாலேயென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தாயதீததாலேயா, ந ன்னயகுணகாகுமாரவெட்டராஜேந்தாகளினமாலே ௩௪

பொன்னிலஙகைராவணனேவென்றவிடையாடகளகர்புளகக்கொங்கை, தென்னனேநேராயிருககுஞ்சொலவார்த்தைக்கண்டுபயந தேன்மகாவிற், ப ன்னிவடிவூாகணிதமப நபரம்பையாகுமிவட பரிந்துசேர்வாய், சொன்ன மொழிதவறுககுபறுவெடடராஜேநதாசுகுணமாலே ௩௫

மெலககணககாபபொருந்துவோமெனவேளேமணங்குறிகநும்வேளேபா ர்த்து, நிலககணககாமனனடபிருநதுருநதாபபாயவென்மேனிசைத்துளெ ண்ணிச, சொலககணககாகவழககாநானறிந்தவளாதெரிநதவளாதுயாமெல் லாம், இலக்கணக்காரிகைதோந்தகுமாரவெட்டபூபதபாவியம்புவாயே ()

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேறகண்டுயிலாளாக்கன்மெள வி, நிரைத்தசந்தனம்பாலே தடைத்தமருதபபன்வாநினேயாளன்னே, இ ரைக்தசந்தனமபாலேந்தாரறுமென் றுமேளபாவைபிடத்திலேசென், றரை ததசந்தனம்பாருக்குள்ளிலேயோ திவாகாணுரொளிக்கின்றாரே ௩௭

அரமியஞ்சேர்க்கிளவாழைக்குருத்தைகவிரிக் ததிற்கிடத்தவந்துவுஞ்கு டா, காமியகொளளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனேக்கண்டுதாய்மார்,

சாமியங்குதோவிளையோவெனமுக்கிற்கையைவைத்தார்சத்ய... யமைத், தி
ரமியங்குங்கிளுவைமருதப்பனுக்குசசெய்திசொலவிதசெளிவிபயிரே ()

இரிந்தலரிகலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்தலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானனுசெய்யானோபோவேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்சேழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியமவாநதாலென்செய்வாளே ௫௯

வரைத்தூற்றுநெடுங்காடவெழிப்புலவோரலையாமல் வளர்ந்ததாயபோல், உரைத்தூற்றுடலைபுரந்ததுமருதப்பனெனும்வள்ளேசோரன், கரைத்தூற்றுநறுப்பாலுமன்னமுங்கொண்டேனானகண்டேனோ, தரைத்தூற்றுமென்விடுததுதாய்ககிழவிகூடநின்றுசலஞ்செயதாளோ. ௬௰

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பநினசெவனமுறை, அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமனைவேலைவடாளையோவாளைமுசு, குருந்தாக்குமதைவிரிததுக்கிடததிலுனுருகூடவெபுநதுகொளவாளகாமக், கருகதாக்குமுதநாதன்கங்குலவாககணடிமுனைக சணடினவோ ௬௧

எடுத்துவரிமுறைதனிலிடைமைத்தகுறிபலிரதமேரன வெண்ணிறதந்த, வடுத்தவரிதழுககேறுபெணகணிவாய்மடுதது நுருசுபானைப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றுநசொலபவராவளந்திலனைகடபதிபோறுசென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருநதிருமலைவேலப்பனிதைகணடிலானே ௬௨

பொருநதமாங்கச்சாக்துக்கல்லாமல்புலிக்குப்புறமபோவென்ன, இருந்தமாஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதூதாணி, கருநதமருமமனையளியேயென்னளியேயாசசியாதங்கலையவாரிக, குருநதமாங்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே ௬௩

இருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடறசோலைவாரிக், குருதலகுவளையொதுக்குங்கூடலிலவாழ்திருமலைமேல்கொலுவினிபோய், இருகலகுதலைமொழியாளிதனைமாலானுளென்றிசைததேயனமை, பருகளகுவளைத்தாளையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சொபனஞ்சொன்மானே ௬௪

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றரியார்பெண்டீர்
கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலைச்சின்னேப்பகனவானுனைசப், பொருக்கரை

யவளைவென்றலைக்கோதிமயக்கினைதுபிக்தமூர்ச்சைத், திருக்கரையவுடத
மெடுகைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றாளே ௬௫

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொறிவ
ண்டர்கள், செருவதற்குப்பாழ்விசயன்திருமலைநேர்ந்தான்வரச்செய்வீரி
ங்கு, வருவதற்குத்தாமதிக்சான்மாலையொன்றுகேளந்தமாலைதானுங், த
ருவதற்குமதியானேன்மையலையாயினுந்திருப்பதராச்செய்வாயே ௬௬

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்மயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழியீர்திரண்டமேரு
பந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையாலுரைக்கும்படிநீர்கேண்மின்
எந்தனெஞ்சோதவெங்கடேசுரெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன, சந்
தனஞ்சுமோவந்தாற்பூசலாமெனக்குமதன்றனக்குந்தானே ௬௭

விருத்தப்பாவித்துறையுடவெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாய்ச்சொ
ல்லச், சுருதப்பாவனையுடனள்காமனரவிந்தமலர்க்கணையானெஞ்சில், இ
ருத்தப்பாவையொருதகாவெணையுமவள்சகிதணையுமேசுருணீ, வருத்தப்
பாத்திரமளவேயணைசதுவால்திருமலைவேல்வரிசைமாலே ௬௮

விருசரமேவலவரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவவேண்டி, தா
றாமோகவன்னடைந்துதுவிட்டாளனமருந்தானெங்காள்கண்ணீர், ஆறு
தரமேயாபரணமாவடுவைவிழுலையாழையூடே, ஏறுதாமாச்செவியைத்து
ளைக்குமெனமேயோலையிட்டாளெனைசொலமாதே ௬௯

இந்கோடிவிளப்பமெனவிருகோடியிளம்பிறைக்கீற் றெழுந்துவானில்,
முக்கோடிவனப்பமறைமைகோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பாளோ,கொ
டிகோடியிரையாடிசகருடிவானைசகர்செழிக்கவருங்குமுணுவெட்டுத், திக்
கோடிப்புகழ்படாத்தவட்டமலையாகட்டமலைமுனசென்றமாலே ௭௰

செஞ்சுமோசங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமனோவேற்கிரியினனீர்
அஞ்சுமோருஞ்சுமந்துபெறறபலன்கிடைத்தவெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதகக்கணைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்துகலங்குதேஇழை
நெஞ்சமாதப்பலுக்குநோந்தொருவனைப்பின்றொடர்ந்துநோகின்றாளே. ௭௧

திடக்குவடக்கடக்களிற்றான்கம்பளவல்லக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்வ, கு
டக்குவடக்கடற்காசன்மலைபாண்டியாசன்முல்லைக்காவெந்தன்னை,மடக்கு

வடக்கணசெய்வண்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேசி, அடுக்குவட் க்கயமீதின் சடகருடக்காதினிமேலறிந்துபாரே ௫௨

இலக்காரமணிபாள்கண்ணிமைபொருந் சாண்மன்மகளுசெய்தபுண்ணி ன், கலக்காரமபெய்தனக்கதிர்பதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்கனன்று ளென் றே, சொலக்காரம்பிழமாகவிலக்கணநாறகவிப்புலமைத்தொண்ணூரேலார்க் கும், மலக்காரமருளவிசயகிரிவேளொருசினேனைப்பதிச்செவ்வேடகே ()

இப்பளப்பாறையிற்படுக்கச்சொல்லுநீர் செடிமறைவேவாவிலேச்சுழ, உப்பளப்பாவையுமாசகசாரமெரிநேவெகுகோபிபுமனைக்கண்டால, கொ ப்பளப்பாக்கினுமபாயங்கேபளிப்பாரசினுமபாவப்பன் குணமிலைாத, துப்பளப்பாவிருக்குமசையாமிருவைமருகப்பாமனனு தமிழ்தகோமானே ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திரணத்தபண்டினைடிளாளருவரந்ததுவிநவிருப்பாகிமே
வைரசபதிரவியபாகசெனவுமேயறங்கொணமகடகெனசெயுமேனியா
சீரசந்திரகாவிபிடக்கயாசிகாவுதத்தனடதூாததண்டனோரண
வீரசந்திரகிரிநராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமாசனே ௫௫

தடக்கயத்தலைசொலாமெடுத்துவாசராச சோலையில் வந்தானெனவ ளைக, அடக்கயத்தைாயு தாயாகொனருலவெறியாடடுத்தாணிவளாசையை த்தீரகுமா, கடக்கயத்தடையாா புவிகைகமகாணடுகட்டுஞ்சந்திரகாவிடா லெனுமா, இடக்கயத்தனணிலேநாடுமாமணடலேசுராவெங்கடேசுசெட் டேந்தமனே ௫௬

கலகைவாளியையாதபொமென்றறகாறுககாநறுவளோமடவாவ ளைச, சொலக்கைவாய்பொதமெய்சோருதிருககவுபதோகைமோகமதொ லையாதுபாவையா, உலக்கைவாரியடிசகுவகடாசலகதநதயனேகணேயான் றின்மராமர, நிலக்கைவாவிசயபபாரதமதயதமாமண்டலேசுரவெங்க டேசுசெட்டேந்தமனே ௫௭

குரங்கிக்காய்ந்திளதெறுமன்றிலுமகோபமகொணடதனுன்மாதமோ துசெய, வரங்கிதகாபொரவாவெவவையுழைப்பாமறுதகுபபேசவும்வாயிலே மாங்குயிலே, அரங்கிக்சாலென்றிருந்திசைபாடவுமாறுமோமயலாற்றுத பேதைக்கே, இரங்கிககாவிகமாககாசெகழமண்டலேசுராவெங்கடேசுசெ ட்டேந்தமனே ௫௮

காணவாசணமுலையாளுக்குத்கானவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
பூணவாறுமடியாளிவளகண்ணீரானவாறுமறியாயின்னரன்மோ

வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவாணவாவளவாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமாரசனே ௫௯

துரையதநந்திதலைமுலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்நாளோவிரகத்
தை, விரையதநந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க் கென்னசொல்லியுந்
தேற்றுவேன், தரையத்நந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புய
டத்தனணிமுலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திநடாத்தியமாமண்டலேசுரவேங்க
டேசுரெட்டேந்தானே ௬௰

அந்திராமனைமுன்மேலென்றுற்பகலடங்குமோமையலாலுமையநீ, வ
ந்திராமனமபேதைக்குவேளமபுவசிராயுதம்போல்வந்துதைக்குமே, முந்
திராமனம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியாளேயிளசைவாழ், இந்திராம
னுவேந்தாசேகமண்டலேசுரவெங்கடேசுரெட்டேந்தானே ௬௧

கொடிநகத்ததுமமலையுமடக்கிநெற்குறியும்பார்த்துக் குணம்பார்த்து
ப்பாத்திந்தப, படிநகத்தததுவலேசோரசசோருமென்பாலனைத்துக்குன்
பாலனைவேண்டுமநாண், அடிக்கததத்துகளையுமபரப்பிமுதண்டகூடமு
கடுமபடியென, வெடிககத்தத்தும்பரியாதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலே
சனே ௬௨

பூசத்சங்கிமுலையும்புண்ணாக்கினீபோதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்வாது
மா, காசத்நந்தியதிருஞ்சுடுமென்றகாமபேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொ
ல்லுவேன், மாசததநதிசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமவப்பிட்டிடித்த
ளி, விசதுரந்நடாநதுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௩

ஓராவுண்டமிழமதிப்பிள்ளையூராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூரா
வுநணைகொட்டான்மதன்குமபராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம்குராவிதுடி
ப்பத்துடிப்பதநிண்டணைக்காசலந்துண்டிககக்கண்டிகும்,வீராகவராம
திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௪

சங்காரவையகழும்பழிக்குமாந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதைநேயமுடை
அங்காரவையழக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றேங்குமா
லே, கங்காரவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்கிய, வெ
ங்காரவையிடறுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத்தேய்வண்,
சந்தனத்தைத்துளைகுதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச்செய்ததே சந்

வந்தையன் இனிபுயாசலத்தாருமே வண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்வல, சந்தன த்தைத்தசங்கட்டியீந்தருள்தாமே முத்திமந்திரிமேந்தனே ௬௬

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமார்பொன்னைப்பூவைசாங்கப்பொருதத்தொனிக்கடல், பேரிக்குஞ்சரபும்போதுங்கென்றுங்கும்பெருமையக்குற்றுருகககண்டான்குவேள், சேரிழைக்குஞ்சரமுங்கொண்டுவந்தா போர்நிகறந்திட்டானினிவந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரிதாருமிந்திராநன்யராயலகுவைடாதாயனே ௬௭

சுகத்துவாரயிலாங்கண்ணிலெங்கைக்கலோபவாரதைக்கவழிதகென்றல், புகத்துவாரஞ்செய்காலைநாவேளம்மைப்பொருக்கவாரம்புயக்கண்ணிதந்துசேர், சகத்துவாரத்துளேந்தெனிளசைராசத்துவாரதனக்கோர்மந்திரியாய்வந்த, மகத்துவாரமேந்திரவசமுராவாகனும்வசவப்பசிரனே()

கருத்தவாளிலைபாள்காருரமகைமகள்வடாநின்றினபத்தை, அருத்தவாளிலையாயினிப்பேசைமீயாநிரானகரிதாகுமையாண்பார், திருத்தவாளிலையாத்தனைவைகலைமேருநாயருநாரியாகாநிணப்புலால், மருத்தவாளிலையாயில்வேறகாரவன்யயாயவைப்பநிரனே ௬௯

சேற்றிருந்தநிலவுமங்கைமொன்னினைவிருந்துநினைப்புமிளங்கென்றற், காற்றிருந்தசுகமூன்றுணைபொன்சுருநதிருந்தநாம் யாதெனுறுசொல்லுவேன், சேற்றிருந்தசெங்காமலைப்பூவினமேறறநுவிருந்ததுபோலச் சிப்மாசனப்விற்றிருந்ததுறையேதிருபலேவேழுராசவிவேகருமேலசனே ௭௰

திருகாரகவனந்தந்தகன்சுமி சேநதந்தடகமேனறியலூர்திபேல், வருகாரகவனந்தநதடங்கைகபைமருவுறாய் வர்ருச்சத்திணயிக்லே, விருகாரகவனந்தங்களஞ்செறிவேந்தன்பாவனைச்சொனியதிராந்திடப், பொருதாரகவனந்தந்தளஞ்செயபூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௭௧

தடக்சடக்கயலோவிடமோவிழிதாமரைக்குயிலோசியிழோதிரண், டிடக்கடக்குடமாமுலைமாமதனைப்பயவாடியுருகுசுல்பாணையா, உடக்கடக்குக்நமாக்குமபகனைனயுசிதவிகதிரசித்தைச்செயங்கொண்ட, திடக்கடக்கயந்தரதமலோகாசிதாமெவுங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௭௨

உரைக்கத் தகுவது பொருளாகியவொரு வன்மையினுங் கொப்பாயிவ
ன்கொடையை, வரைசகத் ததுவசாரணையோ ரீதமட்டுண்டோவத்துமுட்
டிதல்பாரகிலாய், கரைக்கத் தகத்தகுவள் புமெழுப்பிப்பூச்சக்ரவாளத்தை
த் தாசகைகொண்டது, திரைநதத்துவப்பரிபாமண்டலேசுரா வெங்க
டேசுரெட்டேந்திரனே ௭௩

விகடத்தநபெருங்காயபாரவேளவிடுத்தவக்கிரக்கைத்துருவினன், மக
டத்தந்தியயப்புகவெடித்தத்தநரிபிசைவெறுப்பாவளோ, சக
டத்தத [illegible] ரிதநிட்கூடியசக்கந்திரட்டைகுகத்தத்திரும, கட
தந்திருமுப்பயசக் குதாரவெரக்கேசுரெட்டேந்திரனே ௭௪

[illegible] வெடியாமலைப்பு, விருந்தியா
கமக [illegible] வருட, கொருந்தியாக
மகமாக [illegible] ணைவேண்டைமந்தா, வருந்தியாக
மகபோருநீரவெசலைவயாயவசயப்புராமன ௭௫

பண்ணைப்பமடபாகனைமுனைறிலடாறறு [illegible] நசோர்ந்துமயல்கேர
டு, வரு [illegible] களைணிடசேணை
யா, கலனை [illegible] பரநிகவொங்கடி, வி
ண்ணைப்பயப்பயபெனற்றவொருநசெவிராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௬

உன்னகாவடிப் [illegible] நடைவடிபாலைபாநதெகன, என்னைக்
காவடிவேண்ட [illegible] வயமாபைநருவாய், அன்னை
ரகாவடியாறகமகாகலத்தாதிகாவடியை [illegible], வினைக்காவடிவே
ளவெட்டேந்திசகவிராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௭

ஆரிசக [illegible] சநதனக்குண்டாகியேயினும், தேரி
சசந்தனமெசொலுவாயெனசெபிரசநதவசனைராணை சேறுவாய், பூரிச்
சந்தனைவிபயமாகமைப்பு [illegible] ஞானந்தினை, வேரிசசந்த
னமாப்பத்தபசெகவிராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௮

சர்புனைக்குவகருககாலமேபோறதக்குசாரவேலையொலிக்குப் பயந்த
னோர, காப்புனைக்கருமெனபெண்பிள்ளை மேவினிக காமாசனைடுதந்த
தொடுத்திடும், அமபுனைச்சுமனையேணைசாலிவளவிக்கருமிப்பூவி
ருக்குமம, பும்புனைகமணிதியணவயித்தவெப்புணவியா வெங்கடே
சுரெட்டேந்திரனே ௭௯

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைவெல்வரக்கண்டனன்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோவரக்காணேனென்னதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செல்வாயிலையே ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனேன்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெந்தனாகத்தைநூல்
அச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

அத்திக்குதையன்திருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குதையன்கருதெதென்னமோமதிசென்றுதனைக்
குத்திக்குதையான்கதிர்காட்டும்போவிழுகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையாமட்டேறுதுகாமன்சரங்களைந்தே ௮௨

கலவைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவைக்குந்தத்தரப்போகதைகப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிநாண்பூணைய
மெலவைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே ௮௩

முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்மூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்தகொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுணிளசையிலெட்டமனே ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுராண்பூட்டிமாரசாந்தனமு
கடத்தத்களிக்கதலைதோற்றுட்குத்தோதிறுகடாசலத்தை
நடத்தக்களிக்குட்பனைத்தக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொருடவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
மல்லுக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொல்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னுவெட்டேந்திரபாண்டியனே ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி.)

களம்வளைக்குங்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்பதுங்கன்வாரான்ஞ்

தவளைவளைக்குக் கடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைஅளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே. ௫௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூவிக்காத்தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணைபால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தகுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீரகணிதந்திடமே. ௫௮

வெஞ்சத்தமரர்துளைக்குக்கிருபலைவேலுமந்தால்
வஞ்சத்தமயபலுக்குராஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமரங்கசப்போரைவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சாத்தமராஞ்செய்யவோவலைச்சரியபாமே. ௫௯

வெண்பா.

புதநியின்பேர்குள்ளாயவேள்பொற்றொடிக்குமுன்வந்து
சக்யப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான்—நிததம்
ரூபகம்பாரவுமனுகூலபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசசெட்டமா. ௬௰

புதநி—மதி—சந்திரன்—சத்தியம்—மெய்—தேகம்.

அதநிலையூர்ப்பசுப்போக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே—முத்தமிழ்க்கெங்
காளுப்பகங்கனகநல்கிமுதல்வளளென
வாழுபவெங்கடேசசெட்டமா. ௬௧

அத்தி—சமுத்திரம்—ஊப்பகு—நகரா—அது—முரசு.

மன்னனவெங்கடேசசெட்டமாநிதிபாற்றுதூதைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைதிகைவண
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. ௬௨

கணை—காண்கிலேன்.

தண்ணமுதபாலிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசசெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்—உன்னமுது
மாமனதைதையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனதைதைபேசொடுத்தாண்மின். ௬௩

வட்பு—கச்சு—அதுகசத்தல்—வீமன்—பிரமன்—அவன்—அத்தை-சத்தி
அவிவாந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசசெட்ட
யண்டவிமன்கூவிபருவாநாள்-செண்டு

மூலையானுட்கின்னமுது கொடுக்கவொட்டுத்
தலையானுண்யான்பயக்கத்தால். ௬௰௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டயானுண்மேல்-தள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமூசுறற்பங்
கயவாளியேவானேகாண். ௬௰௫

கயவாளி-திசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும் பொருள்

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
நங்கும்விழியம்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
பெருவெங்கடேசுரெட்டபேர்தாயிவள்சசிபுற்
றூருடையானாரிடையதாம. ௬௰௬

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அல்புல்-தார்-பணை-மாலைஊர்-வஞ்சு அது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்ட-வேந்தன்பாற்சந்தரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்குத்தாவிலேயே-கையதிற்
றூண்டிந்தாலமென்றுமென்றுதப்பினுண்மானேயும்
கண்டித்தாலச்சமற்றான்காண். ௬௰௭

வில்லை-கருப்புவில்லை.

பூங்காக்கிஉண்டவனைப்போந்தெறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே-பேர்தகிதரும
பொன்னுடையானுடையசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா. ௬௰௮

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனாலுண்ணப்பட்டகாற்று அதை பேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன்-மாத்தூக்கி - இலக்குமியைத்தாங்குந் தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றான்றியான்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுகூறுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. ௬௰௯

அரன்-கொடி.கால்-பாம்பு.சிவன்-துசஸ்தம்பம்-அதை-நீங்காதது-இடபம்- அதன்முன்னிராசிமேடம்-அது-ஆடு.

கன்னல்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழல்லைத்தாரல்லா-தென்னசெய்தி

தையன்முன்பூமுன்னட்சரமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும்.

தையலென்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்—பூமுன்—அட்சரம்-பு அது-உற்றது தையல்—அதைக்காட்டுவது—மை—அது-ஆடு.

தாண்டுபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியை-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்ப்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு-ஆடு) ௱

கல்விநவைக்கணைகும்பகம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விஜயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவியப்புலியுநங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. ௱

கட்செவி-அரவு—அப்புலி-இருது—நங்கை-அம்—இம்மூன்றுஞ்சேரின்அர ந்தம்-புலி—வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது—தாமரைமலரிருந்தது.

சங்கநிதியென்னத்தழைத்ததழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுங்கிரியில்—அங்குகண்டேன்
மானிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளநடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேதந்திசிறக்கத்தான். ௱

மால்—மலம்—முல்லை—வள்ளல்-பாரி-நடு—அப்பாரியென்னும் சொல்லின் ந வில்—ஆதி—ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்—அந்தம் — கடையெழுத்தாகிய—தி- இருப்பது—பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல் முல்லை மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ரதாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின்—மேலு
மருக்கமழூரன்மாமணையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனின்று. ௱

மாமணை—இலக்மியின்-வீடாகியதாமரை சந்தி-மூங்கில்—மூங்கிலின்மேல்—தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெனத்தரணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன்வெற்றியில்—செங்கனரி
உண்டதுடனவனின்றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. ௱

அரியுண்டது—பூமி—அது—கு—அவனூர்தினது — சங்கு-அது-வளை—இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்—விண்டு—அதுமூக்கில் (மூக்கின் மேற்குவளை மலரிருந்தது.)

அழகிசக்கதேவிக்கனந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே—பழகுமொரு
கூந்தல்சாமல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம். ௱௬

சக்கு—கண்—ஏவு—பாணம்—இக்கு—மொழி-அல்-கூந்தல்—நந்தம்-கமை—பணி அல்குல்—ஆல்—அகடு—கனகம்-தனம்—மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரிடப்பேரிலாகதாழ்வுசொல்லப்
போகாதவேறுபுகலிலையே—பாகாந்த
சந்தமதுரத்தமிழ்கற்கத்தயனை
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௭

ஏகாம்பரிடம்—சனி.

திரைக்கலக்கிதனைசாலென்பதேசபிசப்பதேரேன்
னைக்கைகைகித்தைசயமேபு—உரைசாமொன்று
தத்தம்பாகண்டாவாசாரியோதுமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௮

திரை—கடல்—கலை—அதிற்றோன்றும் சந்திரன்-தையலிருப்பதேழு—அவன்மனைவிகள்—இருபத்தேழு-நட்சத்திரங்கள்.

சென்றநாந்தாரசோமுதிருளப்பூபதிபாண
மன்றலாந்தாராங்கிவருமளவும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையிலிடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில. ௱௯

ஏழாய்—பெண்ணே—இரு—அப்பு-அண்ணையில—மதன்பாணம்—பொருந்துவதனால்-ஏழாயிரம்பண்ணை—ஊரு.

கூண்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையிலைமணமருவுமா—தேன்கலையச
சந்தநாங்காவின்மந்திதாவுமிளைசநகா
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௰

கொச்சகம்.

நீகாவிதுராநெருப்பாமிவட்டுவிலக்
காகாவிதுராகதப்புரிவார்கன்னியாசள்

வாகாவிதாராமராமாதிமாரவச்ர
தேகாவிதாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௧

அங்காவித்தாரா வணைவது கண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாரா பதியேயென் றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௨

ஆக செய்யுள்-௱௨௧.

——()——

நாகூர் முத்துப்புலவர் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகடாத்தியடர்ந்த பூச்சரத்தைவாங்கித் தனதிற்றொடுக்கும்
தனதனுகதவிலாமின்போன்மெய்பசந்தசந்துசந்தேசொலென்றுணமினுள்
தனதனுகணதவொராம்மெனப்பையினிரதகம்புரிந்தசரணசரோருகா
தனதனுகவளரும்ப்ரதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன்மற்ற
கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டுகொண்டைக்கு ளேவினன்சேரத்தென்கோ
லோ,கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்ட
கனகனந்தம்பிளந்தநரசிங்ககாருததாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨

கடதரிக்குமதனுணவர்செயுங்காயந்தேர்த்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிகருமரிவார்கவேலன்முன்கட்டிறைதிலென்றுமொன்றார்க்குனி
கடகரிக்குருவிக்கனறுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்துதிகேமகா
கடகரிக்குகிருபாவிளைசைவாழ் கருணைமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

தந்தப்பாயிகடர்மருங்கம்பிருதாரையாயிந்தமாகைமின்னார்சந்தம்
தந்தப்பாதுகைநற்றவாய்புவேடாரெளிக்கச்சாமுல்லைதாசா
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலிபைத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்குத்தந்துதந்
தந்தம்பாதுகைதப்பிக்குலல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪

கனதனந்தனதாவளிறைலந்தக்கனிக்குமாமலையாமிடைமின்னினும்
சினதனந்தனமாறகூறரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய்

மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழும்பிரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுடுவோருடங்கிவாழ் வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே

இந்தக்காவலனங்கற்கோர்கவிசையா விருந்துகாந்துதியானென்னசெய்குவே
ன், பந்தசாவனமம்மைகண்டபடியெப்படியங்கேகுவன்பாங்கியென்றுள்
கவி, சிந்தைக்காவலைசந்திரசேகரதியாகசற்குணபாசயனேகரா
சந்தககாவலனேகுழிளைசைப்பதிதானமால்வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே.

இருபந்தர்மேடனும்பொர்ப்போதர மென்னசொல்லதிகசெண்மடங்கிவ
ன், சொருபந்தந்தசசிவிசையிலவதநனள் சொந்தமாகவுவந்தணைவாய்சுடர்
தருபந்தந்தயனியவெற்புட்பெற்றிற்றாய் நலங்கித்தணைப்புவோர்க்கெல்ல
ம், நிருபந்தந்தமனதின்படிக்கருணைசனைவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே

தாகலாதனங்கண்சமர்க்கோலஞ்சமைந்தபாணமெய்தான்பூவலவா
காகலாதனகுறும்பம்பொருக்குமாகன்னியேயணைக்கண்பாரென்றுள்புல
வாகலாதனமாக்கிலாகியமாவசந்தியாகவேதயா (னே
பிரகலாதனையுள்ளதிருக்கருணைபொருக்கியால் வெங்கடேசரெட்டேந்த்ர

மாதபந்திரணம்போலிருந்தசைதபலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன் கைச்
சூதபந்திரவோருகமாமதிசேர்ந்துகாணிந்தவேர்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கினியைக்கவ்விப்பொழிலிற்றுயர் புகழ்க்கமுகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனைதொழும்வெங்கடேசரெட்டமகிபனே. ௯

வருதகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்தபூவாளிவேள்கயலாழிமுரசம்
திருதகட்டுவசனமலைதென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்தியே
பொருதகட்டுவதனத்திற்சாடவேபூதறொடுந்தனைச்சந்திரகாவிடால்
விருதகட்டுமகிபாவிளைசைவாழ்வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரவசிரனே. ௰

சந்துசந்துகந்தாகந்தணிக்குளீர்ந்தடமருங்குதனமல்குற்றையலெழுந்து
கந்துகந்தாகணைப்போழ்திலுன்மோகத்தாது மொழிவனென்றேவந்தேன்
வந்துரந்துகந்தாகமுகாசலவாசகாவெனவாழ்ந்துமுன்பாகட்டுங்
கந்துகந்தாகப்பூட்டுங்கடாசலவெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௰௧

நம்பாக்கரையானை நாகியநாதா முன்புகழமை வேண்டிச் செல்கவென்
றம்பாக்கரையாயளிப்பத்தனைத் துருவிலாமதன்யுத்தத்துக்கென் செய்வேன்
அம்பாக்கரையானைத் திற்பாளயமன்றிறங்கியடர்ந்திலங்காபுரி
வம்பாக்கரையாக்கத்தாலவென்றமாதவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

அத்தன்கண் ணூர்ந்த கோதற்றுணறன் மாதரொலரிபிர்மாதிக்குந்தோற்று
ணவன்மகா, எந்தன்மாமனையென்றந் தமையனென்றே சொல்வோன்கணை
யெய்யாமெய்கிற்றன, தாராப்பூவுமே யுறுமியொரு கவிகைகீழ்விறகா
ர்தாரூணமபரி, சுந்தனமனுமருபா வெட்டேந்திரனசோதரா வெங்கடே
சுரெட்டேந்திரனே. ௰௩

உமையாளசியமாநடபிரான்வளியோமதனே நந்தனத்தாணுனைபணிற்ந், து
மையாசியமாய்நடட் வெவென்று பொறுமியலைணபுணபால்விடுத்தாள்
பொன்னூர், சமையாசிறசொருபாவெனாய்சைத தன்னையாற்றொழுது
க்கனைவிடணற, சமையாசிவாயருளவல்லவாபுகழாகரா வெங்கடேசு
ரெட்டேந்திரனே. ௰௪

சங்கதாதரளங்காகத்றத்தா சக்ரமுராதிகணையென்றுட்குன்றுநின்று
சங்கதாதரந்தாமதந்தெயபிலதம்ராநை தேகத்தைமாரனவருந்துவான்
அங்கதாதரநீரூர்துசெலமலைறயவாரியாரணபிரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதரவிமாசெயநாராவெங்கடேசுரவெட்டம்புயனே. ௰௫

பூவலாரைமுதலானதடபாள்ளிக்துநடைவசிந்திருந்தாலுமொன்
றூவலாரையுமவிட்டுவிடார்ந்தவரிபயிரமாதிகளாணுலுந்தானென
பாவகாரைமலரதிற்றெயயின்மகைகையுள்ளமயங்காதிருக்குமா
மேனகாரையடந்திசெயமொற்றவியயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

அஞ்சக்கஞ்ரணங்கைபாலணைந்தசோகமேவவடாவிடுகுமுதஞ்
சக்கஞ்சணமெலைாங்கரைகதிருகணகணைகநிலத்தடவரையாககமான்
பிஞ்சக்கஞ்சனக்ாமூக்குனுக்குமெய்மயின்னமேவிவிரகந்தணித்திடாய்
வஞ்சக்கஞ்சனகத்தைத்தணித்தவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

கந்தாப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினுள்
அந்தரப்புயலின்பேர்மிகுக்கனளணையின்மீதணைவாயணைவாய்பா
தந்தாப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வததென்றுடுஞ்சாணம்புயாதிட
மந்தாப்புயபாரசெயதாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௰௮

அந்த்ராசலவன்பன்றிபோற்பகைபார்ப்பரிக்க வஸ்ககிசைந் தெய்து மின்; பந்தாசலனேபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலசொன்சொல்லாருல், கந்தாசலவாவூரின்வாய்மறைக்கவுலேமுடியுண்டா, கொண்டகாதல்நிர்மந் தாசலவாசாசயதாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௯

முனசனங்கைபிகன்கண்ணிருந்தற முற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்செய்யவே, தினசகங்கைக்குதுகளுசிதடடுதுசேலேசோர்திருகாலேயும்பின்னவே, இனசனங்கையதுசொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவேமயன்மீசுரமாகுது, வனசனங்கைமருவும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௰

படங்குமாதங்கரேக்காறசமைகதிட்ட பாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமீபந்தான்; சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னுமிதசயங்கட்டித்கபூவாவிடிலவா, அடங்குமாதங்கள்சிததமென்பாக்கியமணையவேண்டுமுன்னுண்மூலமென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௧

வாசக்காந்தண்மலாக்கையிறைணைவாரிப் பன்னீரொடுசந்தனம், பூசக்காந்தல்பொருமலயர்ந்துவாய்புலைபத்தாமமும்வெம்பமின்னூர்களும், ஏசக்காந்தமுனைககிலெனசெய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெய்வானைக்கோர், நேசக்காந்தருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

வந்துவாரவையகடத்திச்சிலேவளைத்துச்சித்தசன்மான்கணேயேவப்புகுந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியெனசெய்குவாள்காண்கவியிறைல், சிந்துவாரமதிலணகண்டவாசிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௩

அரிசிராவணத்தால்டைந்துந்தொனியமருதில்லேயதைமுனியுண்ணவும், கரிசிராகவலப்பகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றுடரும், பரிசிராமுழுவோபகுடாரிநீபாசவில்வளைத்துக்காதூஷண, திரிசிராவிழவோர்பாணந்தொட்டவாசிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௪

தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யைத்துளைத்தூடுருவவே, கடுக்கவந்திரண்மேல விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்னலங்கவின்றிகுவாம், இடுக்கவததிரங்கா வென்றழைக்கவன் திடக்கஙா

த்தைசிரிக்கிளையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளைத்தடை டேசுரெட்டேந்த்ரனே

சிதமாரப்பனங்கன்றெட்டான்றனத்திளைத்துலைத்தத்தடாரிக்குளத் தம்பு; சூதமாரமபம்ராமாராமாவெனச்சொல்லுவேன் சந்துசொல்லிம்மா தர்க்குள், நீதமாரம்பலாதிசெய்யவாசெநதன்னேமக்காமந்தனிமுலவென் னவே, போதமாரம்பஞசெய்யமுன்வந்தவா போசனேவெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே

உ௰

பூசுகந்தனத்திற்பொரிசதுபொருக்கெழும்பிரிப்புலைதன்ன லுந்தே, நீசுகந்தந்தடவகலின்றித்தாகேடஞ்செய்திவள்காமன் தணித்தி டாய், தேசுகந்தந்சராவணைசெயதலைசிதகெனக்கொண்டுவாவென்றிலக் குமற; காசுகந்தந்தாராமாபெருமபுகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே()

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும் பூண்முலைக்கன்னிநீதே சமாசெயயக், குருப்புகக்குஞ்சரியேரிரமெயயெகனுந்துலைககமாரன்வ ளைககவலைசெங்கைக், கருபபுககுஞசரிசாமநிழறருந்திங்கட்குடைக்கு ங்சலங்குவளோமண, விருபபுககுஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவாவினனேவெங் கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

உ௨

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோதெரியாதுசிந்தையயருகிறுளிந்தா, டி தங்கசசிவிகையிலிருந்துநம்பிள்ளைதான்கிளிபபினளையல்லோமயல; கொ டிதங்கச்சிபயரிபோற்சென்றேவாச ரு வென றளிகல் கொண்டோரமர்கண் டு, அடிதங்கச்சிமையப்புயங்கொடடுமுந்துஙகனே வெங்கடேசுரெட்டே ந்தரனே

உ௩

அரகதத்தைதமதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார்ப்பரித் துமே, தாரகதத்தைநடதநியம்பாலுமென்றுவதனத்தைத்துலைத்துவிட் டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர்மெத்தைமீதினில்வை த்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெ ட்டேந்தரனே

உ௪

அனககனம்பனந்தந்தொடபெய்பசந்தசந்தவாடுவதல்லாவிடை [illegible] று, தனககனம்பனந்தாராளிருக்குறற்றலத்தின்போர்க்கொடிதாங்க [illegible] ற்றதாய், மனங்கனப்பனம்பின்போயிருத்தந்தமாதர்சொல் [illegible] க்காதிய, பினங்கனம்பனைஞ்சேர்குதமாயினுள் வெங்கடேசுரெட்டே [illegible] ரனே

உ௫

மாதவா வினைமட்டலர் தின்புயபாலமாலை காற்றுவதாசனை, மாதவா வின்னன் சொல்லுந்துரோகதவனை மாயையாடக்குவதார்மலர்ச், சீதவா விணைந்தங்கந்தரமெனுஞ் செவிக்கோமொழி சொல்லியகோந்திடாய், போதவா விளங்காந்தருண்மாதவா போசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௬௨

இருதனக்கனிக்குச் சிலைபோற்புடைத்தெழுந்துவிப்பியிலுமாந்திடக் கயல், விருதனகுத்துக்குச் சிலைவாங்கிமாவினைசகொண்டு திருவிப்பாயவாளியாற்; பொருதனக்கனிவர்க்குமுண்டாமென்மாலைபூண்டு நகைச்செய்தான்றமிவனாணர்க்கு. மருதனைக்கனிவாய்பருகியன்னவா வாசவா வெங்கடேச ரெட்டேந்திரனே ௬௩

என்னிலங்குசசலராசராசநக்கேறுறகாமவரிக்கைவருநப்போய், முன்னிலங்குமங்காரியமயாவது மொழிபொன்றான் பைங்கிளிதான்மருவுவாய், நன்னிலங்குமயிலையாதநிதிதனை நாடுநெதங்கருக கோட்டைகைக்கிரமனே, பொன்னிலங்குமணிபாமனெந்தபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௬௪

அரகராசலங்கொண்டபுண்டோன்முலையானைவிம்பவத்திற்றென்றனுலவே, உரகராசவென்குன்றாதனைலுக்கிறுணங்குமாரனே மாதருந, தரகராசவராசியராமயமனைப்புணாவாயமேலமென்றதீதாக, திரகராசலங்காந்தசக்கரவாசிதரா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௬௫

கஞ்சாஞ்சப்பெடைபோலுமென்னகலத்தாள் நகண்ணையானது பஞ்சரஞ்சரசகாவடநிரைபுலைப்பருப்பதத்திலுறுபசநகானைபெற்றடான, வெஞ்சரஞ்சப்பிரயஞ்சகோளைமிகுந்தங்கமின்றுனையேயுவாய், வருநஞ்சப்பொருஞ்செய்தோராக்கண்டவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே

மாமனுக்குமகனுக்கவந்தகாமனுக்கும்பெற்றவனாகவாகுக்கலைச், சோமனுக்குமினத்தாக்குமஞ்சியெய்சோர்ந்துவாடினை தோகையோவாயினி, காமனுக்குமினியகுமாரெட்டகருமனுக்குணக்குபாமமுந்தேந்திர, பூமனுக்குஞ்சகோதரனே திடபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே ௬௭

கன்னமாவிதுராசியமாதைபோலுமாமகள் காவோடுகாணைபிகப்பின்னவா, விதுராவனைமுவவா பிரமணிப்படிச்செப்பிரனென்றாகன்வாய; கொ

ன்னவாவித்தாரகதத் தென்றிசைகுடிபுகக்கையிற்கோசண்டமாய்ப்போய்,
மன்னவாவித்தாரபுகழாகராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௧௮

சொலங்கக்காகொண்ட மோகத்திறல்வருஞ் சோபகாபந்துலேநகவெ
ன் றட்குமே, விலங்கககாமசாதகாலுப பூர்களிலெய்யியிலாதகனளல்லாமெ
லாபவிலா, கலைகைக்காரிசுகாசிமேவளிகாருமேகல்லகா ளைடையாமனம்
பலங்கக்காலகொண்ட பாபரிமேலவருபவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த
ரனே ௧௯

சாரங்கராதரங்கண்டபரதன்வில்லைத தாவெனைதுகுழந்தைத தனிமேயமால்,ப
ரந்தராதராககசிறார நாமபொறபாகப்பாதுப ரபதணநகதாங்ாவே. உரங்
தராதாவமேபோறபுவண்மருகவெகாசிபு புன்ளமைவசிபாயணோநிடாப, புரங்
தராதரணிகநிபாவெசயபூநாவெவஙகடேசுரெட்டேநதரனே ௨௰

மேலிச்குசரவஙகனோங்கொாகபபிடிதது தககாக்கபபெருப்பகையின்றி
க்கா, லாவிகருஞாாபபருசிஙகமீதுசெனறடிபபோலவநதடிக்குஞுதாயென்
ற, நீலிநகருஞசாபபொபகாசசிவணிணேவுகொஞுாகணவுயின்கேயொரு,
வாலிசருநசரமேபவிபபாகவாவாசவா வெஙகடேசுரெட்டேநதரனே ௨௧

அராவுங்கேசரிமயேரெவிபெண்பாதல்லபொற்றவனைக்கேபின்ஞருவ
ப, பாராவுநகேசரிபோகதாநகபபணாறுச்சேகொாநத பெண்ணுக்கரச்
சயின், நிராவுபரிசரிமேநசெனறிநாநபவெளிபலிலேசெயதன்பாய்மரு
வுவாய்; மராவுங்கேசரிபேவிபபாகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேநத
ரனே ௨௨

அல்லமாலைமருககபணிமைபபினஞுணைநால்வளைநத தாலையதாக்கிவிட
டேல்லமாலைபுமணி டாமேதறிகாணிருககுமாலையததுட் புகுந்தேதனைகை,
யிலைமாலைவிமேதகுமமேதபமைபவிடுமேவண்டடுமீறினனமேவுவாய்;
குல்லைமாலைபவிமாலைபபோறறிய குழுணமேன வெங்கடேசுரெட்டேந்த
ரனே ௨௩

அடிககளிலேமுலேகிரண்டேமாசள்சடையிலலே மணைநதான் குழுகு
மோன், அடிககவிலெலேபொடிபுணுகத தாமேசாதகணியவிமுலையதற்குழுனமை
ரமேமோ, முடிக்கவிலலேவனேதாறகுழநதைகாணமோகந்தாஙகவுமுற்று
தொணுார்வடி, அடிககவிலேவனேகுமகோரவுக்துஙகனே வெங்கடே
செரட்டேநதரனே ௨௪

மஞ்சலக்கணங்கன்புறவேகட்டிமருவுகற்குளவானைவத் திருந்தநாள் அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுநினைறைவலேவடங்காசிரக்காதவன, சென்ச லக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்தகலவிசெய்வாயையா; பஞ்ச சலக்கணமுத்தமிழ்தரபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௯௫

சதங்கைக்கும்பணிக்கையிருன்பெற்றதனையன்போக்குவினையமின்றொ ரைத்த, மதங்கைக்கும்பணியாய்நிரைத்துச்சாமரிபெய்யவென்பமொறைகா ணுவரைக், கதங்கைக்கும்பணிமேசாதசதுரங்கணங்கொள்காதலிரயிர் முன்னே மலையா, எதங்கைக்குமபணிவேந்தாமகாமணடலேசுரா வெங்கடேசுரெ டேந்திரனே ௯௬

தனதுமெய்க்குமலரனையானஞ்சகழலிறைக்குதனச்சுவையாலிடை, மினதுமெய்க்குந்துவளுமிப்பாரைகமேனைசேர்ந்தவெகு மிச்சாதுவண் மை, சொனதுமெய்கருமரைபொற்பாரப்புநசொமுங் தெழுமபன்குமா ரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்ககுமுயிர்தந்திணைவாபுகழ்வாசவாவெங்க டேசுரெடடேந்திரனே ௯௭

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாதவேதியில்லை சிக்கையிதெலைந்தவாமி ய, இட்டங்கட்டியபாஞ்சியாற்செய்க சிதாமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்ச டட; வட்டங்கட்டியக்கக்குடிக்கின்றாவணைவெனறன்புவைத்தவன்ற மயிக்குப், பட்டங்கட்டியாரமாகவாசபாசிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

பருதியானவரீராறுபேருங்கோபாக்னியிஞ்சிவருநுபோன்மதி,வரு தியானதறகாறறேனென்றுனேமோமடிருநதுபெறறேனிகபபிளளையை, ஒருதியானமதுகுநிபமபோலுதிரதுமோகதகுகருள்ளாகிறைவாயா, குரு தியான்மறவாதவாபுகழ்க்கொறறவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௯௮

அம்பமாமுனிவாய்முலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணுகவனைந்தனை யச்சொான, விபபமாமுனிருநதபடிக்கிலே மேனிமாகலைக்யானியிவனை யா; கம்பமாமுனிதம்பெறவந்துசற்காத்தவாவெகுநேர்தறியகாங்கமிழ்ப, கும்பமாமுனிபோல்வந்துதித்தவாகொற்றவா வெங்கடேசுரெட்டேந் திரனே ௯௯

ஆக செய்யுள்-௱௨௭கூ

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மஹாராஜாவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய,

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொன்னம்புயமுந்—தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான்றன்கமலவானைநற்
சாமிவண்ணமாலைதாரா தான். (நிறம்—மார்பு) ௧

இய்யூர்தகரவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு—மெய்யூர்
மனதைநயனித்தபொன்னுசாமிகுமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்தகரம்—இஞ்சி) ௨

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்பவனிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
போக்குமோவன்னாய்புலவர்மிடியைக்கொடையாள்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன். ௩

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னாரம்பூணும்புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னாளாமன்றுயர்புரியார்புரிவான்—மன்னனிதேன்
நக்கருடபுறச்சுரும்புநற்கருப்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கருமபுண்ணுய்க்கவெய்வனே ௪

அளகைப்பொறித்தகொடியண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும்பொன்னுசாமி—துளிமதுத்தார்
தந்தான்மதனடங்கத்தன்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது ௫

புறங்காட்டல்—கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகலபொன்னுசாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிமேவமுதக்கடனீர்மறைத்து
உவ்வேரிணமதகவ்வினைக்காட்டலென்றெண்டாடியே ௬

உவ்வேறிண—மதகு—முதுகு.

கைக்கார்கிதிதருமேதனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்காங்கிரவாங்கொடையோன்பொன்னுசாமிநடக்
கைக்காவலையிற்பவனிவந்தானைகண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிர்த்துணைப்போலியன்முகனுஞ்சோரந்தாளமா
என்றுகண்டனமபாலுமெனவாரிவாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கமலவனைநதிமுனையாமகளிகமே
என்றுகண்டன்னீகவிபாமொழிறபொன்னுசாமிமன்றே ௮

வாராககொங்கைமிசைமருவபொன்னுசாமிவெள்ளம்
வாரார்மெல்லாமநியழாக்கதெனறநவைல
வாராகலியொலியுமெவருந்தமனங்கொள்ளளவேல்
வாரீயலைலாலமனனைமெருமானறனைக்கே ௯

போதகாபாமுனைமதியனிறைப்புயநீறிறெய்
வாதயபரிதுபராவைவொலிமினைடபுராபரர்
போதமபுமெரிதகோதாகமேகொதமவெள்பொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனுபாதகியனே ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அசசுபம்பாற்புவேவாணைமதித்திடுமணைமேல பொருமமாசுசர்வாளி யாய, ககசுபபோதுமாககைத்தாருதனைமையைமபூணுநதுகிடைமிவிடனைசசுப்போகனைதுயகாருனமுரசவைவாசுகாவலைவளகேசவிவாகண்டு, கைகசுபபோனதுமுனையுவைமெயவாவைடுகோநனைவிமைபபுபடராயபொன்னுசாமியே ௰௧

அதகிகதகவடுச்சுராமயினையட்டவாழிசெபொனைநாளை, சகதிகத்தன்சந்தாசவைசெந்துாவாழுநாநாவவைரிமகவைனைகப, பதசிமுசமுச்சூறககியணைளனைபபணியுநபபொனனுசாமிமதிபனைக, திகதிகமகாரமெனமொழிகூறிகேசாசசெயதிடுவாயபடக்கிளவினமேய ௰௨

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலேயணைங்கவேடனர்லக்கனைநாவலேவைசூ ஈம்பூணுண்டுகிஇங்குமிறுநலலமயனைகழங்கும் மடக்கில்லையுப; ஆரமபூணுகுறந்துமெயசோரதனைளலனைசகாகதனைததவேலவதுனையாமே, ஆரம்பூணுடைநமுகுதகவிரனைமகனைவாம்பொன்னுசாமிகுபோமனை ௰௩

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தமுமேவேழுவள்ளல்களுமிதனீகையால்,த
ங்குந்தங்குடிவற்கேபுகழெனச்சாற்றுஞ்சற்குணனும்பொன்னுசாமிமா, அ
ங்கமேற்கொடுபோந்தவனோதினஞ்சாரும்வீதியிற்கண்டார்மயல்கொடு,சு
லகுந்தலைவநகலையுந்தரியாதுத்தளாந்துநாணமுந்தாமிழந்துதார்களே ௰௪

மட்டுததார்கணைபான்மதன்பாதினைவருத்தத்தான்மன மொந்துமயங்
கிப்போற், கட்டுததார்புவிக்கொருவிரதின்கருத்துததானிரங்கிப்புயமே
வுபூ, மொட்டுந்தார்தரவாங்கொச்சொன்றோன் முத்தத்தார்நிறையொத்த
முறுவளால, தட்டுத்தாறுளாபாமலருநாரிச்சந்திரனைபொன்னுசாமிமேந்த
ரனே ௰௫

பாலருக்கைநனிடுசதுநின்நன்ணிவள்பாலநனை மிடுத்தனள்வேணு
கோ, பாலனைதகையுடையோன்மருகன்கோபாலனைத்தயபாகனருள்பா
ன், பாலனைக்கைபணிநாசிவள்ளிக்காபாதுபற்பபணிபொன்னுசாமீ, பா
லனைதைப்புரிசிலைமாரனமபாலவமுதமபபடாமலிபயானையே ௰௬

விருத்தம்

மானேசாந்தொடுத்தமதனங்கம் விழிதனெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பாவும்பானன்பண்பேசதுபடிமன்னவ்வாயில பசு
மானேசாம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவநல்ல ௯௬
மானேசாகும்வகைநீபுரிந்தாவிவ்வுலகிலவாழவேனே ௯௯
௨௫

கொச்சகக்கலிப்பா. ௱௯௰
௯௱
௱
ஊரக்கோர்கவையமுனைதந்தநெடுமாலிந்தனன்பூ
ஆரக்கோராவைவசோறுவமுதையிந்தனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாமனாந்தான் நீணர்கள்க
மண்டலத்திகைகுரவமாநதிதிசொரிந்தனைநீர்

இருதாவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றணிசுதாணுவனைஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வனோக்காடையிந்தகரிமானவகாத்தான்
எலலாக்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய
நல்லாணிகவர்ந்தாறாயணைறிந்த
நல்லாரணிநல்கினைநீராணிலததில

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

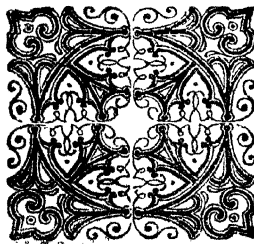
இவைமூன்றுந்தாழிசை.

வான்மருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்மருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டபாலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவேவாவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனநங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவியவாலிமேற்றுவினை
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிர்றும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்தமூடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் — ௫௨௯.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி.

பொரடக்கைப்	அச
பொரவிசயந்	களரு
பொருகிரைட்டி	ககங
பொருக்தமைக்க	சளஅ
*பொரிபுக்கு	கசுரு
பொருதைகர்குச்சி	கள்சு
பொருமைதிக்	களஞ
பொல்லாமைபவ	ளகூ
*பொல்லமைப்	கஉகா
பொல்லசமுர்க்க	சாஉ
பொன்போதுங்க	அசா
*பொன்போங்கூ	அய
பொன்மாரிபெய்	கூ(ஞ)
பொன்முகர்ககக்	கசுகூ
பொன்திரதுந்தி	ளக
பொன்னைந்தகை	உச
*பொன்னினாவளைக	சரு
பொன்றாத்தர்	அரு
பொன்றாம்பூ	கசுள
பொன்றோமருங்	சுரு
பொன்னிலங்	கஎள
பொன்னேபொரு	அக
பொன்னேமலை	அய
பொன்னேயுயார்	ளசு
போதத்தைகமை	சுரு
போதம்புடவை	கசாஅ
போதகிவருபுகர	சாஉ
போதன்னையிர்	சஉஉ
போந்தவுசாதுங்	சய
போமெமவ்வுகாக்	சசு
*போமோபொழு	சஉஅ
போலதிறமாகாக்	உக
போற்றிறும்போற்	சகூ
போற்றுவார்வல்	எய
மங்கையர்கள்	ககூகூ
மங்கைபொருபங்	சரு
மஞ்சக்கனைங்	கசுசா
மஞ்சமஞ்சங்கெ	கசஉ
மடியில்வைத்து	கருச
*மடிமேமேலங்கி	சருகூ
மடுக்குஞ்சா	கருசா

மட்டாருந்தென்	அச
மட்டார்குழலங்க	அ
மட்டுத்தார்க்	கசு
மட்டுப்படாக்	ருட
மட்டுவார்கூந்தல்	சுசு
மட்டுற்றசோலை	சயஅ
மண்கொண்டமன்	எஅ
மண்டலத்திருவு	உரு
மண்டலத்தோர்	சகூரு
மண்டலமோனை	ளசா
*மதமுருதிழு	கசக
மதிமலிபுரிசை	அள
மதியாதார்முற்ற	கூஎ
மதிகாத்தைநிரிக	கஎஅ
மதமொழிகல்	கக
மதமேயுருவை	கஉரு
மந்தமதிருகும்	ளஞ
மாமனுமாத்தி	கசள
மரந்தாகிழமரை	சுகூ
மற்கொண்டதின்	ருய
மற்றெருப்பிலாக்	சுள
மற்றோருபொருவ	எசு
மனஞ்சமியாம	ளசு
*மன்னவன்குனைக்	சருக
மன்றுடையாபெங்க	ளக
*மனைனாளுநீபோ	சசு
மன்னனன்மெலங்க	கஅரு
மன்றுனைரமயமே	ளள
மன்னரிசேலபிறந்கு	ய
மன்றுநிருவைறு	யக
மன்றுவெள்ளி	ளஅ
மாநக்தும்புகழ்	கசஉ
மாகமனழச்சான	சாரு
மாக்கைக்கொங்குங்	கூய
மாங்காட்டுவேளா	சா அ
மாங்குயிலா	ருச
மாசற்றிடுதிருமே	கயரு
மாசிலாதெங்கவி	சுசா
மாடில்லான்	கூசு
மாடுதின்பான்	உசா
மாமேடைமுதாளும்	சுரு